

en primer pla

Contra la teleporqueria

Per tal d'obtenir una audiència elevada, hi ha cadenes de televisió que emeten programes en què es fa servir de manera abusiva la intimitat, el xafardeig i la violència física o verbal. A aquest fenomen se l'anomena teleporqueria. Davant de la seva expansió incontrolada, s'ha suscitat un intens debat social que ha culminat en el *Codi d'autoregulació sobre continguts televisius i infància*. En aquest document, TVE, Antena 3 TV, Tele 5 i Sogecable es comprometen a respectar l'horari infantil, ja que els infants constitueixen el públic més vulnerable davant del contingut de certs espais de la petita pantalla. Mar Pons, coordinadora dels grups d'anàlisi de programes de TAC, explica que «la manera més eficaç d'aconseguir un canvi en la televisió és aconseguir un canvi personal. Quan tots sapiguem fer un ús intel·ligent del mitjà, el mitjà es tornarà intel·ligent».

Pàg. 3, 4 i 5

«Per un acord sobre l'escola i l'educació»

■ Continuen els treballs del 6è Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya

En el marc del 6è Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya, que es clausurarà el 12 de març, tenen lloc arreu de Catalunya les trobades Família i Escola *Per un acord sobre l'escola i l'educació*. El 7 de febrer, i sota la presidència de Mons. Lluís Martínez Sistach, el col·legi Sant Ignasi de Sarrià de Barcelona va aco-

llir una nova trobada per presentar i sotmetre a consulta una *Proposta de punts d'acord sobre l'escola i l'educació*, en el marc dels diàlegs previs a l'eventual firma d'un Pacte Nacional per a l'Educació a Catalunya.

L'arquebisbe de Barcelona i president de la Fundació Escola Cristiana de Cata-

lunya va acudir a l'acte per demanar la participació de tots els pares ja que «te- niu», va dir, «la responsabilitat de l'edu- cació dels vostres fills. Els pares teniu el dret i el deure d'educar, i l'Administració ha de respectar la voluntat dels pares i promoure aquest dret».

Pàg. 17

Vot responsable davant del referèndum

El proper 20 de febrer se celebra el referèndum per ratificar el Tractat pel qual s'estableix una Constitució per a Europa. La Secretaria General de la Conferència Episcopal Espanyola ha emès una nota on reconeix que el tractat té aspectes positius i negatius, però que no hi ha raons des d'un punt de vista moral per aconsellar o desaconsellar cap opció de vot (sí, no, vot en blanc) o l'abstenció. En aquest sentit, recomana votar amb coneixement de causa i assenyala que «serà necessari actuar a consciència sospesant amb compte els motius pels quals realment s'actua». En aquest número també us oferim una entrevista a Silverio Nieto, director del Servei Jurídic Civil de la CEE, que recomana la lectura del Tractat per poder decidir lliurement.

Pàg. 2, 9, 10 i 26

Nou disc del grup Bufanúvols

El segon treball discogràfic del grup d'animació Bufanúvols ja és al carrer. El conjunt liderat pel matrimoni format per Pau Tarruell i Carmina

Mas acaben d'enregistrar *Núvol de danses*, un recull de 16 danses d'arrel tradicional procedents d'arreu del món. Exhaustit el seu primer disc, Bufanúvols ha preparat un nou repertori de músiques ben diverses pensades per al ball. La particularitat d'aquest nou treball ha estat l'ampliació de músics i la més gran qualitat en els arranjaments, a més de la curiosa participació de tots els fills de la família Tarruell-Mas, fins i tot de la més petita, de només 3 anys. *Núvol de danses* serà presentat el 19 de febrer a Castellar del Vallès.

Pàg. 30

Nul·litats matrimonials més ràpides

El cardenal Julián Herranz va explicar a la premsa el 8 de febrer que la instrucció *Dignitas connubii* vol oferir als jutges dels tribunals eclesiàstics «un document de tipus pràctic, una espècie de vademècum, que serveixi de guia immediata per a un millor compliment del seu

treball en els processos canònics de nul·litat matrimonial». Les nul·litats matrimonials que estableixen els tribunals eclesiàstics seran a partir d'ara més fàcils d'obtenir perquè el procés no s'allargarà i costarà menys diners.

Pàg. 7

Ordenació històrica de preveres a Terrassa

Amb el sentiment que es vivia una jornada històrica —una altra—, el 6 de febrer passat van ser ordenats a la catedral basílica del Sant Esperit els dos primers preveres de la nova diòcesi de Terrassa. En el decurs d'una emotiva cerimònia, els joves diaques Xavier Blanco i Francesc Xavier Farrés van rebre el ministeri sacerdotal de mans del bisbe Josep Àngel Saiz, que també s'estrenava en la imposició d'aquest sagrament de l'Orde. Tant els nous ministres com el seu bisbe van viure la solemne cerimònia amb la intensitat de les primeres ocasions, tot desitjant «que aquesta celebració sigui motiu de gràcia abundant per a la nostra jove diòcesi».

Pàg. 20

Sumari

Pàg. 8 Per primer cop el Papa no presideix el Dimecres de Cendra

Pàg. 18 Barcelona: Any de la Immaculada a la parròquia de la Concepció

Pàg. 22 Lleida: Jornada de la Infància Missionera

Pàg. 24 Tortosa: 75è aniversari del Col·legi Teresià

Pàg. 31 Restaurat l'orgue de Santa Maria de Castelló d'Empúries

Editorial

La Constitució europea

El diumenge 20 de febrer els ciutadans espanyols estan cridats a les urnes per expressar la seva opinió sobre la Constitució europea. Durant els dies previs al referèndum, els partits polítics i les diverses organitzacions socials han donat la seva opinió sobre quin és el vot que recomanen en aquesta consulta. Per la seva banda, la Conferència Episcopal Espanyola, a través de la seva secretària general, ha publicat una nota on expressa la seva opinió davant el referèndum. En aquesta nota els bisbes no recomanen el vot cap a una opció o altra, sinó que es limiten a comentar algunes opinions genèriques sobre la consulta i a expressar de manera explícita aspectes positius i negatius del text constitucional.

L'episcopat, a partir d'aquestes observacions, invita de nou a votar a consciència. Tant el «sí», com el «no», com el vot en blanc són opcions legítimes, i hi ha arguments en totes les direccions que els cristians poden esgrimir a l'hora d'emetre un o altre vot. Com en la majoria de consultes populars, se'ns bombardejarà amb arguments per al sí i per al no, però també existeix el vot en blanc, que no defensa ningú públicament, però que és una postura equidistant per a aquells que no estan del tot a favor de la Constitució però tampoc no hi volen votar en contra, o la d'aquells que tenen arguments en contra però no volen donar suport a un rebuig total a la proposta constitucional.

La clau està lògicament en la informació; tots els ciutadans han d'aprofitar aquests dies per informar-se adequadament i conèixer en profunditat el contingut d'aquesta Constitució. No és una tasca fàcil, les enquestes demostren que en tenim poc coneixement, i que molts ciutadans aniran a votar havent llegit ben poc o gens l'articulat constitucional, i deixant-se guiar més per consignes o per sentiments que no pas per una anàlisi racional del document.

Potser per això, hauria estat bo no avançar tant la data del referèndum, per poder anar creixent en el coneixement progressiu del contingut de la nostra Constitució. El govern sabrà per què ho ha fet d'aquesta manera, el que és ben clar és que aquí no es pot aplicar el conegut refrany castellà «a quien madruga Dios le ayuda».

És evident que després d'una lectura cristiana d'aquesta Constitució hi ha moltes coses que són criticables, no només les que apareixen al text, sinó les que se n'ometen intencionadament. Però també és innegable que hi ha molts aspectes positius en aquesta Constitució que consolida la Unió Europea, i que deixa enrere molts anys d'enfrontaments i guerres fratricides entre nacions que ara es troben sota el mateix paraigua constitucional en una Europa unida, on continuen vigents molts dels valors que van inspirar els «pares» de la nova Europa —reconeguts estadistes i cristians, entre ells Jean Monnet, Alcide de Gasperi, Konrad Adenauer o Robert Schuman, el qual es troba en procés de beatificació. No és, doncs, estrany, que s'inspiressin en el passatge 12,1 del llibre de l'Apocalipsi per dissenyar la bandera europea, en una clara referència mariana.

Entre els principals inconvenients d'aquesta Constitució cal citar l'absència de referències a les arrels cristianes d'Europa i als valors espirituals dels ciutadans d'aquest continent. Europa és el que és gràcies al cristianisme, per molt que alguns polítics ho hagin volgut amagar. D'altra banda, la Constitució reforça la unió dels estats europeus —sense cap paper per a les realitats no estatals—, però fa la sensació que és més per competir econòmicament i militarment amb els Estats Units, que no per preservar els drets dels seus ciutadans. Europa és molt més que un supermercat o una maquinària de producció sota la supervisió de milers de buròcrates. Europa no pot ser un cos sense ànima.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez
Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató
Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire
Lingüista: Montserrat Pibernat
Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande
Corresponsals: Consuelo Chaves, BARCELONA; Guillem Farré, CASTELLÓ; Merche Ginés i Marta Rosado, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Conchi García, MADRID; Cristina Sánchez, MALLORCA; Guillem Ferrer, MENORCA; Miriam Díez, ROMA; Antoni Mirabet i Cristina Orduña, SEU D'URGELL; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc i Víctor M. Cardona, TORTOSA.
Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteiras, Joan Manuel Gutiérrez, Dani Majà, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja
Redacció, administració, publicitat i promoció:
 C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
 Tel. 934 092 810; Fax 934 092 820
 E-mail: catcris@ibernet.com
[catalunyacristiana.com](http://www.catalunyacristiana.com)
 Pàgina web: www.catalunyacristiana.com
Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa
Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura
Gerent: Jaume Vinyals
Publicitat: Josep Harris
Promoció: Alfons Miralles
Secretaria i subscripcions: Eduard Masllorenc
Administració i comptabilitat: Isabel Giralt
 E-mail: administracio@catcris.com
Autoedició i compaginació: Carlos Aguado
Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
 International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
 Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 80,60 €
 Resta d'Europa: 146,74 €
 Amèrica i Àfrica: 178,30 €
 Àsia i Oceania: 243,82 €

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«La por de fer el ridícul atura amb freqüència els impulsos més nobles»

(Jacob Normand. Literat i poeta francès. 1848-1931)

Els qui han estat educats i formats per exercitar el bé, i no acceptar ni de manera directa ni «a mitges tintes» aliances amb la immoralitat i la injustícia tenen l'experiència dels qui viuen en un món hostil. Els sembla (i és veritat) que massa vegades les persones i les circumstàncies funcionen al marge o en contra de les seves conviccions benemèrites. Experimenten el rebuig, francament o veladament, i pateixen. En determinats ambients i climes socials, fins i tot els sembla que «fan el ridícul». Si aquestes persones honestes, bondadoses i de conducta recta renunciïn a aquest sentiment, acabarien guardant-se els impulsos més nobles. Amb la qual cosa, priven la societat

dels valors i elements positius que necessita per neutralitzar les desventures que la mantenen, en diferents graus, confusa, adolorida i convulsa. No és fàcil lluitar contra les «pressions de grup»; exerceixen una força poderosa sobre l'individu, que molts cops es fa vulnerable. I, contra les seves conviccions, cedeix. Per a aquesta tessitura difícil, són formidables i traspuen vigor les paraules de Jesucrist, que va conèixer molt bé les pressions contra la seva Llum, la seva Veritat i el seu Camí: «No estic sol, perquè el Pare és amb mi.» I també: «En el món tindreu tribulació; però confieu, jo he vençut el món.»

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín

en primer pla

La teleporqueria, una plaga mediàtica

■ La societat exigeix una programació televisiva on prevalgui l'ètica i els valors

Des de la Conferència Episcopal Espanyola s'ha fet més d'una crida a la millora ètica de la programació televisiva. Aquesta demanda no és exclusiva dels bisbes espanyols, sinó que des dels més di-

versos sectors socials —polítics, pedagogs, associacions de teleespectadors, organitzacions d'usuaris i consumidors...— s'ha denunciat també l'anomenada «teleporqueria». El debat que ha suscitat

aquesta situació ha cristal·litzat en el *Codi d'autoregulació sobre continguts televisius i infància*. En mans dels directius de televisió hi ha la responsabilitat que aquest document no quedi en paper mullat.

Durant el lliurament a Madrid de la passada edició dels premis Bravo!, el 22 d'octubre de 2004, que atorga anualment la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social (CEMCS) a aquells professionals de la comunicació que s'hagin distingit pel servei a la dignitat de l'home, els drets humans i els valors evangèlics, es va reclamar la millora ètica dels continguts televisius.

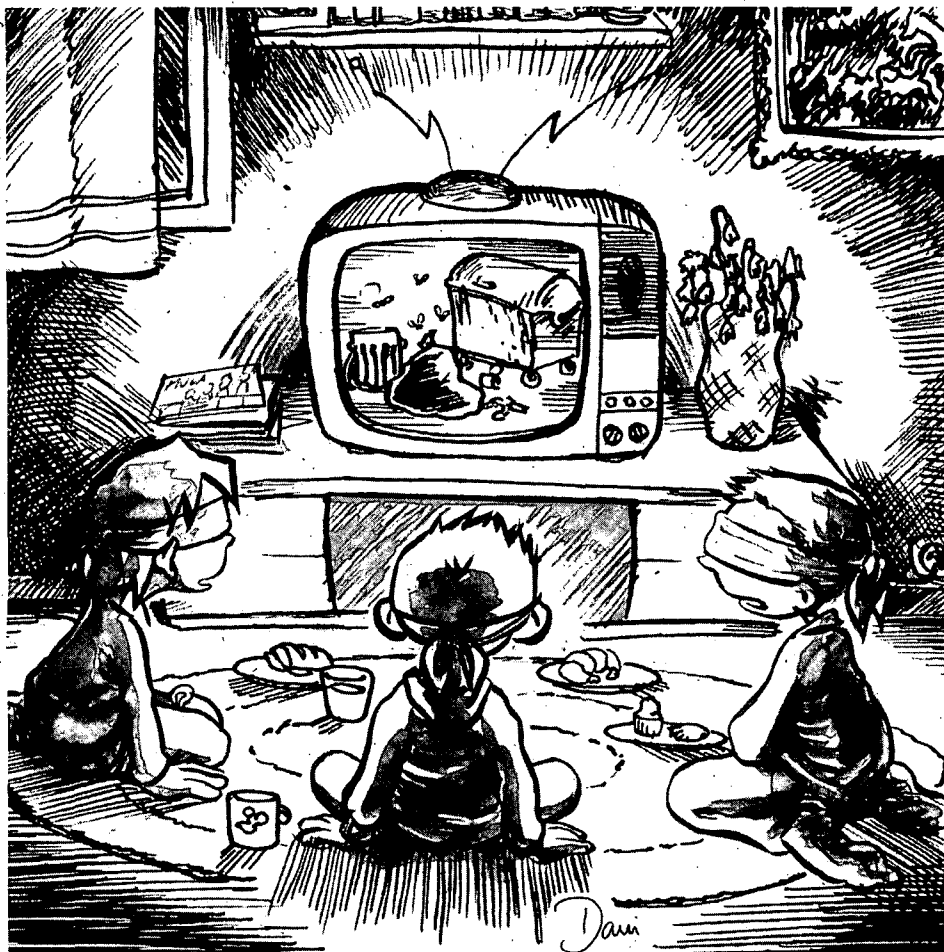
De tot això, se'n va fer portaveu Mons. José Sánchez González, bisbe de Sigüenza-Guadalajara i president de la CEMCS. Quan es va referir a la tasca en favor d'una comunicació d'acord amb la dignitat humana, el prelat es va unir «a les veus que reclamen personalment i institucionalment la millora, des del punt de vista ètic, dels continguts televisius» a Espanya, «especialment pel que fa a la infància i la joventut».

Es tracta d'una «antiga demanda dels bisbes espanyols», tal com va recollir la CEMCS en el missatge de l'any passat amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. S'hi reconeixia com un «atemptat continuat a la salut moral i cultural» dels espectadors «el baix perfil ètic i cultural» instal·lat en molts continguts de televisió, provocat en molts casos per «una visió mercantilista de la comunicació».

Ridiculització dels sentiments religiosos

El document denunciava també el fenomen «dolorós i injust» de la «teleporqueria», que «s'acarnissen en la ridiculització de la concepció autèntica de la família i dels sentiments religiosos dels catòlics». D'altra banda, Mons. José Sánchez González va recordar que és obligació de l'Administració de l'Estat «preservar uns mínims de qualitat ètica i estètica en els mitjans», informava l'agència Zenit, i va instar a la creació d'un Consell Audiovisual, «que gaudeixi de la representativitat més gran possible amb llibertat i independència plenes», «com a instrument que hi contribuiria».

Joan Pau II, en el seu missatge per a la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials 2004, sota el títol *Els mitjans en la família: un risc i una riquesa*, afirmava que «els mitjans de comunicació cada dia són acollits com a hostes habituals en moltes llars i famílies». I afegia: «Exhorto tant els agents de la comunicació com les famílies a

reconèixer aquest privilegi únic, així com la responsabilitat que implica.»

Segons el Sant Pare, «els pares, com a primers i principals educadors dels seus fills, són també els primers a explicar-los com fer servir els mitjans de comunicació». Així mateix, posava de manifest que els progenitors «han de reglamentar l'ús dels mitjans de comunicació a la llar. Això

implica planificar i programar l'ús d'aquests mitjans, limitar estrictament el temps que els infants hi dediquen, fer de l'entreteniment una experiència familiar, prohibir alguns mitjans de comunicació i ex-

cloure'ls periòdicament tots per deixar espai a unes altres activitats familiars».

Canvis en els continguts televisius

Des de fa temps, la societat civil reclama, d'una banda, més qualitat en la programació televisiva i, de l'altra, canvis en alguns continguts que s'emeten en horari de protecció al menor (de sis del matí a deu de la nit) per l'efecte nociu que pot provocar en infants i adolescents. El teleespectador ha patit en els últims anys constants contraprogramacions, abu-

sos publicitaris i la vulneració contínua de drets constitucionals com el dret a l'honor i a la intimitat.

Des que el govern socialista va arribar al poder, aquest debat social s'ha intensificat. El 22 de setembre passat, el Defensor del Poble, Enrique Mújica, exigia públicament mesures davant de la teleporqueria, mentre alertava sobre la seva incidència sobretot en el públic infantil. Tot això va culminar el 9 de desembre quan el Govern espanyol i les cadenes de televisió TVE, Antena 3, Tele 5 i Sogecable (Canal+) van signar el *Codi d'autoregulació sobre continguts televisius i infància*. Les mesures que hi ha en aquest document tenen un termini de tres mesos per ser adoptades per les cadenes esmentades.

Quatre dies després, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya organitzava a l'Auditori Winterthur (complex L'Illa Diagonal) una jornada sobre teleporqueria, que va comptar amb la participació d'experts en comunicació audiovisual. Es va estructurar en quatre taules rodones: «Què és la teleporqueria?», «Els drets i les garanties jurídiques en risc de vulneració per part de la teleporqueria», «La transcendència social de la teleporqueria. La recepció de la teleporqueria i els possibles efectes que produeix» i «Regular i intervenir la teleporqueria. Fonaments, procediments i instruments».

«Quan els *reality shows*, els concursos o els programes del cor que emeten alguns canals de televisió mereixen ser titllats de *porqueria*, el que s'està qualificant no és el gènere en si mateix, sinó la degradació que es produeix en uns casos i en unes programacions determinades», va ser una de les conclusions de la trobada. Una degradació que, segons els ponents, «ve donada per la convergència d'una sèrie de factors que conflueixen en la programació i la caracteritzen com a teleporqueria».

La majoria d'aquests factors estan relacionats amb la vulneració de drets fonamentals o amb la falta de consideració vers els valors democràtics o cívics, com el menyspreu de la dignitat que tota persona es mereix, el poc o cap respecte a la vida privada o a la intimitat de les persones o l'ús d'un llenguatge barroer i impudic. *Crónicas marcianas*, *TNT*, *Gran hermano*, *La hora de la verdad* o *Préstame tu vida* són paradigmes de la teleporqueria que actualment són en antena. (M.A.C.)

Mesures concretes del «Codi»

Alguns dels principals fonaments del *Codi d'autoregulació* són els següents:

- ✓ Fomentar el control paternal, de manera que es faciliti als pares i tutors una selecció crítica dels programes que veuen els infants.
- ✓ Evitar el llenguatge indecent o insultant que inclou els missatges SMS que apareixen en pantalla.
- ✓ Evitar la incitació al consum de qualsevol droga.
- ✓ Evitar l'ús instrumental dels conflictes personals i familiars com a espectacle.
- ✓ Evitar els missatges o escenes d'explícit contingut violent o sexual que no tinguin contingut educatiu o informatiu en els programes propis de l'audiència infantil.
- ✓ Assignar professionals qualificats als programes destinats al públic infantil.
- ✓ Sensibilitzar amb els problemes de la infància tots els professionals relacionats amb la preparació de la programació o de les emissions.
- ✓ Fomentar que els presentadors de programes en directe alertin sobre les situacions que puguin afectar la protecció de menors.
- ✓ Evitar les demostracions de ciències ocultes o de culte a les sectes sense finalitat educativa o per alertar els menors.

Per un ús intel·ligent de la televisió

■ L'espectador ha de decidir si vol deixar l'educació dels seus fills en poder dels qui programen els continguts televisius

En els darrers mesos s'ha parlat molt sobre la televisió i els seus continguts. De fet, ha estat un dels temes que el Partit Socialista ha pres com a estendard per mostrar la seva sensibilitat social. Tant els crítics de televisió, com els educadors, els

pares i la societat en general han mostrat en diverses ocasions —sobretot a través de les associacions de telespectadors— la seva preocupació pels continguts televisius, especialment per l'anomenada «teleporqueria».

El president i la vicepresidenta del Govern, el Defensor del Poble i la directora de RTVE han liderat una campanya contra la teleporqueria que ha suscitat la creació d'un Consell de Savis, d'un Codi d'autoregulació sobre continguts televisius i infància, un Comitè d'Autoregulació i una Comissió Mixta de Seguiment del Codi.

Tot això porta a pensar que la lluita contra els continguts televisius que poden perjudicar el menor és definitiva. Mentrestant, els telespectadors, aliats a aquesta batalla, veiem com proliferen els continguts tòrbols, enganyosos, violents i morbosos a la petita pantalla, de la qual cosa es dedueix que totes aquestes mesures són insuficients o poc encertades.

El 9 de desembre del 2004 es va signar el Codi d'autoregulació. En aquest document, les cadenes de televisió es comprometen a respectar un horari infantil que es redueix a quatre hores diàries (de 8 a 9 i de 17 a 20 hores). Durant aquesta franja «de protecció especial» els continguts han de ser adients per a menors de 13 anys. Altres pautes que recull aquest document són: fomentar el control paternal, evitar el llenguatge indecent i la incitació al consum de droga o als cossos extremament prim, les escenes de contingut violent i sexual explícit, assignar professionals qualificats als programes destinats al públic infantil i evitar les demostracions de ciències ocultes sense finalitat educativa.

Senyalització dels programes

Per ajudar els pares en la selecció de programes adients per als seus fills es recorre a la senyalització, delimitada de la següent manera: programació especial per a la infància, programes per a tots els públics, programes no recomanats per a menors de 7 anys, o de 13 o de 18. D'aquesta manera, el Codi també estableix quins són els continguts que motiven aquesta senyalització.

Per esmentar-ne un exemple, direm que un infant de 13 anys, segons aquest Codi, pot veure els següents continguts en un espai televisiu: comportaments i actituds que inciten a la imitació de la intolerància, del racisme, del sexisme i de la violència; manifestacions denigratòries envers religions, cultures, ideologies o filosofies; la violència com a forma de solucionar problemes; la presentació explícita i sense solució positiva de la venjança, l'odi al si de la família, els maltractaments, els problemes d'identitat sexual o la violència domèstica; manifestacions sexuals explícites i la insinuació procaç. Així és com entén Carmen Caffarell, directora general de RTVE, la manera en què volem educar els joves que d'aquí a uns anys

hauran d'afrontar una vida professional i personal gens fàcil i molt competitiva.

D'altra banda, s'han creat els dos organismes que vetllaran per l'acompliment d'aquest Codi: el Comitè d'Autoregula-

ció, format per operadors de televisió signants del codi, productores de continguts televisius i periodistes —tots ells vinculats al negoci audiovisual—, i la Comissió Mixta de Seguiment, formada per di-

ferents agrupacions.

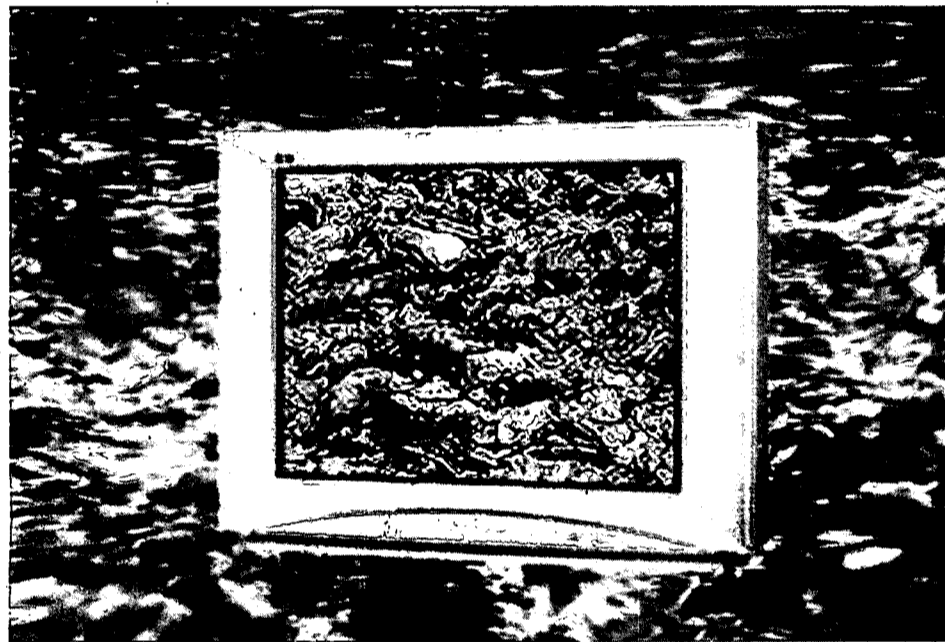
Per a la composició d'aquesta Comissió Mixta, sorprenentment, no s'ha comptat amb les associacions de telespectadors, unes entitats que fa més de deu anys que demanen responsabilitats al Govern i a les diferents cadenes perquè vulneren en repetides ocasions la legislació vigent sobre continguts televisius. Per això, les associacions insisteixen de nou en la necessitat de crear un organisme, veritablement independent, que reguli els continguts de la televisió i que tingui capacitat punitiva.

El fet de no integrar els representants de la societat civil, que són els únics que faran una tasca social entre els infants i els adolescents amb el seu projecte educatiu en mitjans audiovisuals, és no comptar amb la pròpia societat. És, en definitiva, girar l'esquena a l'espectador intel·ligent que té el dret d'exigir una televisió de qualitat.

Batalla contra la teleporqueria

Després d'observar com s'han anat desenvolupant els esdeveniments, només resta pensar que tota aquesta batalla contra la teleporqueria és una maniobra més de la política i dels seus servidors fidels per aparentar una sensibilitat social que, en realitat, no existeix. Si es vol canviar el panorama televisiu, ignorar el telespectador no és la fórmula adient. Ignorar els qui coneixen realment el mitjà, sense tenir-hi interessos econòmics, és una aberració.

Això no obstant, no cal esperar que actuïn els nostres dirigents per fer un ús intel·ligent d'aquest mitjà de comunica-

La pitjor televisió té nom propi: teleporqueria.

Activitats per a la comunitat educativa

Telespectadors Associats de Catalunya (TAC) és una entitat sense ànim de lucre que va néixer el 1985 a Barcelona amb uns propòsits ben definits: millorar la qualitat de la programació televisiva, ensenyar a veure els programes amb uns altres ulls i a defensar el menor de les possibles agressions d'aquest mitjà de comunicació. TAC desenvolupa diverses iniciatives dins de la comunitat educativa. Algunes de les més destacades són les següents:

- *Guia Familiar de TV, cinema, DVD i Internet.* A través d'aquesta publicació s'ofereix a les famílies una informació valorada sobre els continguts televisius, així com les estrenes de cinema i DVD. També es recull mensualment una selecció de pàgines webs amb contingut educatiu. Estar ben informat és una de les claus per poder triar amb llibertat el que volem veure en família.
- Crèdits de síntesi o assignatures B. L'associació compta amb un grup de persones que imparteixen sessions especials als alumnes dels col·legis que ho sol·liciten. En aquestes sessions es desvetllen els trucs de la publicitat, s'aprenen a «llegir» les imatges dels informatius, s'analitzen els continguts i «misatges» de les sèries de ficció, es dona a conèixer la legislació vigent sobre els continguts televisius, etc.
- «Aprendre a mirar.» Es tracta d'un programa que porta a terme TAC, amb la col·laboració d'Essential Minds, en el qual s'inicia els alumnes d'educació infantil (de 4 i 5 anys) a veure la televisió amb esperit crític. Cada mes es dota els parvularis d'una activitat per fer amb els infants i alguns articles per treballar amb els pares.
- TVOnline. L'entitat posa al servei de les institucions educatives que ho desitgin un portal exclusiu sobre televisió, cinema, DVD, Internet, videojocs... En aquest portal es poden trobar articles per treballar amb els alumnes o els pares, diversos continguts televisius, les crítiques de les últimes estrenes de cinema i de DVD, una selecció dels millors videojocs, etc.
- Conferències. TAC imparteix mensualment més de deu conferències a alumnes, pares, professors o qualsevol col·lectiu interessat a aprofundir en l'entorn audiovisual.
- Altres activitats són: el Festival Infantil, el premi Zapping a la televisió de qualitat, taules rodones, el Concurs de Redacció i Dibuix, etc.

«L'espectador intel·ligent té el dret d'exigir una televisió de qualitat»

ció. L'espectador, afortunadament, té el comandament a les seves mans i la capacitat de decidir si vol deixar l'educació dels seus fills en poder dels qui programen els continguts televisius. De la mateixa manera, hem de decidir si volem invertir el poc temps d'oci de què disposem a seguir les desventures manegades dels concursants de *Gran hermano*, a conrear el nostre intel·lecte amb els enganys amorosos que patrocina *El programa de Ana Rosa*, a enriquir el nostre vocabulari amb un *poquito de por favor* o simplement a diferenciar-nos de la resta pel fet de tenir el sa costum d'apagar el televisor.

La forma més eficaç d'aconseguir un canvi en la televisió és aconseguir un canvi personal. Quan tots sapiguem fer un ús intel·ligent del mitjà, el mitjà es tornarà intel·ligent.

Mar Pons

Coordinadora dels grups d'anàlisi de programes del TAC

L'ENTREVISTA

Isidro Catela, director de l'Oficina d'Informació de la Conferència Episcopal Espanyola

«La teleporqueria és conseqüència directa de la "vida porqueria" que vivim»

Isidro Catela Marcos (Salamanca, 1972) és doctor en Ciències de la Informació per la Universitat Pontifícia de Salamanca. Imparteix classes d'Ètica i Deontologia de la Comunicació en aquesta universitat. Des del setembre del 2004 és el director de

l'Oficina d'Informació de la Conferència Episcopal Espanyola. També dirigeix el programa religiós *Testimonio*, que emet La 2 cada diumenge, i col·labora habitualment a la Cadena COPE i de manera ocasional al diari *El Mundo*.

—El 9 de desembre passat, el Govern espanyol i les cadenes de televisió TVE, Antena 3 TV, Tele 5 i Sogecable van signar el *Codi d'autoregulació sobre continguts televisius i infància*. Què implica aquest acord per a la programació televisiva actual?

—Sóc força escèptic pel que fa a l'eficàcia de les mesures autorreguladores que no van acompanyades d'una altra mena d'accions que abordin de forma integral la problemàtica. L'educació moral dels comunicadors no pot centrar-se exclusivament en les normes. Ens cal molta educació en valors i en virtuts; el que passa és que això exigeix un compromís a mig o llarg termini i les accions polítiques estan marcades pel termini d'una legislatura. Els polítics tenen molta tirada, en aquest i en altres terrenys, a adoptar mesures de prevenció simples, que gairebé mai no són les que donen el millor resultat. Dit això, el codi és un intent interessant en la mesura en què convida les cadenes a fomentar i respectar els valors cívics i a evitar l'exposició, sense cap mena de filtre, dels menors a continguts poc recomanables per a ells. D'altra banda, qualsevol que tingui menors a casa sap que la seva «exposició» a la televisió és força més caòtica i desordenada que el que pressuposa el *Codi d'autoregulació*.

—El fenomen de la «teleporqueria» ha assolit uns límits extrems. A què és deguda aquesta situació?, com hi podem lluitar en contra?

de la «vida porqueria» que vivim sense adonar-nos gaire que la vivim. Si tot val el mateix, vol dir que res no val res. I en televisió es fa i es consumeix porqueria perquè és l'espectacle més econòmic, més agraït, que més beneficis atorga a les empreses i que, acollint-se als estudis tramposos d'audiència, és el que queda beneït immediatament. En la situació actual la lluita passa més per la «conversió individual» de l'espectador: canviar la nostra vida per canviar la vida mediàtica. L'espectador té a les seves mans una decisió definitiva: pot apagar o no endollar, o tirar la porqueria a les escombraries, en lloc de servir-se-la de primer plat a la taula.

—Els models i referents socioculturals que transmeten els programes avui dia al públic infantil i juvenil són els correctes des d'un punt de vista ètic?

—Els models i referents són molt diversos, fins i tot són molt diferents els que es transmeten al públic infantil dels que s'adrecen als joves. Hi ha de tot. I moltes vegades, aquí rau part del problema: que donem la mateixa valoració moral a tot el

Isidro Catela.

trist favor perquè els seus referents són simples i peribles, subjectes a les modes. A més, els mitjans no són els únics que transmeten aquests models. Els pares i els professors tenen un paper importantíssim i resulta que només es posen d'acord per donar la culpa a la televisió.

—Com podem posar fi a la dictadura de l'audiència i afavorir una programació de qualitat que fomenti els valors humans?

—Plantejat així, ara com ara és impossible. Els programadors defensen que donen a la gent el que la gent demana i, és clar, això sense matisos és molt perillós. Primer, perquè és mentida que la gent ho demani. Quanta gent ho demana? En quines condicions? Podem sacralitzar l'estadística a partir de 14.000 entrevistes, per molt representatives que siguin? A més, una argumentació d'aquesta mena pressuposa que estem concedint a la majoria el valor absolut a l'hora de decidir; que molts milions de persones vulguin una cosa no converteix «aquesta cosa» en una cosa bona, ni moralment desitjable, ni en un producte de qualitat... Caldria convèncer els directius de les empreses que la qualitat i l'aposta pels valors humans també venen, però això és complicadíssim perquè et diran que pot ser que sí, però que per a això cal esperar, invertir... i que ells volen resultats per demà al matí. Imagineu-vos que us demanen escriure una novel·la que posi d'acord crítica i públic,

que esdevingui obra mestra i que l'heu de començar ara mateix per tenir-la acabada el mes que ve.

—Quines característiques hauria de tenir un programa perquè fos apte per a tota la família?

—Allò menys aconsellable per veure en família són els informatius, perquè és on resulta més difícil delimitar ficció i realitat. Gairebé tota la resta es pot i s'ha de veure, garbellant hores i tipus de públic, i obviant la porqueria, que no és recomanable per a ningú. La família ha de ser al món i els mitjans formen part del món. És molt sa exercir el debat familiar al voltant dels programes que veiem.

—La televisió pot ser una eina pedagògicament vàlida?

—Ja hi ha exemples clars d'això; aleshores, si s'ha fet és que es pot continuar fent. Caldria distingir entre «pedagogia» formal (programes tipus UNED) i «pedagogia» inserida en els programes generalistes de la cadena. Sobre les dues opcions hi hauria molt a dir, però, sens dubte, és possible. L'instrument es deixa manejar; la clau rau a centrar la mirada en l'individu que el fa servir i en l'individu que el gaudeix o que el pateix des del sofà de casa.

—Els programes de temàtica religiosa, què poden aportar als televidents?

—L'objectiu principal d'aquests programes no és pedagògic. Són programes confessionals i la seva presència a la televisió respon a un acord institucional que, al seu torn, no fa sinó reflectir la dimensió social del catolicisme a Espanya. Hi aporten molt. Des dels arguments que més ens interessin als qui els dirigim, aporten una presència normalitzada del fet religiós confessional i també tenen una important tasca evangelitzadora. I des de l'argument que fan servir altres, cada cop tenen més audiència, estan més ben valorats i compten amb un públic més fidel.

Reportatge:

Miquel Àngel Codina

Els drets dels televidents

La societat espanyola és cada cop més teleaddicta. És un fet irrefutable. El consum de televisió a Espanya va assolir un rècord històric l'any passat. Segons dades de l'informe anual de la Corporació Multimèdia i de l'agència de mitjans Vizeum, cada ciutadà va passar el 2004 un total de 218 minuts cada dia de mitjana davant del televisor, cinc minuts més que l'any 2003. És a dir, l'equivalent a 55 dies l'any.

Davant de l'expansió incontrolada de la teleporqueria —la utilització d'elements d'intimitat, tafaneria i violència física o verbal amb l'objectiu de provocar un interès morbós que aconsegueixi un augment de l'audiència—, l'Oficina de Defensa de l'Audiència del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que té capacitat sancionadora, recull les múltiples opinions i queixes dels televidents. Creada fa quatre anys, la seva funció és defensar els drets dels telespectadors. Les reclamacions poden fer-se per telèfon (901 100 321) o per correu electrònic (audiencia.cac@gencat.net).

—Caldria ser justos en la definició i en la valoració. De vegades es fan consideracions molt simplistes, del tipus: «Tot el que no és saberut, cultural i minoritari és porqueria.» Hi ha programes d'entreteniment deliciosos, que no únicament no ens tracten com a coses, sinó que ens engrandeixen com a persones en «consumir-los». La teleporqueria és conseqüència directa

que es transmet. Tornem una mica bojós els infants i els joves, que necessiten referents per establir i construir el seu sistema moral. En un lloc se li diu una cosa; en un altre, una altra, i en la majoria d'ells que allò important és el pluralisme i que totes les opinions són respectables. Són respectables totes les persones, pel fet de ser-ho, però no totes les opinions. Així els fem un

J.M. Bonet

VITRALLS des de 1923

Vitralls emplomats

Restauracions

Gravats a l'àcid

Vitralls amb formigó

Astúries, 6 - 08012 Barcelona
Tel. 932 182 399 - Fax 932 183 098E-mail: info@vitrallsbonet.com
www.vitrallsbonet.com

Pelegrinatges a **TERRA SANTA**

Especials solidaritat amb els nostres germans

«Pelegrins de la Paraula» al país de Jesús

- Del 13 al 20 de febrer
- Del 2 al 8 de maig
- Del 14 al 21 de novembre
- Del 27 de desembre al 3 de gener del 2006

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

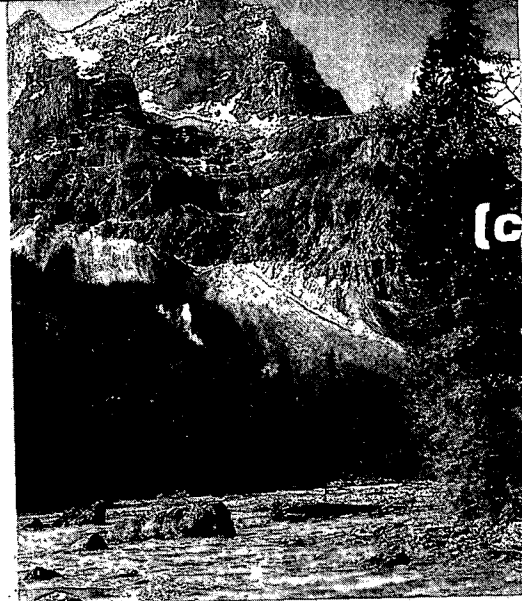
De l'1 al 8 d'agost

**ATENES
 i creuer
 per les
 illes
 gregues**

Una incursió al món clàssic, bressol del saber humanístic.

Del 17 al 28 d'agost

**Viatge
 al
 CANADÀ
 (costa oest)**

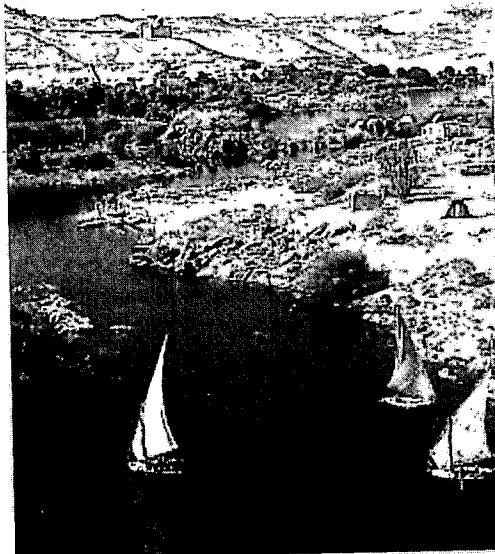
Vancouver i les muntanyes Rocalloses.

Del 9 al 20 d'octubre

**Pels
 camins de
 la terra
 promesa**

Del Nil a les fonts del Jordà

El Caire / Sinaí / Jordània / Jerusalem.

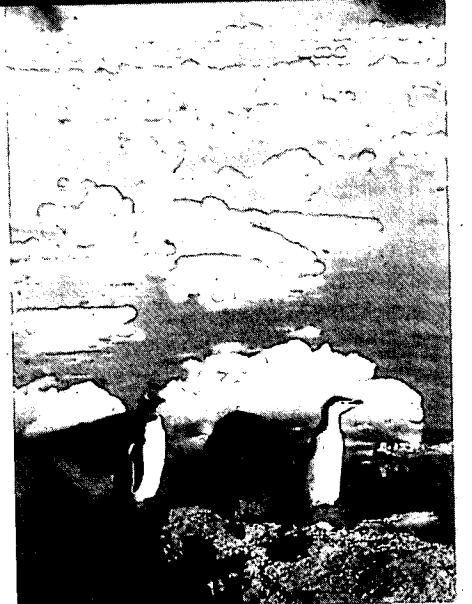

Del 26 de novembre al 13 de desembre

**ARGENTINA
 XILE**

Amb creuer per l'estret de Magallanes i travessa pels Andes.

Tot l'encant dels Andes i el majestuós Con Sud d'Amèrica.

Amics de Catalunya Cristiana
 Per a més informació:
 (per telèfon, per correu o bé personalment):

Vaticà

església en el món

Les nul·litats matrimonials seran més ràpides

■ Hi contribuiran les noves normes recollides a la instrucció «*Dignitas connubii*»

CIUTAT DEL VATICÀ.— Més ràpides i més econòmiques. Les nul·litats matrimonials que estableixen els tribunals eclesiàstics seran a partir d'ara més fàcils d'obtenir perquè el procés no s'allargarà i costaran menys diners. És la part més

nova de les 219 pàgines de la instrucció *Dignitas connubii* («La dignitat del matrimoni»), redactada pel Consell Pontifici per als Textos Legislatius amb la col·laboració d'altres dicasteris (oficines de la cúria romana).

Augmenten les nul·litats matrimonials (46.092 de positives a l'any 2002) i ara encara n'hi haurà més perquè s'agilitza el procés per declarar que un matrimoni no ha existit mai. Les estadístiques més recents corresponen a tres anys enrere i mostren com de 56.236 causes en primera instància, 46.092 van obtenir sentència afirmativa i només 2.894, sentència negativa. La zona del món on hi ha més nul·litats és Amèrica del Nord (Estats Units sobretot), on aquest any hi va haver 30.968 nul·litats enfront de les 343 d'Àfrica o les 8.855 d'Europa. A Centreamèrica i Sud-amèrica van ser 5.688 i a Oceania, 1.562. Que hi hagi tan poques causes en zones tradicionalment conegudes com «països de missió» pot voler dir, com suggereix el cardenal Herranz, que «tenen una concepció més sòlida del matrimoni, menys influïda pel consumisme», però també pot significar que els resulta més difícil accedir als tribunals eclesiàstics, bàsicament perquè a vegades n'hi existeixen, o si hi són estan molt lluny. Per evitar aquests problemes, el document *Dignitas connubii* estableix normes que facilitaran la transparència, celeritat i baix cost de les causes matrimonials.

El cardenal Julián Herranz va explicar a la premsa el dia 8 de febrer que amb la instrucció *Dignitas connubii* es vol oferir als jutges dels tribunals eclesiàstics «un document de tipus pràctic, una espècie de vademècum, que serveixi de guia immediata per a un millor compliment del seu treball en els processos canònics de nul·litat matrimonial». Un document semblant es va realitzar el 1936 amb la instrucció *Provida mater*, en relació amb el Codi de Dret Canònic del 1917. Per tant, és evident que calia una posada al dia d'aquestes qüestions. La instrucció està supeditada en tot al Codi vigent de Dret Canònic del 1983 i només s'aplica a l'Església catòlica llatina (les Esglésies catòliques orientals tenen el seu propi codi). El cardenal i les altres persones que van presentar el text van coincidir a demanar els bisbes que formin persones en aquests processos de nul·litat, pel bé dels fidels.

Matrimoni nul·litat no és un divorci «catòlic»

Una nul·litat matrimonial no és un «divorci catòlic». Ho va precisar en la presentació del text el cardenal espanyol Julián

Herranz, president del Pontifici Consell per als Textos Legislatius: «La nul·litat no és dissoldre el vincle existent, sinó només la constatació, a nom de l'Església, de la inexistència d'un veritable matrimoni des de l'inici.» És a dir, que el matrimoni nul ja ho era des del primer moment, no és que s'hi hagi tornat amb el temps i l'Església

glésia i no estan excomunicats», i va advertir que els divorciats que s'han tornat a casar civilment «no poden accedir a la comunió eucarística».

El bisbe Velasio De Paolis, c.s., secretari del Tribunal Suprem de la Signatura Apostòlica, assenyala tres grans motius sobre l'augment de les causes matrimonials avui,

L'Església recorda el valor propi del sagrament del Matrimoni.

ho certifica. L'arquebisbe Angelo Amato, s.d.b., secretari de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, va explicar que les nul·litats matrimonials intenten constar «la veritat» i per tant «és oportú que els dos cònjuges prenguin part en el procés de nul·litat del matrimoni».

L'arquebisbe Domenico Sorrentino, secretari de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, va explicar el paper de l'Església en aquests tipus de processos: «L'Església no es limita a garantir els valors específics que cal salvaguardar en qualsevol procediment judicial, sinó que vol recordar sobretot el valor propi del sagrament del Matrimoni.» Sorrentino va explicar que «la nul·litat matrimonial segueix una lògica oposada a la del divorci». Sorrentino va tenir unes paraules per als separats i divorciats que no han volgut trobar-se en aquesta situació: «Hi ha la urgència d'anar a trobar les persones ferides i que pateixen per assumptes matrimonials, a vegades separats i divorciats a pesar seu.» Per a l'arquebisbe Sorrentino, «cal una acció pastoral preventiva» que prepari les persones al matrimoni i les sostingui, així com una «pastoral dels divorciats». El cardenal Herranz va recordar que «els divorciats formen part a ple títol de l'Es-

dir que els fidels que han obtingut el divorci i podrien passar a noves nocces segons la llei civil volen la declaració de nul·litat perquè «saben que per a un catòlic el matrimoni vàlid pot ser només aquell que se celebra segons les lleis de l'Església».

L'Església s'interessa pels matrimonis

La instrucció «no es limita a repetir els textos dels canons, sinó que conté interpretacions, aclariments sobre les disposicions de les lleis i de les posteriors disposicions sobre els procediments per a la seva execució», va aclarir el cardenal andalús Herranz, que va recordar la legitimitat de l'Església per ocupar-se d'aquests temes: «L'Església subratlla la seva competència per ocupar-se d'aquestes causes, perquè hi està en joc l'existència del matrimoni dels seus fidels, sobretot tenint en compte que el matrimoni és un dels set sagraments instituits per Jesucrist.» Desinteressar-se d'aquest problema «equivaldria a enfosquir en la pràctica la mateixa sacramentalitat del matrimoni», cosa que resultaria «encara menys comprensible»

en les actuals circumstàncies «de confusió sobre la identitat natural del matrimoni i de la família en algunes legislacions civils, que no només acullen i faciliten el divorci, sinó que fins i tot, en alguns casos, posen en dubte l'heterosexualitat com a aspecte essencial del matrimoni». A més, va afegir que «en un context de mentalitat divorcista, fins i tot els processos de nul·litat poden ser fàcilment malinterpretats, com si no fossin més que vies per obtenir el divorci amb l'aparent beneplàcit de l'Església». La diferència entre nul·litat i divorci «seria purament nominal. A través d'una hàbil manipulació de les causes de nul·litat, qualsevol matrimoni fracassat es convertiria en nul», va lamentar.

Dignitas connubii està disponible en el text oficial en llatí, amb traducció anglesa i també llatí/italià. Consisteix en un *proemium* o introducció, articles preliminars, i 15 apartats, la major part dels quals dividits en capítols com «Els Tribunals», «Les proves» o «La impugnació de la sentència». El text és jurídicotècnic i es pot demanar a www.libreriaeditricevaticana.com

Miriam Díez Bosch

Presentat l'Anuari Pontifici 2005

CIUTAT DEL VATICÀ.— S'ha presentat l'Anuari Pontifici 2005 amb les estadístiques sobre la realitat eclesial en el món. El nombre de fidels batejats ha crescut i ha passat de 1.071 milions el 2002 a 1.086 milions el 2003. Pel que fa a la seva distribució, es ressalta que a Amèrica hi ha gairebé la meitat dels catòlics del món (49,8%). A Europa hi ha el 25,8%; a Àfrica, el 13,2%; a Àsia, el 10,4%, i a Oceania, el 0,8%. L'any 2004 el Papa va erigir deu noves seus episcopals i un vicariat apostòlic. També es van constituir sis seus metropolitanes i es van nomenar 171 bisbes. Actualment hi ha 405.450 sacerdots i el nombre total de sacerdots l'any 2003 va créixer amb relació a l'any anterior. També han augmentat les ordenacions sacerdotals, que el 2003 van ser de 9.317 i 9.247 el 2002. El nombre de seminaristes inscrits als seminaris de filosofia i teologia ha passat de 112.643 el 2002 a 112.373 el 2003. Finalment, pel que fa al percentatge de seminaristes per continent, Amèrica compta amb el número més gran (37.191), seguida d'Àsia (27.931), Europa (24.387), Àfrica (21.909) i Oceania (955). (ACI)

Vaticà

Per primer cop en 26 anys el Papa no presideix públicament el Dimecres de Cendra

■ Va celebrar-lo a l'hospital Agostino Gemelli

CIUTAT DEL VATICÀ.— Joan Pau II va rebre la imposició de la cendra el dimecres al matí al seu hospital, el Gemelli o «Vaticà III», trencant amb la tradició que des de fa 26 anys el duia a la basílica romana de Santa Sabina. El cardenal Camilo Ruini, que va visitar-lo el dia de començar la Quaresma, va explicar als periodistes que «l'he vist veritablement bé» i es va sentir «emocionat» perquè va fer referència a la diòcesi de Roma.

L'hospital Gemelli estava relativament tranquil, amb molts periodistes, vigilància i alguns estudiants de medicina que amenitzaven el dia amb cants sota la finestra de l'habitació del Papa. El director de la sala de premsa de la Santa Seu no va dir qui va imposar la cendra al Papa, segurament el seu secretari personal, l'arquebisbe Stanislaw Dziwisz, a qui el Papa considera com un fill. La celebració del Dimecres de Cendra va reunir el seu metge, Renato Buzzonetti, i altres doctors de la clínica romana. A les capelles de l'hospital, situades al pis segon i tercer, alguns fidels es van recollir en pregària durant tot el dia. A l'oratori del segon pis una icona de la Mare de Déu de Czestochowa amb un ram de flors fresques feia pensar im-

diatament en el Papa, el malalt més cèlebre de l'hospital, que ocupa tota la planta desena.

Mentrestant, al Vaticà la vida continua amb normalitat. El cardenal James Francis Stafford, penitencier major, va presidir la celebració del Dimecres de Cendra a la basílica de Sant Pere al Vaticà, i a l'homília va dir que «demanem al Senyor que li concedeixi les gràcies necessàries per al seu carisma primacial de confirmar en la unitat de fe als germans». El cap de setmana anterior, un nodrit grup de seminaristes va omplir l'aula vaticana Pau VI. L'arquebisbe Leonardo Sandri, substituït per a Afers Generals de la Secretaria d'Estat, va llegir el discurs preparat pel Papa, que va seguir la cerimònia des de la seva habita-

El cardenal Sodano imposa la cendra al cardenal Stafford.

ció del policlínic Gemelli. El Papa va dir en un missatge als joves que «vosaltres sou motiu de consol per a mi, perquè representeu un signe privilegiat de l'amor del Senyor per la seva Església estimada que és a Roma». Els joves eren els membres de la comunitat del Pontifici Seminari Romà Major que van participar en la tradicional

trobada amb motiu de la festa de la Mare de Déu de la Confiança, patrona del seminari. El cor i orquestra de la diòcesi de Roma van interpretar una peça musical inspirada en el títol de la carta apostòlica de Joan Pau II *Mane nobiscum Domini*.

Miriam Díez i Bosch

ISRAEL

Missatge de Quaresma del patriarca llatí de Jerusalem

JERUSALEM.— «Veiem un nou esforç de la comunitat internacional. En donem gràcies a Déu. Li demanem que mantingui als governants en la seva nova visió.» Així es constata en el missatge de Quaresma difós per Mons. Michel Sabbah, patriarca llatí de Jerusalem. El text recorda el conflicte que travessa Terra Santa, però també fa referència a situacions de dolor en altres parts del món: «La nostra Quaresma ens situa davant de Déu i en comunió amb les víctimes dels recents terratrèmols i tsunamis a Àsia i Àfrica. Ens posa en comunió amb les víctimes de les malalties incurables, amb les víctimes de les injustícies imposades per l'home als seus germans i germanes en nom de l'interès nacional, o en nom de la pura violència com a únic camí per a la pau.»

El missatge afegeix que «també es requereix el dejuni en la vida política. Un dejuni que sigui, en els que tenen el poder, una purificació de les seves intencions i els seus egoïsmes individuals o nacionals. Un dejuni que permeti als governants veure i saber que són delegats per servir i salvar, i que els faci entendre que totes les persones humanes, de tots els pobles, són igualment creades i estimades per Déu, que no estan dividides en dos camps, els bons i els dolents, els forts i els febles. Tots reben la seva dignitat de Déu, i són cridades a la mateixa llibertat i seguretat». (Fides)

Condoleezza Rice visita el Vaticà

CIUTAT DEL VATICÀ.— La nova secretària d'Estat nord-americana, Condoleezza Rice, de gira per Europa, es va trobar amb el seu homòleg al Vaticà, el cardenal Angelo Sodano. En la reunió es va parlar de la situació a Terra Santa i de la llibertat religiosa arreu del món. Rice va manifestar el desig que Joan Pau II es restableixi el més aviat possible. En la trobada també es va passar revista «a algunes qüestions que afecten les relacions bilaterals, i es va reafirmar la voluntat de col·laboració en la tutela i en la promoció dels valors espirituals», constata un comunicat vaticà. (Zenit)

XINA

Mor després de cinc anys a la presó un bisbe «no oficial»

YANTAI.— Després de cinc anys a la presó ha mort Mons. Giovanni Gao Kexian, bisbe de Yantai (Xina). El prelat, que tenia 81 anys, va morir el 24 de gener en un hospital de la ciutat de Bingzhou. El bisbe «no oficial», és a dir, en comunió amb el Papa, va morir en l'absència absoluta de fidels o de familiars i se li van negar els auxilis de la religió, segons va informar l'agència Asia News. La policia va cremar el cos i el va enterrar sense permetre que li fessin una autòpsia. Mons. Giovanni Gao Kexian havia estat arrestat per la policia el 16 d'octubre del 1999, quan feia una visita pastoral i des d'aquell moment no havia estat posat en llibertat. (N.E.)

Tibidabo us informa

1

Missa Mensual de l'Obra Expiatòria del Tibidabo

El dia 4 de març de 2005, a les 19 hores. Podeu participar a la **Missa de l'Obra Expiatòria del Tibidabo**. Sortida de l'autocar de la Plaça de Lesseps a les 17,30 hores i tornada a les 19,45 hores

2

Viatges i Peregrinacions

Dissabte 30 d'abril 2005
Visita a Barcelona amb dinar

Del dia 8 al 17 de juny 2005
Polonia

Del 26 setembre al 1 d'octubre 2005
Andalucía. Úbeda, Baeza, Cazorla

Organitza el Temple Tibidabo, telèfon: 93 417 56 86

3

Trobada General de Matrimonis

Dissabte: 12 de març 2005
Convivència anual de matrimonis del Tibidabo. Xerrada-Col·loqui sobre el tema: "Matrimoni-Parelles-Adopcions". Dinar i sobretaula

4

Il·luminació del Temple

Amb motiu de l'Any de l'Eucaristia totes les nits es vol il·luminar aquest Temple del Tibidabo. També pots contribuir a fer possible aquesta realitat Trucan's al telèfon: 93 417 56 86

5

Quaresma

Tots els divendres de Quaresma a les 18 hores: **Via-crucis**.
Tots els dijous: **Hora Santa**:
De les 21,15 fins a les 22,45 hores

6

Adoració Perpètua

Dia i nit el **Santíssim Sagrament** està exposat sense interrupció a la Capella de l'Adoració Perpètua. Us invitem una hora al mes, amb motiu d'aquest Any Eucarístic

SILVERIO NIETO, DIRECTOR DEL SERVEI JURÍDIC CIVIL DE LA CEE

«La Constitució hauria de reconèixer les fonts d'on s'extreuen els seus valors»

Davant el referèndum sobre la Constitució europea és difícil posicionar-se, ja que es tracta d'una qüestió extremament complexa. Ja d'entrada, qui vulgui llegir i estudiar el text s'enfronta a un volum de 448 articles que els especialistes reconeixen que és molt llarg. Per això,

són útils intervencions com la de Silverio Nieto, director del Servei Jurídic Civil de la Conferència Episcopal Espanyola, perquè cadascú pugui fer-se el seu propi criteri. En tot cas, Nieto recomana que cadascú llegeixi la Constitució per poder decidir.

—Quina importància té el fet de dotar-se d'un marc legal per a Europa?

—Tota organització política, i Europa ho és, necessita al mateix temps unes normes, un marc legal que reguli la seva actuació i que doni seguretat jurídica a tots els que pertanyen a aquesta organització. Aquesta norma de convivència i de garantia de drets i també d'obligacions s'estructura habitualment a través d'un marc legal concret, que lliurement accepten les parts. Fins ara, coexisteixen diversos tractats i acords: primer els tractats constitutius de les comunitats europees i, posteriorment, la Unió Europea. Precisament aquest tractat, pel qual s'estableix una Constitució per a Europa, dins de la seva complexitat i extensió (té 448 articles), simplifica la situació actual ja que són nombrosos els tractats, acords i normes de tota mena que estableixen les regles jurídiques de la Unió Europea.

—Quina relació hi ha o hi hauria d'haver entre la llei civil i la moral?

—Sant Tomàs definia la llei humana com «una prescripció de la raó, ordenada per al bé comú social, promulgada per aquell que té la cura de la comunitat». Només es pot manar el que moralment és lícit, mai el que està moralment prohibit; no es pot fer obligatori un acte que estigui prohibit per Déu. També el legislador està subjecte a l'ordre de les coses establertes per Déu.

—El text de la Constitució europea, quins punts positius té?

—D'entrada l'article I-52 tracta de «l'Estatut de les Esglésies i de les organitzacions no confessionals». Es garanteix que «la Unió respectarà i no prejutjarà l'estatut reconegut als Estats membres, en virtut del dret intern, a les Esglésies i associacions o comunitats religioses». Al mateix temps que en «reconeix la identitat i aportació específica», «la Unió mantindrà un diàleg obert, transparent i regular amb dites Esglésies i organitzacions». És lògic aquest reconeixement, ja que les Esglésies i comunitats religioses representen, salvaguarden i estimulen aspectes importants per al fonament espiritual i religiós d'Europa. Es comprometen en el servei a la societat, principalment en els camps de l'educació, de la cultura, dels mitjans de comunicació i de la societat.

En segon lloc, és un pas endavant per al bon camí de la integració dels pobles d'Europa, que va començar en les primeres

dècades del segle XX amb una fita pionera: la fundació de la Unió Paneuropea, seguida per destacats polítics com Schumann, Adenauer i De Gasperi, tots profunds creients i, per tant, amants de la llibertat. Van lluitar amb les armes de la raó, imagino que amb molta oració personal, per, «sense deixar de sentir-se orgullosos de llur identitat i de llur història personal, treballar decidits per superar les seves antigues divisions, i cada vegada més estretament units, forjar un destí comú», com diu el preàmbul de la Constitució europea.

Un altre element positiu és que consolida la pau entre les nacions europees «després de doloroses experiències», com diu el projecte de Constitució, i avança «pel camí de la civilització, el progrés i la prosperitat per al bé de tots els seus habitants, sense oblidar els més dèbils i desfavorits». Un quart punt positiu és que la Unió Europea pugui afavorir una lluita conjunta més eficaç contra el terrorisme, tant nacional com internacional. Al mateix temps garanteix una política exterior comuna més solidària i compromesa amb les nacions més desfavorides del planeta. En penúltim lloc, si la Unió Europea és fidel als valors que diu defensar, pot ser garantia d'un ordre internacional més just.

Finalment, el reconeixement i la protecció dels drets humans és la més gran realització del constitucionalisme modern, sostingut i recolzat per la doctrina social de l'Església catòlica. És molt positiva la inclusió en el text constitucional de la *Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea* (art. 61-114), en la mesura que adopta com a punt de partida el concepte de la dignitat de la persona humana.

—Al mateix temps és molt criticada, fins i tot des de membres de l'Església. Per què?

—Perquè s'observen llacunes i ambigüitats en el text de la *Carta dels Drets Fonamentals de la Unió*, que, com ja he dit, forma part del futur tractat pel qual s'estableix una Constitució per a Europa. Es tracta de qüestions que toquen la clonació, el matrimoni i la família, l'educació i alguns drets socials. També pel positivisme del text, ja que no hi ha cap menció a un Ésser transcendent, superior. En canvi, els valors i les condicions sobre els quals es fonamenta una comunitat transcendeixen les decisions particulars de caràcter polític o legal. Són la font de la qual

brollen els drets fonamentals. Un text constitucional que pretengui mobilitzar els ciutadans hauria de reconèixer també el conjunt de fonts a partir de les quals els ciutadans extreuen els seus valors.

—Com es pot solucionar això en un text que ha de representar tots els ciutadans de societats secularitzades?

—Una referència interessant es troba en el preàmbul de la Constitució de la República de Polònia, que inclou «a la vegada els que creuen en Déu, com a font de la veritat, de la justícia, del bé i de la bellesa, i els que no comparteixen aquesta fe, però respecten els valors universals que provenen d'altres fonts».

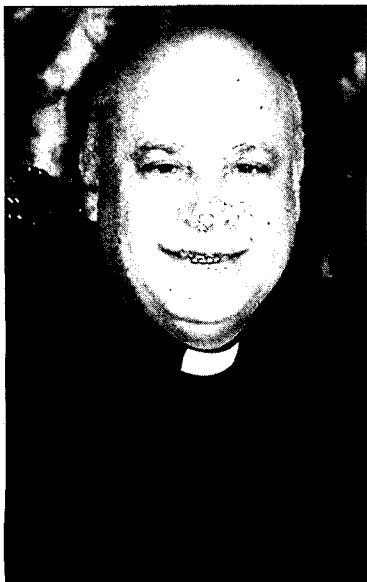
—Què dir sobre el fet de no mencionar el cristianisme en el preàmbul?

—T. S. Eliot deia: «La força dominant en la creació d'una cultura comuna és la religió. Un europeu no pot creure en la veritat de la fe cristiana, però bona part del

que diu, creu i fa sorgeix de la seva herència cultural cristiana i adquireix significat en relació amb aquesta herència.» L'herència religiosa és un dels factors bàsics que han contribuït a la construcció del nostre continent, tot al llarg de la història i sense el qual no és possible comprendre la realitat europea actual. Reconèixer un fet històric innegable no significa en absolut ignorar tota l'exigència moderna d'una justa laïcitat dels Estats i, per tant, d'Europa.

Són els principis com els de llibertat i solidaritat els que han habilitat la creació i extensió de les polítiques comunitàries i, per tant, la introducció d'instruments transformadors de la realitat social. Aquests principis s'inspiren en uns valors, i aquests valors constitueixen part de l'herència cristiana que hauria d'haver estat recollida en el tractat com un valor universal que tots poden respectar, de la mateixa manera que s'ha de respectar els que no comparteixen aquesta herència. Europa és un espai consolidat sobre uns valors, entre els quals destaca de forma ineludible un humanisme d'inspiració cristiana, com reiteradament ha assenyalat Joan Pau II.

Guillem Farré

Silverio Nieto.

IV Concurs de Poemes i III d'Assaig

Fundació Manyà. Tortosa

BASES

POESIA

Tema.- Lliure, en català i no premiat en altres concursos.

Extensió.- Podran presentar-se d'1 a 3 poemes amb un màxim de 50 versos.

Premi.- 500 euros i la publicació a *Catalunya Cristiana* del poema guanyador.

Accèsit.- Un lot de llibres.

Jurat.- Zoraida Burgos, Jesús Massip, Emili Rosales i Gerard Vergés.

ASSAIG

Tema.- «Com es veu l'Església a Catalunya. Reptes i esperances».

Extensió.- Entre 20 i 25 fulls Din-A4.

Premi.- 2.200 euros i la publicació d'una recensió a *Catalunya Cristiana*.

Jurat.- Josep Alanyà, Artur Juncosa, Àngels Massip i Ramon Rosales.

PRESENTACIÓ

Envieu quatre còpies a màquina o ordinador. En plica a part ha de constar el títol, el pseudònim i les dades completes de contacte (nom, cognoms, adreça i telèfon).

Cal adreçar els treballs a Fundació Manyà, apartat de correus 95, 43500 Tortosa.

Informació: 977 441 147.

Data límit de presentació: 1 d'octubre del 2005.

Lliurament de premis: 24 d'octubre del 2005.

Els jurats poden declarar els premis deserts.

Mossèn Joan Bta. Manyà.

Espanya

Els bisbes ofereixen orientacions per al referèndum sobre la Constitució europea

■ Defensen la llibertat de vot, i analitzen els pros i els contres del text

MADRID.— El portaveu de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), el P. Juan Antonio Martínez Camino, va presentar en roda de premsa una nota de la Secretaria General de la CEE davant del referèndum per ratificar el tractat pel qual s'estableix una Constitució per a Europa. La nota recull

que, donat que el referèndum obliga a pronunciar-se sobre moltes qüestions diferents amb una sola resposta i reconeixent que el tractat té aspectes positius i negatius, no hi ha raons des d'un punt de vista moral per aconsellar o desaconsellar cap opció de vot (sí, no, vot en blanc) o l'abstenció.

La nota elaborada per la Secretaria General, a petició de la Comissió Permanent de la CEE, indica que l'Església aposta per Europa i que el Vaticà, els episcopats europeus i els polítics catòlics i d'altres confessions cristianes han estat entre els primers a encoratjar un gran projecte d'unificació europea: «Els anomenats "pares" de l'Europa comunitària van ser grans homes d'Estat cristians, entre ells Robert Schuman.» També recorda unes paraules de Joan Pau II: «Continuem mirant amb confiança la construcció, llarga i àrdua, del futur de la Unió Europea.» En aquest sentit, els bisbes espanyols se sumen a la postura del Papa i conviden els catòlics «a treballar per una

Europa cada cop més unida i més solidària amb el món».

Davant del referèndum, se subratlla que els ciutadans han de tenir prou informació per votar «amb coneixement de causa»; que la pregunta que es planteja «ha de poder ser resposta amb prou facilitat» i que el vot no suposi altres conseqüències polítiques «diferents de les que se sotmeten explícitament a consideració dels ciutadans». Així mateix, es recorda que el referèndum només és consultiu i que el seu resultat no obliga jurídicament ningú.

L'escrit recull els aspectes positius del tractat, com el fet que s'afavorirà «el procés d'integració de la Unió amb tot el que això comporta: consolidació de la

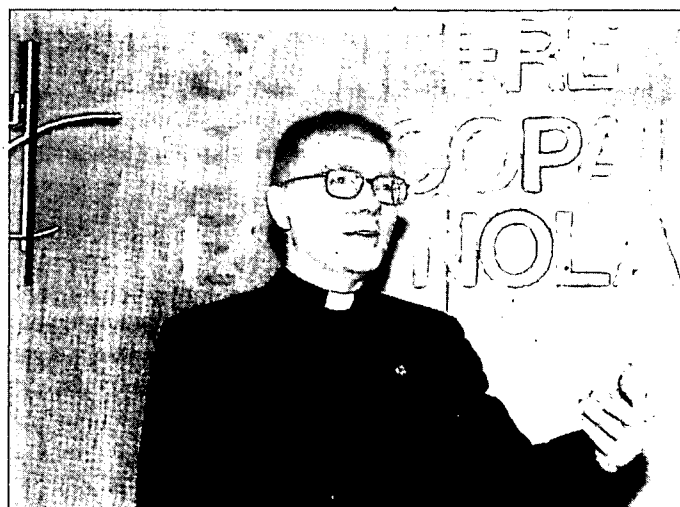
pau entre els pobles d'Europa; desenvolupament econòmic i social; cooperació més eficaç contra el terrorisme i la delinqüència internacional, i increment de la capacitat de la Unió per actuar de manera concertada en el món».

A més, es proclamen «amb prou nitidesa els principis de subsidiarietat, de proporcionalitat i de control judicial. També es reconeix la llibertat de creació de centres docents, així com el dret dels pares a l'educació dels seus fills "d'acord amb les seves conviccions religioses, filosòfiques i pedagògiques". S'esmenta la religió com un dels elements constructius de l'herència europea i es reconeixen les Esglésies com a realitats socials de valor específic amb les quals la Unió mantindrà "un diàleg obert, transparent i regular"».

Una vegada constatats els pros, la nota se centra en els contres. Així, s'afirma que els prelats «haurien desitjat veure definit sense ambigüitat un dret humà tan bàsic com és el dret a la vida. El text constitucional no exclou la recerca letal amb embrions humans, ni l'avortament, ni l'eutanàsia; tampoc no exclou la clonació d'éssers humans per a l'experimentació i la teràpia». Els bisbes haurien agraït «una tutela més gran del matrimoni i de la família, així com la definició explícita del matrimoni com la unió estable d'un home i d'una dona, i la protecció del dret dels infants a no ser adoptats per altres tipus d'unions».

Un altre aspecte negatiu és que no s'aprecia «un reconeixement explícit del caràcter personal de l'ésser humà, obert a la Transcendència, que és la base inderogable dels drets fonamentals; aquests drets no són atorgats, sinó només reconeguts per la llei». Els bisbes haurien preferit que «l'organització de la Unió facilités una participació més gran dels ciutadans. I lamenten profundament l'omissió deliberada del cristianisme com una de les arrels vives d'Europa i dels seus valors».

El text posa de manifest que els bisbes consideren moralment necessari treballar per una integració cada cop més gran i més justa d'Europa. «Però pensem que el compromís amb Europa no els obliga a indicar (...) un sentit determinat del vot en aquest referèndum.» És per això que sostenen que «el "sí", el "no", el vot en

El P. Martínez Camino va presentar la nota de la Secretaria General de la Conferència Episcopal Espanyola.

Actuar amb responsabilitat

Responent a les preguntes d'alguns periodistes, el P. Martínez Camino va afirmar que «el vot en blanc i l'abstenció» no són opcions legítimes quan estan associades a la «mandra i a la irresponsabilitat» i va afegir que «l'Església sempre recomana responsabilitat».

El portaveu de la CEE va dir que la nota emesa per la Secretaria General s'emmarca en el procediment normal de funcionament de la Casa de l'Església que, en circumstàncies semblants, s'ha comportat de manera similar, com va passar amb el referèndum sobre l'entrada d'Espanya a l'OTAN el 1986. Segons el P. Martínez Camino, aquesta nota «té el mateix to d'anteriors intervencions en afers semblants» i va assegurar que la CEE «mai no ha aconsellat o prohibit un vot», tot i que va valorar que la nota ofereixi una «anàlisi de coses positives i negatives», ja que «aporten informació per tal de poder tenir més elements per fer-se un judici de consciència». «La CEE no ha dit mai el que s'ha de votar, tampoc ara, tot i que diu molt. Dir el que cal votar seria una novetat en la història de la CEE. (...) A l'Església hi ha absoluta llibertat d'opinió en els temes opinables.»

blanc o l'abstenció són possibles opcions legítimes. El vot en blanc i l'abstenció, en el cas que no sigui possible superar la perplexitat o no es pugui acceptar en la seva arrel el plantejament de la consulta. En tot cas, caldrà actuar amb consciència sospesant amb cura els motius pels quals realment s'actua». (SIC)

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

ASIA APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 178,30 €**
Àsia i Oceania: 243,82 €
 Missioner Missionera
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms .....

Adreça .....

Població ..... Província ..... C.P. ....

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu Domiciliació bancària

Títular Data
 Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
 Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona**La visita «ad limina apostolorum»**

Aquests dies els bisbes de Catalunya farem la visita *ad limina apostolorum*. Aquesta expressió es refereix a dues basíliques romanes, la de Sant Pere del Vaticà i la de Sant Pau Extramurs. Quan els bisbes viatgem a Roma amb motiu de la visita *ad limina*, anem a aquests dos temples i preguem davant els sepulcres dels dos grans apòstols.

Tanmateix, un altre punt essencial d'aquesta visita és la trobada amb el Papa, tant la conversa de cada bisbe amb el Successor de Pere sense cap testimoni, com la trobada dels bisbes amb el Sant Pare. Hi ha també la visita als diferents dicasteris romans.

El Bisbe de Roma és el bisbe de l'Església que conserva el testimoni del martiri de Pere i de Pau. Joan Pau II afirma que «per un misteriós disseny de la Providència, Pere acaba a Roma el seu camí de seguiment de Jesús i a Roma dona aquesta prova màxima d'amor i de fidelitat. També a Roma, Pau, l'apòstol dels gentils, dona el testimoni suprem. L'Església de Roma esdevenia així l'Església de Pere i de Pau».

Pere ens diu clarament qui és Jesús: «Tu ets el Mes-

sies, el Fill del Déu viu.» Jesús ens manifesta qui és Pere i la funció que Pere i els seus successors tindran en l'Església: «Tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del reialme de la mort no li podran resistir... Tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.»

El ministeri de Pere prové de la voluntat de Jesús, que va voler que el primer Papa i els seus successors fossin instruments a través dels quals l'Esperit Sant construeix i manté la unitat de l'Església. Es tracta d'una unitat interna que consisteix en una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Senyor, i també de la unitat externa, que significa la unió de cada Església diocesana amb el seu bisbe que la presideix, i de l'Església universal amb el Papa.

Jesucrist va constituir els Dotze a manera de col·legi o grup permanent. Al seu davant va posar-hi Simó Pere, al qual confià la funció de ser fonament visible de la unitat de l'Església. Així com, per disposició del Senyor, Pere i els altres apòstols formen un sol col·legi

apostòlic, de semblant manera el Romà Pontífex, successor de Pere, i els bisbes, successors dels Apòstols, es troben units entre ells. Així el col·legi episcopal expressa la varietat i la universalitat del poble de Déu i alhora la seva unitat.

El Papa, com Pere, confirma els seus germans en la fe. El ministeri petrí ha fet efectiu sempre durant tota la seva existència la promesa de Jesús. Viure en comunió de fe i d'amor amb el successor de Pere enriqueix l'experiència creient dels cristians i estreny els llaços entre ells com a membres vius de l'Església. La romanitat ha estat molt present en la nostra Església a Catalunya. Així ho cantem en el «Crec en un Déu», la professió de fe.

La visita *ad limina apostolorum* afecta tota l'Església diocesana. Tots els temes de conversa amb el Sant Pare i amb els diferents dicasteris romans tenen com a objectiu immediat o mediat la situació i el bé de la comunitat diocesana i de tots els qui la integren. És també un motiu per estrènyer els vincles de comunió afectiva i efectiva amb el Successor de Pere.

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat**Una processó amb el Sant Crist**

L'arxidiòcesi de Tarragona està plena de tradicions, que els seus pobles conserven amb noble orgull i afecte. Per a mi són motiu de joia a mesura que les vaig descobrint i que vaig tenint ocasió de compartir-les. La darrera ha estat al Pont d'Armentera, el passat 3 de gener.

Segons consta en una acta llevada l'any 1818 per un grup de notables del poble, el 3 de gener de 1809, afeixugats pels atacs i vexacions de les tropes franceses, els veïns del Pont d'Armentera van fer un vot de poble implorant la protecció de Déu. Com era costum, van posar dins un barret els noms dels sants i altres imatges sagrades més venerades a la població. Un infant hi ficava la mà i en treia un nom. Aquesta operació es repetia tres vegades. Si totes tres vegades sortia el mateix nom es considerava que aquell sant havia de ser el protector. En

aquesta ocasió els tres cops es va treure la papereta que duia el nom del Sant Crist que es venerava en una capella de l'església de la vila. Des d'aleshores el Pont d'Armentera celebra cada any, en acció de gràcies, una eucaristia solemne i una processó en honor del Sant Crist.

Aquest any he pogut presidir-les: la celebració eucarística al migdia, i a les vuit del vespre la processó pels carrers del poble, tot acompanyant el Sant Crist amb torxes i espelmes. Com diuen els goigs que s'hi canten:

«El tercer dia de gener, malgrat que tot sia neu o gebre, a redós vostre el bon fill ve.»

Perquè, efectivament, com feien notar diverses persones, aquell dia tots els qui són fills del Pont d'Armentera procuren anar-hi, encara que hagin de venir de lluny, per tal de complir amb el vot del poble que amb tanta

devoció van fer els seus avantpassats. Potser a alguns els pot estranyar que hi hagi una processó del Sant Crist al bell mig de les festes de Nadal, però una devoció tan arrelada fa pensar.

Considero que és molt important conservar les nostres tradicions, estimar-les i procurar que no acabin sent tan sols un acte social o cultural, sinó que mantinguin el sentit profundament religiós que els va donar vida. Aquest desig està molt ben expressat, en forma de pregària, al final dels goigs que tots cantàvem pels carrers la nit del 3 de gener:

«Jesucrist, que el nostre poble sia creient i fort i noble sota la llum de vostra Creu!»

Adherint-me a aquest fervor popular, demano a Déu que els nostres pobles siguin en primer lloc creients, i també forts i nobles, i que la llum de Jesucrist els guïi.

Missatgers de la Bona Notícia

www.catalunyacristiana.com

Més de 25 anys al teu costat

opinió

Punt de vista

Ferran Blasi
Sacerdot i escriptor

Distingir i matisar

Vull pensar que he estat en condicions d'adquirir una certa experiència —no sé si gaire vàlida, però en tot cas no pas curta— en la valoració de les fonts documentals, normatives i informatives; tant en la vessant jurídica com en la periodística, i tenir en compte la seva procedència, per buscar entre elles una jerarquia, que a cadascuna li ve de la importància de la persona o de l'organisme d'on ha sortit, i de la finalitat amb què ha estat dictada. En aquest sentit, picotejant els exemples en tots els àmbits, estimo que no és el mateix que una notícia o una decisió emani del cap de l'Estat o d'un ministre; o de qui exerceix una missió diplomàtica; o d'un jutge; d'un ens supranacional; o del Romà Pontífex o el prefecte d'un dicasteri vaticà; o d'una Conferència Episcopal; d'un secretari; o d'una oficina de premsa.

D'alguna se'n podrà dir una llei o un decret; d'una altra, un acord, no encara promulgat; una instrucció, una carta o una resposta; una sentència, amb un valor diferent si és o no ferma; o potser se li donarà el nom genèric de *document*, i tot i que, en qualsevol cas, s'hauran d'acollir amb respecte, no reflectiran sempre la mateixa autoritat moral o no serà igual el seu pes o la força vinculant.

I pot no ser inútil remarcar que es produeixen canvis semàntics en aquests camps, un dels quals és, al meu entendre, el de l'esmentada paraula *document*, que ara moltes vegades té poc a veure amb l'arrel *docere* (ensenyar), de què deriva, sinó que sovint s'aplica a tot escrit que es dona sobre un tema determinat, encara que no ofereixi informació vertadera, i no sigui objectiu sinó partidista. Són moltes les aplicacions que se'n fa en el sentit que se li aplica en la informàtica quan es creen unitats per a l'emmagatzematge de material. I en aquest ordre de coses es llegeix al diccionari de l'Enciclopèdia Catalana, que és, «segons la moderna teoria de la informació o documentalisme en sentit ampli, qualsevol font de dades

recuperables en el temps i en l'espai».

Pel que fa a les qüestions eclesiàstiques, ja s'entén que el rang màxim el tindrà un document signat pel Papa amb les formalitats de rigor, que poden ser diverses, que culminen en les que es comuniquen amb una butlla. En cada diòcesi tenen també un valor particular els manaments del bisbe. En cada nació, dintre del seu marge de competències, un acord de la Conferència Episcopal posseirà un valor diferent segons que sigui de caire doctrinal i hagi estat subscrit per la majoria establerta i, posteriorment, confirmat per la Seu Apostòlica, o no tingui aquestes condicions o tracti d'altres matèries. I òbviament, en un estudi teòric d'una gradació de la importància de publicacions d'aquest tipus es trobaria més enrere una nota dictada per una oficina de premsa, i deixem ara a part la figura, de creixent importància que va tenint el cap d'una sala de premsa, que sovint se'l presenta com a portaveu de l'autoritat.

Consideracions d'aquesta mena han d'ajudar a presentar en llur context propi els documents que apareixen, i amb això evitar que, davant les manifestacions d'un secretari d'una Conferència Episcopal, al'hora d'informar s'utilitzin maneres de dir inadequades, com que els bisbes d'un país han parlat en un determinat sentit, o que es vulgui treure d'una nota de l'oficina de premsa que els bisbes han dit tal o tal cosa, quan de vegades no és així.

I, d'altra banda, és ben sabut que, en qüestions que toquen més o menys de la vora la política, com la valoració de les reivindicacions dels nacionalismes o el seu refús, hi ha, entre els bisbes, parers molt diferents, cosa que es deu normalment al coneixement directe que els pastors han de tenir de la porció del ramat que els està confiada.

És el vell criteri de distingir bé i de matisar, cosa sempre necessària quan es parla o s'escriu, i d'interpretar els textos segons el gènere literari.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Reflexió quaresmal: «El llum del cos és l'ull»

Jesús, en la seva predicació, feia servir moltes «imatges». Sabia, perquè era un magnífic pedagog, que les idees necessiten el suport de les imatges. Un recordat professor d'Esclat comparava les imatges usades per Jesús amb la xinxeta que fixa un paper en un tauló d'anuncis. El Senyor se servia d'imatges i objectes de la vida quotidiana. També d'expressions exagerades i de paràboles.

Avui, i per un ús quaresmal, he rellegit aquests mots del Sermó de la Muntanya: «El llum del teu cos és l'ull. Si, doncs, el teu ull és bo, tot el teu cos estarà il·luminat; però, si el teu ull és dolent, tot el teu cos estarà a les fosques. Per tant, si la llum que hi ha en tu és foscor, la foscor mateixa, com serà de gran!»

Cal imaginar la diminuta làmpada que il·luminava les tenebres de les cases dels seguidors de Jesús durant les hores fosques. I s'ha de recordar com Jesús ha explicat, en cloure les benaurances, que, de la mateixa manera que un llum il·lumina tots els qui són a la casa, així les bones obres dels fidels han de ser llum per a la gent. Llum —bones obres— que mena la gent a glorificar el Pare celestial.

Al país de Jesús la ceguesa era freqüent i temuda. El Senyor lliga dues imatges: la làmpada i l'ull. Amb quina significació? El Natzarè ha dit suara que «on hi ha el teu tresor, allí hi haurà també el teu cor». No es pot oblidar la força ni la similitud

estructural dels dos textos. Però, cal una cosa més: imaginar que ens trobem a la casa d'un galileu i que, en una nit fosquíssima, s'apaga la làmpada. Gran impressió que suggereix el que pot ser la «foscor» personal i sense remei. Referència a la ceguesa espiritual. Sense l'única font de claror, es viu a les palpentes, signe d'una existència tenebrosa. I, «la foscor mateixa, com serà de gran!».

I. Gomà escriu, en comentar aquest text, que Jesús, en referir-se a «la llum que hi ha en tu», assenyalava la llum interior, el cor dels homes. Per tal que el cor no sigui habitat per les tenebres, ha de ser simple o senzill i l'ull ha de ser sa. Es vol parlar d'un ull senzill. El contrari de la senzillesa és l'ànima dividida.

La llum és patrimoni del que camina en línia recta cap a l'únic centre: el Pare celestial. I ho fa amb criteri valorant l'ull, educat en la senzillesa de l'Evangeli. Si no marxa així, hom s'assembla a un vaixell sense rumb. La Santa Quaresma és un temps de gràcia per viure la senzillesa de ser generós en l'almoïna i en la pregària. Senzillesa, oració i caritat. Allunyament de l'enveja, de la migradesa de cor envers el proïsme i de tota mena d'egoisme, fruits de l'ull dolent. La Quaresma demana la imitació de Crist, que va dir: «Feu-vos deixebles meus, que sóc benigne i humil de cor.»

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellán del Montanyà (ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net)

Sóc creient i membre de l'Església

Confesso que tinc una debilitat especial pel gènere entrevista. Si em cau a les mans qualsevol revista i al sumari veig que hi ha algun article d'aquests, no el deixo escapar. La veritat proclamada per una persona té un contingut més gran. Jo dic, igual que Terenci, l'autor clàssic: «Sóc home i tot el que és humà m'interessa.» Sovint, en el diàleg, es deriva al terreny de la Transcendència.

Rarament la persona es declara atea. Potser és pel que va dir aquell: «Que per ser-ho, cal saber molta teologia.» Conec, em relaciono i aprecio persones que diuen que ho són. Saben que en respecto la postura, que és tan honorada, humanament considerada la qüestió, com la meua. Penso en aquell text evangèlic, l'anomenat evangèlic dels ateus (Mt 25,32 ss) i, si se m'acut alguna cosa, és estimular la seva generositat.

Però, sovint llegim l'afirmació: «Jo sóc agnòstic.» Reconec que aquesta confessió pot implicar una honradesa tan autèntica com l'anterior. Però, tinc la impressió que, en la majoria de casos, significa una cosa així com: «No em vinguis amb romanços, que jo ja en tinc prou amb les meves preocupacions» o «deixa'm tranquil».

Actualment, de vegades, l'entrevistat afirma: «Crec en Déu, però no en les religions», i afegeix unes quantes sentències que només valen perquè quedem convençuts que ell està totalment convençut de tot el que diu.

Jo, si un dia m'hagués de definir en aquest àmbit, respondria amb la frase que m'ha servit de títol. Sí, sóc creient. Però confesso que cada vegada tinc menys raons que demostrin el perquè de ser-ho. Més que creient, sóc estimat per Déu i estimo Déu. Ell és la meua realitat personal més propera, el meu protector, el meu gran amic. Ell confia tant en mi, que fins i tot moltes vegades m'incorpora als seus projectes, i em sento el seu soci. Dit això, el lector comprendrà que a mi tampoc no m'agraden les religions. Són estructures molt ben estructurades, que pretenen fer pujar l'individu cap a la Divinitat. I a mi això no em satisfà, prefereixo l'abraçada rebuda i donada. Per això em sento Església i en el seu si hi busco protecció i vitalitat. Sortir-me'n suposaria perdre'm la participació en la seva riquesa espiritual immensa, és a dir, la Gràcia. Que hi hagi estructures corporatives que de vegades en desdibuixen els contorns no em preocupa gaire. Que certes disposicions de menys rang no em satisfan, em molesten i em produeixen neguit, no ho nego, però tampoc no em porten al límit de la desesperació. Reconec que, de vegades, es publiquen i s'accentuen coses que surten de membres insignes de l'Església, que personalment no comparteixo. Sovint recordo l'estimada Joana d'Arc, víctima del seu bisbe i dels teòlegs, però filla pietosa de l'Església, que posteriorment la va reconèixer santa. Al final dels temps no se m'examinarà d'organigrames, ni declaracions ni estatuts, coses que sembla que interessin els periodistes. Al final dels temps se m'examinarà d'amor i per això no oblidaré unir-me íntimament a Déu en l'Eucaristia i així conservar vigor i acudir al sagrament del Perdó, per sentit d'higiene espiritual. I el bisbe?, i els bisbes? Doncs n'hi ha que em cauen bé i altres, no tant.

Notes insignificants

Germà Adrià

Una medicina nova

Fa cinc dies vaig anar a la visita periòdica del metge de la Seguretat Social.

M'atén un metge jove, molt eficient i molt cordial amb tothom. Crec que guareix més amb l'amabilitat i el somriure que amb els medicaments molt encertats que recepta. N'hi ha prou de fixar-se en la cara dels que surten de la seva consulta.

Em va dir que continués prenent les quatre pastilles. I, quan ja me n'anava, em va dir que tornés a seure. I, amb un somriure de malícia afectuosa, em va dir que em receptava una medicina nova. Em vaig asseure, em va parlar i em va dir: «A partir d'ara, dues vegades al dia, tregui el seu carnet d'identitat i miri'l per darrere. Fixi's que va néixer el 1919 i, a continuació, actui com un jove de 85 anys.»

Vaig sortir de la consulta tot pensatiu, però disposat a prendre'm aquest medicament tan original. I fa cinc dies que, matí i tarda, miro el meu carnet.

Avui l'he mirat al metro. Al meu costat hi havia una jove amb un nadó de dos mesos als braços. El nadó estava com al cel. M'ha mirat i m'ha somriut, i jo també.

I he pensat que fa 85 anys jo també era un nadó en aquell poble de Lleida. No anava amb metro però, si n'he viscut, de coses des d'aleshores!

I he pensat que tots aquests milers de dies que he viscut, ho he fet sempre sota la mirada protectora de Déu. Quants nadons que es morien en aquells temps!

I he esclatat en un himne de gràcies al Senyor.

Aquesta tarda he tornat a mirar el meu carnet. Sí, vaig néixer el 1919, i em va tocar viure una de les èpoques més agitada de la nostra història.

Aquells tres anys de cel a Cambrils, com a aspirant de La Salle. Aleshores, Cambrils era un recés de pau.

Vaig recordar el 18 de juliol del 1936, quan ens vam haver d'escapar del convent, perquè ja s'havien sentit uns quants trets. I com després, ja de nit, ens van envoltar i ens van agafar a tots... I, després, als més joves ens van permetre agafar el tren per anar a casa nostra. Va ser aquella nit, quan un de l'estació de Cambrils va trucar a Tarragona i els va dir que els enviaven un vagó de porcs (érem nosaltres).

I, mirant el carnet, he recordat els mesos que vaig passar al front del Pirineu, del Segre, de l'Ebre i la retirada de Catalunya. Quanta gent vaig veure morir! A quants vaig matar jo amb el meu fusell metrallador?

Sis vegades ens van portar uns quants dies a la rereguarda per refer el batalló que quedava desmembrat durant els combats.

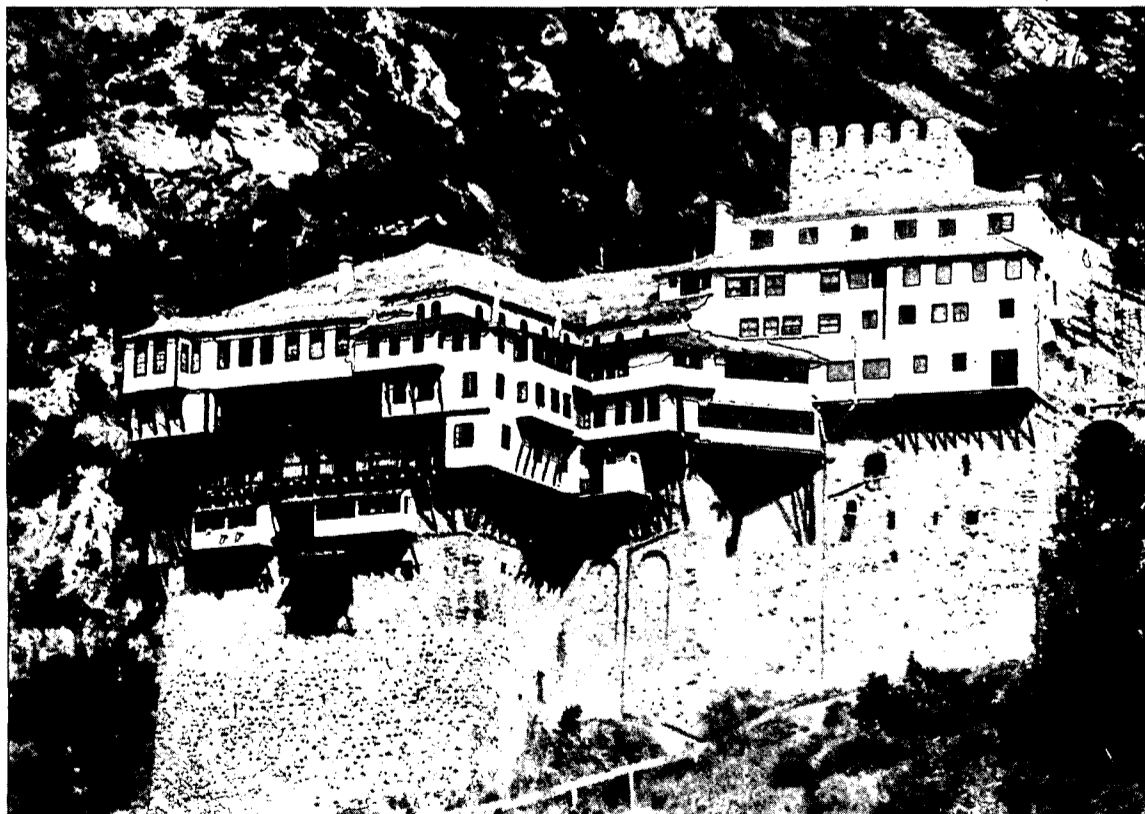
Tornaré a mirar el carnet, i potser recordaré aquells mesos al camp de concentració, amb els cops de fuet que havíem de suportar; amb els insults del capellà que ens tirava la floreta de «catalans maleïts». I els dies de pluja i de gelades a l'aire lliure.

Sí que m'ha agradat aquest medicament nou, perquè em fa viure lloant constantment el Senyor.

Gràcies, Senyor, permet que em pugui prendre la medicina del carnet durant molts anys.

Zoom

Eduard Brufau

Aquest edifici tan espectacular és el monestir de Sant Dionís, un dels molts que acull el mont Athos, al nord de Grècia. Curiosament, aquesta muntanya sagrada exerceix la seva influència més enllà del món ortodox, perquè des de fa anys s'ha convertit en un lloc de recés per a dirigents polítics i econòmics d'arreu del món. De fet, part dels assistents a la trobada del Fòrum Econòmic Mundial, que s'acaba de celebrar a Davos, després han passat per alguns dels cenobis d'Athos. Serà qüestió de veure si a poc a poc notem aquesta influència positiva en les polítiques que dirigeixen el món.

Signes d'avui

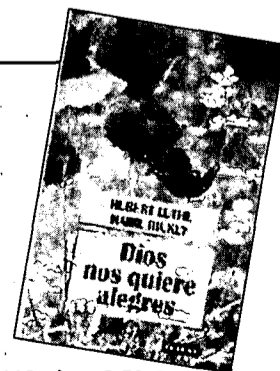
Lluís Serra Llansana (llserrall@gmail.com)

«Vale tudo»

Una cadena de televisió ens va oferir un programa, presentat per Mercedes Milà, sobre *Vale tudo*. Aquesta expressió en portuguès, posada de moda al Brasil, es refereix al combat total entre dos homes on tot s'hi val i on, pràcticament, no hi ha regles, exceptuant l'atac als ulls i als genitals. Les imatges del programa es van registrar en un pavelló municipal d'un poble valencià. La baralla s'acaba quan un dels dos adversaris es rendeix o l'àrbitre atura la baralla. Els combats són violents, brutals. No hi ha cap control mèdic previ de manera que es desconeix si un jugador està drogat o en condicions mínimes per afrontar el combat. Davant de notari se signa un paper segons el qual s'eximeix de qualsevol responsabilitat civil cada competidor en cas que el contrincant mori o bé pateixi una lesió greu. A Ucraïna ja hi ha hagut un mort. Es tracta d'un espectacle que, de vegades, es desenvolupa en clandestinitat. Les apostes són copioses. Els diners corren. S'afirma que l'extrema dreta hi està molt implicada. El *Vale tudo*, en anglès *Total fight*, també s'ha estès a les Repúbliques que formaven l'URSS, les quals se'n disputen la paternitat amb el Brasil. Una consulta a Internet permet observar que hi ha més de 164.000 resultats que parlen del *Vale tudo*.

Qualsevol es pot esquinçar les vestidures davant del salvatgisme d'aquest tipus de combats. No obstant això, es tracta d'anar més enllà. Hi ha molts elements que fan pensar. Un, la funció de la violència en la vida de les persones i en els ambients socials. Un altre, l'acceptació del tot s'hi val per aconseguir el que vull. Podem condemnar aquestes baralles, i crec que s'ha de fer amb rotunditat, però no podem estar cecs davant de la violència i del tot s'hi val que hi ha en altres àmbits. No valorem de la mateixa manera la violència d'aquells que ens cauen malament i la dels que ens cauen bé. La violència també pot ser refinada i no sempre l'exerciten només els que es barallen a cops de puny. Prémer el botó des del seient d'un parlamentari, de vegades, conté grans dosis de violència. Tancar l'edifici on hi ha l'arxiu de Salamanca és violència, a més de teatre. Signar l'acord de donar el 0,7% del PIB per a l'Ajuda Oficial al Desenvolupament i no complir-lo, és violència. També ho és carregar un dèficit fiscal desproporcionat a Catalunya, i anomenar-lo solidaritat quan és un espoli. La solidaritat implica l'exercici de la llibertat, sense aquesta l'altra no pot existir. Convocar una manifestació i trencar els aparadors de les botigues i el mobiliari urbà és violència, encara que els que ho facin siguin joves okupes. Donar prioritat a la imatge governamental sobre els problemes reals de la gent del Carmel afectada per les obres, és violència. Crear una opinió pública negativa davant d'alguns discursos del Papa, que es tergiversen als mitjans, és violència. Matar la dona és violència, que en aquest cas s'anomena de gènere i que ha causat moltes morts. Fer passar immigrants sense proporcionar-los l'escenari adequat d'integració i de feina, només per rèdits electorals o per ambició econòmica, és violència. Fer servir les víctimes del terrorisme per a finalitats partidistes, com han fet l'esquerra i la dreta, és violència. Agredir els membres d'un partit, o assetjar les seues d'un altre és violència. No crear les condicions laborals justes per als treballadors, deslocalitzar empreses amb interessos lucratiu, no resoldre el problema de les vídues, és violència. Governar d'esquena a la societat per mantenir la poltrona o donar prioritat al partit sobre el bé comú és violència, etc.

Vale tudo és brutal però, no és un símptoma d'una societat que el practica fora dels quadrilàters?

H. Luthe y M. Hickey
**DIOS NOS QUIERE
ALEGRES**

Una nova manera d'entendre les
Benaurances com a objectius
assequibles.

112 pàgs. 9,50 €

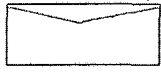
narcea, s.a. de ediciones

Dr. Federico Rubio y Galí, 9 - 28039 Madrid

Tel. 915 546 102 - Fax 915 546 487

narcea@narceaediciones.es www.narceaediciones.es

CARTES DEL LECTOR

□ Mort endins

Mar adentro ha acaparat els premis Goya. Ens hem assabentat tots, i de primera mà, que la mort de Ramon Sanpedro no va ser ni dolça ni digna i que no es va tenir en compte l'opinió dels seus familiars més propers a l'hora d'administrar-li el cianur. També hem vist manipular la realitat quan a la pel·lícula se'ns presenta de forma esperpèntica la figura d'un sacerdot també tetraplègic.

Em pregunto: es pot premiar tant una pel·lícula que tergiversa la realitat per posar-la al servei d'una cultura de la mort? Però, és justament per això, a més de pel valor artístic, que se l'ha premiada tant. Es tracta d'una pel·lícula d'allò més «políticament correcta» (el president del Govern espanyol va assistir a l'estrena acompanyat de bona part del seu govern i també a la gala dels premis Goya) i afí a la ideologia dels entorns mediàtics de l'actual Govern. I em pregunto: amb l'enaltiment de l'eutanàsia, a quins horitzons vitals pretenem arribar? No seria molt més interessant, vital i positiu que els nostres directors de cinema es fixin i ens presentin la lluita diària i positiva de tants tetraplègics que consideren que viure val la pena, tot i les limitacions que tenen? I d'aquestes persones n'hi ha moltes al nostre país.

A tot l'Estat, el cinema ha perdut 3.000.000 d'espectadors durant aquest darrer any. Segurament hi ha molta gent com jo, a la qual no interessa gens, ni tampoc no engresca, un cinema manipuleu i manipulador.

PILÀR COSTA CASELLAS
Barcelona

□ El Papa advoca per una educació integral

Voldria fer referència a un aspecte important del discurs del Sant Pare que molts mitjans han passat per alt; penso que, com a educador compromès, m'hi veig obligat.

No hi ha cap dubte que Joan Pau II ha enviat un missatge important, a la societat espanyola en general i al Govern en

particular, en el discurs fet davant d'uns quants bisbes espanyols durant l'acte central de la visita *Ad limina apostolorum* que han fet al Vaticà.

Entre altres coses, totes de gran actualitat, el Papa ressalta que la fe cristiana ha deixat una «empremta profunda» en la cultura i en la vida espanyoles. No pretén imposar ni tan sols planteja criteris de confessionalitat sociològica, sinó recordar una realitat palesa, en plena sintonia que amb la referència específica a l'Església catòlica es fa a l'article 16 de la Constitució espanyola.

Per això, no és acceptable —el Papa té tot el dret de recordar-ho— que es tracti amb menyspreu milions de catòlics al mateix temps que s'adopten mesures a favor d'altres confessions, molt respectables però clarament minoritàries. En la mateixa línia, l'esment als acords del 1979 expressa una preocupació compartida per molts sectors. Tres milions de signatures de ciutadans espanyols ho avalen.

Joan Pau II sosté, amb raó, que l'ensenyament de la religió amb una valoració acadèmica adequada forma part d'una «educació integral». Un ensenyament que es concep també en aquest cas com un dret dels joves a no veure's privats d'una faceta fonamental per a la seva formació personal i intel·lectual. Les crítiques fetes a l'assignatura de Religió pels partits al Govern responen a interessos ideològics i no a la recerca d'una educació integral dels joves. Tal vegada va ser per això que no es van escoltar els tres milions ni el Sant Pare.

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ
Girona

□ Cardenal Trujillo

Vaig tenir la sort d'assistir a la conferència del cardenal Alfonso López

Trujillo sobre *Els grans reptes de la família i de la vida d'avui*. Va ser molt interessant. Aristòtil ja va parlar de la família 350 anys aC, no de «les famílies» com a principi d'humanitat, patrimoni d'ella; no és un apèndix de l'Estat. Des de fa pocs anys, es posa en dubte.

Tots volen ser família, i pretenen que n'hi hagi de diferents models. Podem suprimir la fidelitat per sempre, proposar tota mena d'unions; siguin matrimonis o no, i les separacions i divorcis es faciliten i distorsionen els fills. Tot és possible, encara que no hi hagi raons vàlides per reemplaçar la donació integral d'home i dona per a tota la vida. Defensada per uns quants juristes, aquestes unions noves que erosionen i s'imposen es converteixen en «les noves famílies».

Amb la igualtat d'home i dona, amb drets i deures compartits, sembla que la família hauria de compartir l'amor amb molt més entusiasme i minimitzar els defectes de l'un i de l'altre amb molt d'amor. Les lleis són bones perquè són lleis o són bones perquè ens fan més bons? L'adopció, conseqüència d'una necessitat autèntica, no és cap objectiu per difondre l'amor que trobem a faltar, sinó també i, sobretot, un bé per a l'infant que necessita pare i mare per créixer en tota l'extensió d'aquesta paraula, intel·lectualment, humanament i espiritualment.

Els polítics constantment canvien el seu llenguatge; el Papa diu sempre el mateix perquè la Veritat no canvia. La ciència va a favor de la Veritat i, tot i que lenta, al final sempre triomfa. «La Veritat que pateix, no pereix» (santa Teresa). El delictes no es pot tornar mai dret. Embrions vius rebutjats, infants que en l'adolescència descobreixen qui els va adoptar i a quin model pertanyen. La gent gran que fuig de la mort forçada, els avortaments de mares ignorants... són èxits o drames? Les lleis no són bones perquè són lleis, sinó perquè fan bé a les persones.

MONTSE DE MALUENDA
Barcelona

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Acusació dels pecats (II)

—Des de les passades celebracions penitencials d'Advent, observo a la meua paròquia un procediment que em deixa perplex. En un moment donat de la cerimònia, els sacerdots participants es posen drets davant de l'altar i els fidels fan files per anar-se a confessar. La confessió es fa dret davant del sacerdot i sense cap intimitat. De fet, he pogut sentir tot el que diuen els fidels en aquest moment. N'hi ha que s'acusen de pecats concrets; d'altres, la majoria, es limiten a dir «sóc pecador» o «he pecat» i, immediatament, reben l'absolució. Des de quan l'Església ha aprovat aquesta modalitat de confessió? N'hi ha prou amb una acusació genèrica dels pecats? Ja no es fabriquen confessoris?

—Des d'aquest consultori he contestat moltes vegades diferents preguntes pel que fa al sagrament de la Penitència o Reconciliació. Amb tot, crec que és oportú, particularment quan s'inicia la Quaresma, recordar unes quantes coses fonamentals. L'acusació dels pecats mortals dels quals som conscients després d'un examen de consciència diligent és un element constituïu del sagrament, de manera que, si no hi ha cap acusació concreta, no hi ha sagrament. D'altra banda, cal tenir en compte que la satisfacció o penitència també forma part essencial del sagrament i el sacerdot difícilment la pot imposar amb justícia si no és coneixedor dels pecats, de la seva gravetat i de les exigències de reparació que comporten. Per tant, una absolució donada sobre una confessió tan genèrica com dir «he pecat» o «sóc pecador» és absolutament supèrflua i, amb total seguretat, invàlida si es tracta de pecats greus.

També és cert que l'absolució sacramental és una realitat seriosa i s'hauria de reservar per a assumptes veritablement seriosos. Sense negar el bé que comporta la confessió sovint dels pecats lleus o venials, potser, per a aquests, s'hauria d'impartir una mera benedicció sobre el penitent i recordar que la Sagrada Eucaristia perdona aquesta mena de pecats. O renovar uns quants sacramentals com l'aigua beneïta. Recordeu que a molts llocs la celebració del sagrament de la Reconciliació s'inicia amb aquestes paraules del penitent: «Pare, beneïx-me perquè he pecat.» Cal concretar els pecats: no és el mateix deixar-se endur per un empipament que cometre un adulteri, no és el mateix dir una mentida oficiosa sense cap transcendència que jurar en fals... És curiós, en la nostra experiència ordinària observem que tenim una memòria d'elefant quan recordem, amb tota mena de detalls, les injúries i els mals que ens ha ocasionat el proïsme i som molt poc misericordiosos quan els recordem i els retriem, en canvi, quan confessem els nostres pecats, ens conformem dient un «he pecat» lleu i genèric.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a:
elconsultori@hotmail.com -
catcris@ibernet.com - www.balmesiana.org -
apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida).
Cal indicar sempre «Consultori».

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, us oferim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

□ El pare Pasteres

Fa uns quants dies vaig sentir per la ràdio un programa molt interessant: *Preguntes al pare Pasteres*. Aquest sacerdot acull a Algesires a tothom a la casa d'acollida, on l'ajuden molts voluntaris.

Les històries són emocionants: arriben dones amb una o dues criatures... i a punt de donar a llum. Diu el Pare: «No les entenem gens, però quan veiem els gestos de la mà al ventre i la cara d'angoixa, correm a buscar el metge, i ingressen de seguida a l'hospital.» Si l'espera dura hores i dies, el Pare les visita i es preocupa que tot vagi bé.

Quan ha passat tot i arriba el nadó, l'avisen i acut a donar-los l'enhorabona, i desitja bons auguris a la mare i al fill. Moltes s'hi queden treballant poc o molt. El primer home que coneixen és el pare Pasteres. Per això, molta gent pel carrer l'anomena «pare» i, després, amb sorpresa, el veuen a l'altar on celebra la missa. I és que ell dona al

Senyor el temps i la vida per salvar vides. Déu no mira el color.

Malauradament, al Brasil i a altres països sud-americans, tot i que els bisbes prediquen la fidelitat i l'amor a una sola dona, veiem que no són escoltats i les places i els carrers estan plens d'infants sense l'amor del pare. Costa de creure el que expliquen, però és ben veritat.

Demanam a Déu que ens ajudi a comprendre i a ajudar la pobresa tant material com espiritual que ens marca a tots, per donar una resposta generosa. Comprovem que l'Església no pot fer «rebaixes», però sol comprendre situacions que no pot canviar ni exigir. Però ha de convidar tothom qui vol escoltar el «missatge» que és vàlid per a la vida de cada dia i per al demà que ens espera.

MARIA VALLDOSERA DE MONTCUSÍ
Tarragona

Lectures ferials per a la segona setmana de Quaresma

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

La missa ferial

Anar a missa cada dia no és una cosa impossible. Hi havia molts cristians que ho feien, fa uns anys, amb un gran profit espiritual. També avui n'hi ha que ho fan, i segur que amb tant o més fruit que abans. En realitat, la proposta de les lectures de la litúrgia de la Paraula és ara, amb la renovació portada pel Concili Vaticà II, força més abundant del que era ara fa quaranta anys. Dins dels propòsits quaresmals, participar cada dia en la celebració de l'Eucaristia, en seria un dels més encertats, no pas com una pràctica entre altres, sinó amb la convicció que l'Eucaristia és la font mateixa de la vida cristiana: és el misteri de Jesús, mort i ressuscitat!

Com és sabut —vegeu l'article de la setmana passada— les lectures de les fèries de Quaresma, en les primeres setmanes sobretot, van accentuant els diversos aspectes de la renovació de la vida cristiana i de la preparació dels catecúmens per a la iniciació.

El misteri pasqual

En la segona setmana de Quaresma hi ha dos dies totalment centrats en la contemplació del misteri de Crist: el dimecres i el divendres. El divendres sant s'anuncia en l'horitzó, amb tota la grandesa del sacrifici de Jesús.

Els textos del dimecres són un anunci de la mort de

Jesús, davant la qual Ell manté la total confiança en Déu, assumint directament la figura del Servent profetitzada per Isaïes, i en certa manera viscuda per Jeremies (1a lectura). És la veu de Jesús la que parla en el salm responsorial. Els textos del divendres són, en certa manera, paral·lels als del dimecres, però a través de figures: Josep, el fill estimat, amenaçat de mort i després venut com a esclau pels seus germans, i la paràbola dels vinyaters rebels, que no paren fins a matar el fill, l'hereu. La mort de Jesús és, certament, la mort del fill de l'amo de la vinya, però aquesta mateixa mort es convertirà en pas de gloriificació i de victòria. Molt més que en el cas de Josep, figura de Jesús (responsorial).

El perdó i la misericòrdia

La Pasqua de Crist és la revelació per excel·lència de la misericòrdia de Déu, i la Quaresma és el temps d'experimentar i d'exercir fortament el Perdó. Els textos del dilluns i del dissabte il·luminen el tema del perdó i de la misericòrdia.

Els del dilluns són com un diàleg entre els pecadors i Jesús. El text del llibre de Daniel és una pregària intensa en nom de tot el poble, una veritable purificació de la memòria d'Israel. El pecat no té només una dimensió individual, sinó també social. La resposta de Jesús és la proposta del perdó i de la misericòrdia, a imatge del Pare misericordiós.

Els del dissabte són clàssics: la paràbola del Pare misericordiós, la pregària memorial de Miquees, i l'entranyable salm 102, càntic de la misericòrdia divina. Al terme de la segona setmana de Quaresma, quan ens disposem a entrar en les setmanes més intensament catecumenals, la missa d'aquest dissabte és com una forta empenta de confiança, i una invitació a celebrar el sagrament de la reconciliació.

L'honradesa de cor i les bones obres

Els textos dels dos dies restants són una exhortació a l'honradesa espiritual, a la veritat de la conversió del cor, manifestada en les bones obres. Els textos del dimarts són especialment insistents i directes; el text d'Isaïes és gairebé agressiu. Aquest any, la festa de la Càtedra de l'apòstol sant Pere fa que aquests textos del dimarts quedin sense ésser llegits. Tanmateix, és bo tenir en compte aquests textos per vetllar sobre la «veritat» del camí quaresmal.

Els textos del dijous tornen al mateix tema, però a través de paràboles paral·leles: la de Jeremies sobre els dos homes i la respectiva font de confiança —l'ajut humà i l'ajut del Senyor—, i els dos homes de la paràbola llucana del pobre Llätzer i l'home ric. Els dos textos, juntament amb el salm responsorial, indueixen a la mateixa conclusió: són les bones obres fetes amb sinceritat i confiança en Déu les que li agraden, i porten a la felicitat per sempre.

Per Eduard Brufau

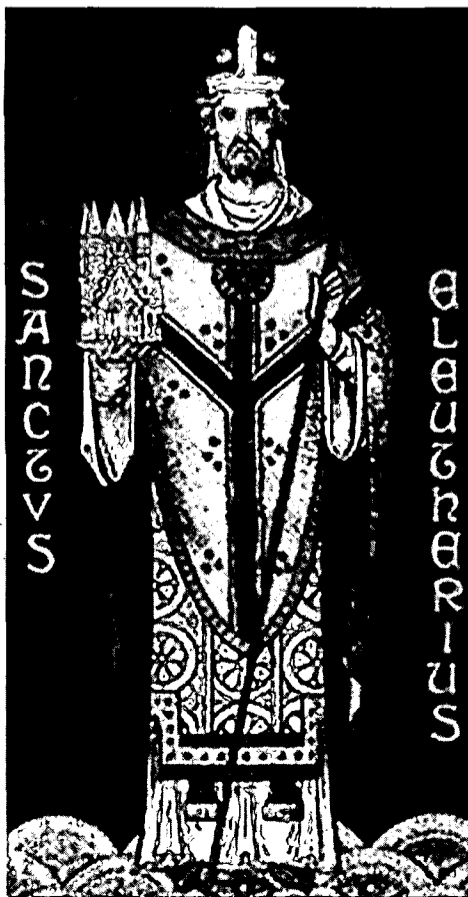
El sant de la setmana

- Nascut vers l'any 456 a l'actual territori belga
- Bisbe de Tournai que va convertir el poble franc al cristianisme
- Va lluitar contra l'heretgia arriana
- Assassinat per uns fanàtics arrians l'any 531

L'època de sant Eleuteri veu desaparèixer definitivament l'imperi romà d'occident, que en realitat ja feia temps que no exercia cap autoritat efectiva sobre gran part del territori que segles enrere havia dominat. Aprofitant la feblesa imperial els pobles germànics havien anat travessant en diverses tongades les antigues fronteres i havien establert els seus propis regnes a l'Europa occidental. Per Tournai, ciutat de la qual sant Eleuteri va ser escollit bisbe l'any 484, havien passat els burgundis i els visigots, que professaven l'arrianisme, considerat una desviació de la doctrina cristiana.

A les acaballes del segle v un altre poble germànic, el dels francs, ocupa la zona i estableix

Sant Eleuteri de Tournai

temporalment la capital a Tournai. És llavors que el nostre sant, juntament amb el bisbe de Reims, decideix que ha de convertir el rei franc, Clodoveu, al cristianisme. La primera a convertir-se, però, va ser l'esposa del monarca, la reina Clotilde, i a partir d'aquí entre ella i els dos bisbes van aconseguir que Clodoveu acceptés el Baptisme. Un cop convertit el rei l'any 506 la conseqüència va ser que la resta dels francs també van abraçar el cristianisme. D'aquesta manera, sant Eleuteri va aconseguir que l'arribada d'aquest nou poder polític no suposés un trencament amb la tradició cristiana. Quedaven, això sí, algunes bosses d'arrians, un grup dels quals va matar el bisbe de Tournai quan sortia de la catedral.

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa,
santoral i
altres celebracions

(Cicle litúrgic A; ferial 1)

Temps de Quaresma

(Salteri: setmana 2)

FEBRER

20. Diumenge

II de Quaresma. Morat. Lectures: Gènesi 12,1-4a / Salm 32 / 2 Timoteu 1,8-10 / Mateu 17,1-9

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Nemesi i Potami, mrs.; Eleuteri, b.; beat Maurici Proeta, rel.; Santes, Amada, rel.

21. Dilluns

Fèria. Morat. Lectures: Daniel 9,4b-10 / Salm 78 / Lluç 6,36-38 (Es pot commemorar: Sant Pere Damí)

ALTRES CELEBRACIONS: Misteriosa Llum de Manresa. Sants, Claudi, mr.; Dòsiteu, monjo.

22. Dimarts

La Càtedra de Sant Pere (F), Blanc. Lectures: 1 Pere 5,1-4 / Salm 22 / Mateu 16,13-19

ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Margarida de Cortona, penitent; Elionor, reina.

23. Dimecres

Fèria. Morat. Lectures: Jeremies 18,18-20 / Salm 30 / Mateu 20,17-28 (Es pot commemorar: Sant Policarp)

ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra.

24. Dijous

Fèria. Morat. Lectures: Jeremies 17,5-10 / Salm 1 / Lluç 16,19-31

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Modest, b.; Sergi, monjo i mr.; Edilbert, laic; Santes, Primitiva, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, rel.

25. Divendres

Fèria. Morat. Lectures: Gènesi 37,3-4.12-13a.17b-28 / Salm 104 / Mateu 21,33-43.45-46

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Cesari; Valeri, erm.; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

26. Dissabte

Fèria. Morat. Lectures: Miquees 7,14-15.18-20 / Salm 102 / Lluç 15,1-3.11-32

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Nèstor, mr.; Alexandre, b.; Porfiri, b.; Santes, Paula Montal, rel.

Lectures bíbliques

Diumenge II de Quaresma

Lectura primera

Gn 12,1-4a

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Vocació d'Abraham, pare del poble de Déu

Lectura del llibre del Gènesi:

En aquells dies el Senyor digué a Abram: «Vés-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se.»

Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

Lectura segona

2Tm 1,8b-10

Déu ens crida i ens il·lumina

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat; Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat amb una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la Bona Nova de l'Evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

Al·leluia

Del núvol lluminós es va sentir la veu del Pare: Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.

Evangeli

Mt 17,1-9

La seva cara es tornà resplendent com el sol

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els dugué dalt d'una muntanya alta, i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Encara no havia acabat de dir això, quan els cobrí un núvol lluminós i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

Salm responsorial

32

La paraula del Senyor és sincera,
es manté fidel en tot el que fa;
estima el dret i la justícia,
la terra és plena del seu amor.

R. Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren,
els qui esperen en l'amor que els té;
ell els allibera de la mort,
i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegeix.

PUBLICITAT A:

CATALUNYA CRISTIANA

(EDICIÓ SETMANAL)

GUIA DE L'ESGLÉSIA DE
L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA

(EDICIÓ ANUAL)

BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT
DE BARCELONA

(EDICIÓ MENSUAL)

RÀDIO ESTEL

24 H AL DIA

Informeu-vos al telèfon: 934 092 810 — Fax: 934 092 820
c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 — 08014 Barcelona — e-mail: publicitat@catcrist.com

Barcelona

diòcesis

Continua el treball del Congrés de l'Escola Cristiana

■ Presentació de la «Proposta de punts d'acord sobre l'escola i l'educació»

BARCELONA.— En el marc dels treballs del 6è Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya i dels diàlegs previs a l'eventual signatura d'un pacte nacional per l'educació a Catalunya, va tenir lloc la presentació i la consulta de la proposta

elaborada des de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya. El seu president, Mons. Lluís Martínez Sistach, hi va anar per demanar la participació de tots: «És el moment de ser-hi presents.»

El 19 d'octubre del 2004 la Fundació Escola Cristiana de Catalunya va prendre la decisió d'impulsar un debat al si de les comunitats educatives de les escoles adherides. El debat tenia la finalitat de preparar l'aportació d'aquest col·lectiu en el procés de diàleg que conduiria a la consecució d'un ampli acord sobre l'escola i l'educació.

Es va considerar que la millor mane-

D'aquesta manera, des que novembre del 2004 fins al 12 de març del 2005 s'organitzen sessions de treball arreu de Catalunya i en les quals poden participar totes les comunitats educatives de les escoles adherides. La jornada del dia 7 de febrer celebrada al col·legi Sant Ignasi de Sarrià de Barcelona es va dedicar específicament a presentar i sotmetre a consulta una *Proposta de*

l'acord sobre escola i educació i la proposta de punts a garantir: garantia d'una igualtat real d'oportunitats per a l'exercici del dret de tots a l'educació; garantia d'una educació de qualitat per a tots sense distinció de cap mena; garantia d'un denominador comú per a les escoles que assegurí la igualtat d'oportunitats per a l'accés de tothom a l'educació; garantia d'un marc de llibertat d'ensenyament i garantia d'un sistema educatiu plural, estable, eficaç i innovador.

L'arquebisbe de Barcelona i president de la Fundació ECC va anar a l'acte per demanar la participació de tots els pares perquè «tenui la responsabilitat de l'educació dels vostres fills. Els pares teniu el dret i el deure d'educar. L'Administració ha de respectar la voluntat dels pares i promoure aquest dret. És absolutament necessari arribar a un pacte social en educació que no depengui del partit polític que estigui en el poder. Un pacte on s'hagi escoltat tothom, sobretot, els pares». Mons. Martínez Sistach també va voler agrair el treball fet per tots els pertanyents a la Fundació ECC i va reiterar «l'enorme importància de la vostra feina. Les escoles cristianes són una proposta que enriqueix les persones, les famílies i el país».

Consuelo Chaves Mejuto

«Fem una reflexió serena, profunda i compromesa»

—Com se segueix el Congrés per les parts implicades?

—La gent hi està participant molt i amb molt d'interès. Jo crec que la reflexió que s'està fent és una reflexió serena, profunda, compromesa amb un desig evident de participació activa en la consecució d'un pacte nacional per l'educació, un acord sobre l'escola i sobre l'educació.

—I les altres diòcesis responen com ho està fent la de Barcelona, veient el públic present aquí?

—Ja ho crec. Aquest matí he estat treballant amb directius a Lleida, demà hi haurà una trobada com aquesta a Tortosa, demà passat a Solsona. A Barcelona s'han fet dues assemblees però les altres diòcesis són més petites, amb una assemblea n'hi haurà prou.

—No només es fan trobades Família i Escola com aquesta, oi?

—No, cadascuna de les activitats té les seves característiques. La d'avui és una jornada més oberta a les famílies, més de caràcter educatiu. La del 2 de febrer passat, però, va tenir un caràcter més tecnicojurídic sobre la qualificació que ha de tenir l'educació escolar. És un servei públic, amb les característiques i també amb les limitacions que això comporta? És un servei essencial de la comunitat, de la ciutadania? És un servei d'interès general? Els experts en dret administratiu tenen les idees molt clares sobre això: un servei públic implicaria que la titularitat de les escoles, en un sentit estRICTE, correspondria a l'Administració pública. Això no es correspon amb el caràcter de l'educació escolar, que implica la participació de la societat civil, cosa que l'Administració hauria de promoure. L'educació escolar és considerada com un servei essencial de la Constitució espanyola i com un servei d'interès general per la Unió Europea.

Mons. Martínez Sistach i el P. Francesc Riu, a la taula dels ponents.

ra de promoure aquest debat seria convocant el 6è Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya. Aquesta convocatòria té lloc en el context del debat general per la presentació del document del Ministeri d'Educació i Ciència *Una educació de qualitat per a tots i entre tots* i del document *Programa 2004-2007. Una educació per a Catalunya del segle XXI*, presentat per la consellera d'Educació del Govern de la Generalitat.

punts d'acord sobre l'escola i l'educació. I els assistents convocats van ser els equips directius i les juntes directives de les associacions de pares i mares d'alumnes.

Aquesta proposta va ser lliurada a cadascun dels presents juntament amb un qüestionari que hauran d'entregar a finals del mes de febrer, i va ser explicada pel P. Francesc Riu, secretari general de la Fundació ECC. S'hi detallen el marc en el qual es vol situar

Cloenda del 16è centenari de la mort de santa Paula

BARCELONA.— El diumenge 30 de gener es va donar per clausurat l'any de la commemoració dels 1.600 anys de la mort de santa Paula i les monges jerònimes van voler celebrar-ho amb una Eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Martínez Sistach. Les jerònimes van acollir al petit temple que tenen al monestir de Sant Maties a Barcelona, a més de l'arquebisbe i alguns preveres amb els quals va concelebrar l'eucaristia, algunes monges benetes de Sant Benet de Montserrat i desenes de fidels que van voler compartir amb elles aquest aniversari tan significatiu.

San Jeroni va trobar en Paula una deixeblla incansable. «Una dona admirable, mínima entre totes per superar-les a totes», aquestes van ser algunes de les paraules utilitzades pel mateix sant Jeroni quan es va referir a Paula, la primera de les seves filles espirituals. Va ser una enamorada del Verb Encarnat i de totes les seves divines paraules, de les quals li deia sant Jeroni que eren com una segona Eucaristia. Expliquen que se sabia les Escripures de memòria, s'hi revestia «com de l'armadura de Déu»,

Les jerònimes van agrair la presència de l'arquebisbe.

escriu sant Jeroni, en tots els seus duels i tribulacions, que van ser grans.

«Avui l'Església necessita cristians i cristianes enamorats de Jesús com santa Paula. Una dona que es va enamorar de Jesucrist i ho va deixar tot, ho va vendre tot

per comprar el tresor: Jesús», va pronunciar en la seva homilia l'arquebisbe de Barcelona. Va posar en relleu la necessitat del compromís per part de tots els cristians: «Avui més que mai, heu de ser testimonis. Integrant la fe enmig del món. Volem una espiritualitat sòlida arrelada en Jesucrist que tingui en compte els reptes que el món té. Això és el que el món necessita. És el que ha fet Paula.» I va adreçar una pregària especial perquè «hi hagi més dones com les jerònimes i les benetes que es lliuren a Déu». L'acte de conclusió de l'any de la commemoració va finalitzar amb la presentació d'un llibre molt especial: *Santa Paula. Un projecte de vida monàstica que encara té actualitat*. La seva autora és M. dels Àngels Alsina, del monestir de Sant Benet de Montserrat.

Les jerònimes del monestir de Sant Maties de Barcelona, tot i que conclouen un any d'aniversari en honor de santa Paula, no han acabat les celebracions, perquè el setembre d'enguany faran 25 anys de consagració de la seva església. Celebren un quart de segle de la seva arribada al monestir. (C.Ch.)

Barcelona

La parròquia de la Concepció celebra l'Any de la Immaculada

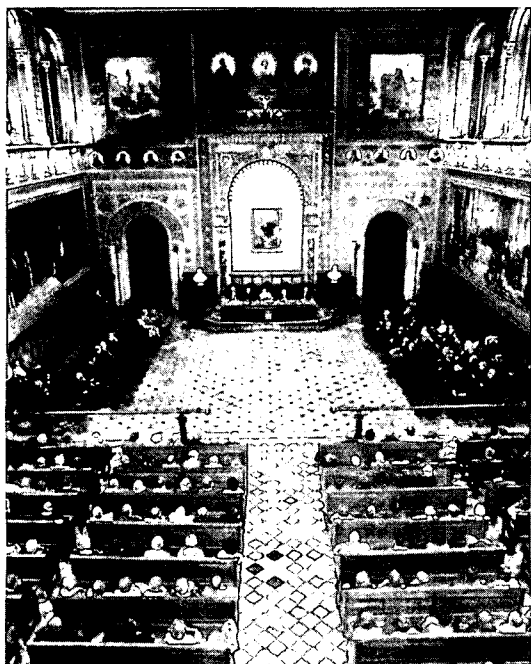
■ El Consell de Pastoral vol fer-ne un centre urbà de devoció a Maria

BARCELONA.— Feia anys que la parròquia de la Puríssima Concepció de Barcelona no celebrava les festes de la Immaculada amb tanta solemnitat. El 150è aniversari de la proclamació d'aquest dogma marià bé s'ho valia. Amb un seguit d'actes culturals i religiosos que van tenir lloc el mes de novembre passat s'iniciava un any dedicat a la Mare de Déu. Aprofitant la cele-

bració joiosa del dogma de la Immaculada a la primera parròquia barcelonina sota aquesta advocació, el Consell de Pastoral ha demanat a la Santa Seu que la Concepció sigui declarada «basílica menor». Seria el colofó a un aniversari que vol fer de la parròquia un centre de devoció mariana a Barcelona, talment un santuari urbà.

La celebració dels 150 anys de la proclamació del dogma de la Immaculada Concepció de Maria ha estat per a la parròquia de la Concepció una ocasió immillorable per donar a conèixer la tradició immaculista de Barcelona. El primer objectiu ha estat sortir de l'àmbit estrictament parroquial i arribar a un cercle més ampli: ciutadà, acadèmic i cultural. Alhora també es pretenia arribar als joves, i no tant joves, per tal de fer-los entendre avui un dogma en aparença tan complex com el de la Concepció Immaculada. En paraules de Mn. Ramon Corts, rector de la parròquia, «es vol explicar què hem d'entendre avui per aquesta veritat de fe catòlica i com l'hem de celebrar. El dogma de la Concepció Immaculada de Maria va néixer de la celebració litúrgica. Ara pots cal fer-ho a la inversa, hem d'explicar el dogma per poder celebrar-ho.»

El actes commemoratius més solemnes es van iniciar a mitjan mes de novembre, amb la celebració de tres sessions de caire cultural i acadèmic en tres dels llocs més immaculistes de la ciutat: la mateixa parròquia de la Concepció, el Paraním de la Universitat de Barcelona i el Saló de Cent de l'Ajuntament. En aquests tres llocs emblemàtics, que denoten el caràcter immaculista de la Ciutat Comtal, es va parlar del dogma marià des de diversos punts de vista: teològic, cultural, històric, litúrgic i pastoral. Els encarregats de pronunciar aquestes reflexions han estat tres persones de pes en la vida

El Paraním de la Universitat de Barcelona va acollir la sessió filosòfico-teològica del Dr. Josep Gil.

cultural i religiosa de Barcelona: Mons. Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona; Dr. Josep Gil, acadèmic de l'Acadèmia de Doctors de Barcelona; i Dr. Joan Bada, professor d'Història. Les seves conferències es publicaran en breu, juntament amb un recopilació de les tradicions immaculistes d'altres diòcesis de Catalunya, en una edició especial de la revista *Analecta Sacra Tarraconensi*.

Fra Valentí Serra, membre de la comissió dels actes del 150è aniversari, ha valorat molt positivament els actes celebrats fins ara. Ha sorprès l'assistència multitudinària de gent, tant de fidels com

de persones que s'hi han interessat des del punt de vista cultural. La relació i bona entesa amb les autoritats civils i acadèmiques de la ciutat ha estat un altre dels aspectes positius a tenir en compte. Les sessions han estat organitzades per la parròquia de la Concepció en estreta col·laboració amb l'Ajuntament, la UB, la Facultat de Teologia de Catalunya i la Fundació Balmesiana.

L'Any de la Immaculada no s'acaba a la parròquia de la Concepció amb els actes commemoratius del mes de novembre. Durant tot el curs i fins al mes de desembre vinent, Maria esdevindrà la gran protagonista. Fins i tot en les conferències quaresmals que ja han començat, la Mare de Déu i la seva influència en les arrels cristianes d'Europa també és ben present. De manera més discreta, però igualment important, el dogma de la Immaculada Concepció es treballa amb intensitat en l'àmbit catequètic. Una de les activitats proposades és un concurs literari on els infants i joves puguin expressar amb les seves paraules allò que entenen per aquest dogma de la fe catòlica.

Aprofitant les celebracions en honor a Maria, es preveu també la restauració d'una de les joies de la Concepció: el seu malmès claustre gòtic. El colofó, però, a aquest Any de la Immaculada viscut amb tanta intensitat el podria posar la declaració de la parròquia de la Concepció com

Conferències quaresmals sobre Europa

Les conferències quaresmals de la parròquia de la Concepció s'emmarquen també enguany en la perspectiva mariana. Amb Europa com a tema central, la Mare de Déu i les arrels deixades pel cristianisme en el Vell Continent són alguns dels aspectes que Mons. Lluís Martínez Sistach, Mons. Joan Martí Alanís, i Jordi Pujol, tracten en les seves ponències. Els comentaris a l'exhortació apostòlica de Joan Pau II *Església a Europa* van començar el 13 de febrer passat amb la intervenció de l'arquebisbe de Barcelona, i continuaran els dies 20 i 27 de febrer, a les 19.00 h, a la mateixa parròquia de la Concepció (c/ Aragó, 299). Col·laboren en l'organització de les conferències la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels i la de Sant Francesc de Sales.

a basílica menor per part de la Santa Seu. La petició ben aviat podria arribar a Roma. Com assegura el mateix Ramon Corts, «amb aquest títol no es tracta només d'obtenir un reconeixement, ni que sigui eclesial, sinó que representaria un compromís encara més gran per tal de fer de la parròquia un centre de divulgació del missatge de l'Evangelí, de l'ensenyament de l'Església, d'acolliment espiritual i un lloc de celebració de la fe i de la devoció a Maria Immaculada enmig d'una gran ciutat com és Barcelona».

A l'espera de la resolució de la Santa Seu, la primera parròquia que a la Ciutat Comtal va dur aquest títol marià continua esmerçant-se per apropar Maria a la gent. «Amb la Concepció Immaculada de Maria no celebrem adjectius —conclou Corts—, sinó que celebrem una iniciativa de Déu en Maria encaminada a la història de salvació.»

Samuel Gutiérrez

L'arquebisbe, amb els damnificats al Carmel

BARCELONA.— Els veïns del barri del Carmel viuen sumits en un autèntic malson després d'haver hagut d'abandonar casa seva per perill d'esfondrament. Hi ha famílies que ho han perdut tot i que, entre el dolor i la impotència, han vist com les runes enterraven el que constituïa tot el seu patrimoni. L'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, va voler expressar la seva paternalitat episcopal fent-se proper als qui més pateixen. D'aquí que el diumenge 6 de febrer decidís visitar el barri per conèixer de primera mà l'abast de la tragèdia, parlar amb els afectats i presidir l'Eucaristia al casal d'avis del carrer Tolrà després que l'església de Santa Teresa de Jesús també hagi hagut de ser desallotjada.

«Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus.» La lectura primera del llibre d'Isaïes va trobar

un gran ressò en el cor de tots els assistents i un nus a la gola es va apoderar de la lectora, que no va poder continuar. En l'homília, Mons. Lluís Martínez Sistach va manifestar el desig que es trobin solucions justes a la situació que viuen moltes famílies. «L'Eucaristia és l'expressió de l'amor de Déu», va dir l'arquebisbe, i va recordar que la pregària té molta eficàcia perquè el Senyor mogui els cors de tots els qui tenen responsabilitat en aquesta tragèdia.

El rector de Santa Teresa, Mn. Eliseu Durban, va agrair en nom de tots els feligresos la visita de Mons. Lluís Martínez Sistach, mentre que l'arquebisbe, en declaracions a *Catalunya Cristiana*, ha manifestat que els veïns del Carmel estan molt contents de l'ajuda que reben de la parròquia, dels capellans del Carmel, de l'arxiprest i del vicari episcopal. En aquest sentit, els locals parroquials es troben a disposició dels qui necessitin desahir els seus objectes personals. (C.C.)

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

**PISOS SENCERS
VISITES A DOMICILI**

☎ 932 175 607 C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

Barcelona

Campanya «Nord-Sud: un futur comú»

■ Mans Unides insta a universalitzar els drets econòmics

BARCELONA.— Dret a l'alimentació, al treball digne, a la disposició de riqueses i de recursos naturals i a l'activitat econòmica. Aquests són els quatre drets econòmics que Mans Unides demana que siguin universals a través de la campanya «Nord-Sud: un futur comú».

«El dret de cada persona a disposar de les possibilitats i dels mitjans per aconseguir una vida digna, amb les seves necessitats bàsiques cobertes, ha de deixar de ser una utopia per ser una realitat», afirma Mans Unides. «Hi ha prou recursos suficients, hi ha mecanismes de repartiment i d'equilibri. Ha d'haver-hi voluntat i fermesa per aconseguir-ho.»

«Nord-Sud: un futur comú» és la segona campanya d'un trienni dedicat als reptes que presenta el fenomen de la globalització. «La globalització, per ser veritable, ha de garantir la ciutadania econòmica, a través de la universalització dels drets econòmics», s'afirma des de l'entitat. Per això Mans Unides reclama que la globalització es posi al servei de la primària de la persona; de manera especial dels qui no veuen respectada la seva dignitat: els pobres i els febles. Mans Unides recorda que «la globalització és un procés que, en la mesura en què és capaç de produir riquesa i desenvolupament, podria significar una gran oportunitat per millorar les condicions de vida de tots els habi-

tants de la terra».

- Dret als aliments. 840 milions de persones al món no tenen aliments, 799 milions de les quals viuen al Tercer Món. Cada set segons, un nen menor de 10 anys mor de fam; cada quatre segons, una persona es queda cega per manca de vitamina A, i cent mil persones es moren de fam al dia.
- Dret a un treball digne. El treball és un dret humà i un principi fonamental de la justícia social, però és un dels drets més amenaçats per l'actual globalització i afecta especialment el treball infantil, el treball de les dones i els treballadors migrants.
- Dret a disposar de riqueses i recursos naturals. A molts llocs d'Àsia, Àfrica i Amèrica, les terres ancestrals estan dividides en parcel·les cada cop més peti-

Cartell de la campanya.

tes, perquè les grans empreses es queden les millors terres per a productes d'exportació.

- Dret a l'activitat econòmica. Dos terços de la producció del comerç dels aliments estan controlats per empreses multinacionals agroalimentàries de països desenvolupats, en molts casos subvencionades. (C.C.)

Objectius 2005

En aquest 2005, la Delegació de Mans Unides a Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa farà sentir la seva solidaritat a través d'un gran nombre de projectes que es materialitzaran a l'Àfrica, a Amèrica i a Àsia.

En podem destacar alguns, com la construcció d'un centre de formació professional per a noies al Camerun; la instal·lació d'una xarxa de proveïment d'aigua potable a Ghana; la construcció d'un centre de salut mental al Senegal; l'equipament d'una escola d'oficis per a joves indígenes a Bolívia; el subministrament d'energia elèctrica a quatre comunitats rurals de Nicaragua, i un programa comunitari i d'atenció primària de salut i d'educació d'infants a l'Índia, entre molts d'altres. D'altra banda, també continuen les ajudes de Mans Unides a les víctimes del tsunami al sud-est asiàtic.

Per a més informació i col·laboracions, podeu posar-vos en contacte amb Mans Unides al tel. 934 877 878, a bcn@mansunides.org i a www.mansunides.org

TARRAGONA

L'Associació Sant Fructuós homenatja Mn. Miquel Barbarà

TARRAGONA.— El 22 de gener l'Associació Cultural Sant Fructuós va celebrar la seva assemblea anual, coincidint amb el calendari de festes a l'entorn de la festivitat de Sant Fructuós, durant la qual es va retre homenatge a Mn. Miquel Barbarà, vicari general de l'arquebisbat de Tarragona.

La V Assemblea de l'Associació Cultural Sant Fructuós va començar al matí amb la presentació de l'anuari de l'entitat, que conté articles signats per reconeguts estudiosos com el Dr. Franco Dioli (San Fructuoso di Capodimonte, Itàlia), Joan Mencón, Jordi Bertran, Lluís Maria Moncunill, Imma Teixell, entre d'altres. Posteriorment unes 200 persones van participar en el tradicional dinar de germanor, presidit per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol.

Ja a la tarda, l'Associació va dedicar un homenatge al prevere, sociòleg i musicòleg Miquel Barbarà. En el seu discurs, el president de l'Associació Cultural Sant Fructuós, va manifestar que «Miquel Barbarà, més enllà de ser la cara amable de l'arquebisbat, ha sabut acollir les persones amb afecte i fraternitat. És un home de Déu i d'Església, compromès amb la seva societat». Per la seva part, Mn. Barbarà va fer esment a la relació d'entranyable amistat

Mn. Barbarà va rebre el reconeixement dels membres de l'Associació.

que hi ha entre ell mateix i l'Associació, tot afegint que «no ha estat un homenatge fet des del ritualisme i la distància sinó des de la cordialitat i l'estimació. Seguirem caminant junts».

Per acabar la jornada, l'Associació va posar per primera vegada a escena la representació infantil de *La Passió de sant Fructuós*, que va complaure d'allò més el públic, admirat per la fidelitat al text de les actes martirials del sant tarragoní, per la qualitat de la interpretació dels infants i per la singularitat de l'escenografia i del vestuari. (J.B.)

Projectes de desenvolupament a l'Índia, Moçambic i el Brasil

TARRAGONA.— Mans Unides de Tarragona es proposa recaptar enguany un total de 187.744 euros per subvencionar tres projectes. El primer és el que anirà dirigit a la construcció de la primera planta d'una escola de secundària, amb un cost de 35.927 euros, a Tamurikop (Índia); el segon es destinarà a la instal·lació de plafons solars per a un centre d'alfabetització de dones a Meza (Moçambic), amb un import de 21.400 euros i, finalment, un projecte de suport a les comunitats camperoles per a la producció i la comercialització dels seus productes, a São Félix do Araguaia (Brasil), amb una dotació de 130.417 euros. La delegada de Mans Unides a Tarragona, Maite Rodríguez, fa una crida a la col·laboració perquè en aquest cas «faci possible el finançament de projectes que ajudin els països del sud en el seu desenvolupament».

La campanya de Mans Unides de Tarragona va començar l'11 de febrer amb el dia del dejuni voluntari i la celebració d'una eucaristia presidida per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, a l'església de Sant Agustí. També a Reus i el mateix dia va haver-hi una celebració eucarística a la parròquia de Sant Francesc. Així mateix, els dies 12 i 13 va tenir lloc la col·lecta a benefici de Mans Unides a totes les esglésies. D'altra banda, el dia 16 es va fer l'onzena Marxa de

la Solidaritat, amb la participació de tretze centres docents de secundària de Tarragona, i la presència de 1.400 alumnes i professors. El recorregut a peu de 18 quilòmetres va ser esponsoritzat per familiars i amics. La recaptació aconseguida d'aquesta manera pels alumnes serà dedicada a benefici del projecte de construcció de l'escola de secundària a Tamurikop.

Pel que fa a la resta d'activitats que s'han de dur a terme, destaca el sopar simbòlic de la fam, que es farà el 26 de febrer al poble de Figuerola del Camp. Aquest serà el primer sopar que donarà pas a molts d'altres que es faran a diferents parròquies, col·legis i col·lectius. També es posarà en marxa l'exposició itinerant *La pau és justícia*, del 4 al 9 d'abril es participarà en la Setmana Solidària a Reus i, posteriorment, a Tarragona i Cambrils. Queda obert també el concurs de cartells, premsa, ràdio, televisió i centres educatius.

Mans Unides participarà en el 9è Cicle de Xerrades als Centres de Secundària públics i concertats, organitzat per la Secretaria de Joventut de la Generalitat de Catalunya. Així, desenvoluparà als centres que ho sol·licitin els temes *Per una globalització amb rostre humà, Construir la pau respectant els drets humans i La feminització de la pobresa*. (J.B.)

Mons. Josep Àngel Saiz ordena els dos primers sacerdots del bisbat de Terrassa

Joves preveres per a una Església jove

TERRASSA.— Com en les grans ocasions, el 6 de febrer passat la catedral del Sant Esperit es va omplir a vessar per celebrar joiosa l'ordenació dels dos primers preveres de la nova diòcesi de Terrassa. Tanta era la intensitat amb què es vivia aquell esdeveniment històric que a mitja cerimònia la instal·lació elèctrica va trontollar i va deixar tothom en la penombra. En la intimitat d'una llum

tènue que lluitava per recuperar l'esplendor van ser ordenats de capellans Xavier Blanco i Francesc Xavier Farrés. Era la primera ordenació presbiteral oficiada pel bisbe Josep Àngel Saiz, que no va deixar passar l'ocasió per adreçar-se directament als joves, que assistien en gran nombre a la cerimònia, i convidar-los a no tenir por del Senyor ni de la seva crida.

Les primeres ordenacions del bisbat de Terrassa no s'han fet esperar. Els diàques Xavier Blanco i Francesc Xavier Farrés van rebre el 6 de febrer passat el ministeri sacerdotal i van passar així a formar part del presbiteri de la nova diòcesi egarenca. Ho van fer en una cerimònia molt emotiva, on l'ordenació era viscuda com un gran regal de Déu en aquest Any de l'Eucaristia.

«Sereu joves preveres en una diòcesi jove.» Amb aquestes paraules es va referir el bisbe Josep Àngel Saiz als nous sacerdots quan destacava la importància històrica de l'esdeveniment que s'estava vivint. Mons. Saiz, que s'estrenava com a bisbe en una ordenació, va viure la cerimònia amb la intensitat de les primeres ocasions: «Poso tot el meu cor, la meua ànima, el meu esforç...» S'hi va mostrar proper, gairebé paternal, i aprofitant la «màgia» del moment va dir en veu alta un dels seus desitjos més pregonos: «Que aquesta celebració sigui ocasió de gràcia abundant per a la nostra jove diòcesi.»

L'evangeli del cinquè diumenge del temps ordinari —el de la sal i la llum—, convidava a l'esperança. «Tots som cridats a ser sal de la terra i llum del món —expressava convençut el bisbe Josep Àngel—, però el deixeble només pot ser sal i llum en la mesura que viu unit a Jesús. La condició indispensable és viure-hi una trobada personal.» En el cas dels nous preveres, la missió de ser sal i llum conté algunes particularitats condensades en «l'ofici profètic sacerdotal i de servei». «Vosaltres sou cridats a conduir la comunitat —afegeia Saiz—, a fer present Jesucrist, Cap i Senyor, servint fins a donar la vida. No tingueu mai por perquè Jesús ressuscitat

La catedral del Sant Esperit va viure la seva primera ordenació com a seu episcopal.

camina al costat vostre. El Senyor us mira amb molt d'afecte. Que Ell sigui cada dia qui us ompli de felicitat!»

«No es pot ser més feliç»

Precisament, la felicitat va ser un dels trets característics al llarg de tota la celebració en el rostre d'aquests dos joves preveres. Ni tan sols van perdre la pau quan la llum de la catedral va patir una baixada de tensió. «Més intimitat per a un moment únic», devien pensar. Seguint l'acurat ritm d'ordenació es van comprometre a acceptar el nou estat de vida, es van prostrar per rebre la intercessió de tots els sants i van rebre la imposició de mans per part del bisbe i de tots els preveres assistents. «Us preguem, doncs, Pare omnipo-

tent, que concediu a aquests servents vostres de formar part de l'orde dels preveres; renoveu en el seu cor l'Esperit Sant; que rebïn de vós, oh Déu, el ministeri de secundar l'orde episcopal, i que la seva vida sigui un bon exemple per als altres.»

A continuació, van ser revestits amb l'estola i la casulla i el bisbe va ungir les seves mans amb l'oli sant. Amb el lliurament del pa i del vi i el bes de la pau es tancava la cerimònia d'ordenació i els dos nous preveres van pujar a l'altar per celebrar per primera vegada l'Eucaristia. Mn. Xavier Blanco i Mn. Francesc Xavier Farrés iniciaven així una nova etapa en la seva vida en què la celebració de l'Eucaristia esdevindrà el sentit principal del seu ministeri sacerdotal. El bisbe Saiz els va convidar a, «units a Jesús, oferir-li, en la

taula de l'eucaristia, esperances, treballs, patiments..., en definitiva, tota la vostra vida».

La cloenda a la cerimònia la va posar la intervenció dels dos protagonistes de la tarda. Va ser un temps per a l'agraïment sincer i per a la joia. S'hi percebia el to festiu: «Jesús ens ha dit a l'Evangeli que hem de ser llum del món, i avui ho hem comprovat *in situ*, perquè si ens hem de refiar de les bombetes...» Els nous ministres van demanar paciència als seus germans en el sacerdoci i van convidar tothom, sobretot els laics, a participar activament en la construcció de la nova diòcesi de Terrassa. La traca final, com no podia ser d'una altra manera, la va posar una nova invitació als joves a repensar-se la vocació: «No ho dubteu, no tingueu por. Mireu-nos, no es pot ser més feliç.»

Samuel Gutiérrez

XAVIER BLANCO I CASTRO
Parròquia de Sant Esteve de la Garriga

«L'ordenació presbiteral ha estat per a mi la cloenda d'un camí iniciat fa més de set anys. No és, però, un punt final, sinó un punt i seguit. Representa la confirmació per part de l'Església de la meua vocació. Visc el sacerdoci amb il·lusió i alegria. Em sento molt agraït a tota la gent de les parròquies per on he passat. M'han ensenyat a confiar en Déu i a tirar endavant la meua vocació.»

El clergat de Terrassa no va voler perdre's un esdeveniment històric.

FRANCESC X. FARRÉS I LÚCIA
Parròquia de Sant Martí de Sant Celoni

«He sentit l'ordenació presbiteral com el pas definitiu. La consagració ja estava feta, però ara he esdevingut ministre de l'Església amb el "poder" de celebrar l'Eucaristia. Si hagués de definir amb una paraula el meu estat d'ànim seria *felicitat*. Crec que estic fent el que he de fer. Déu parla a través de la pau d'esperit i de l'Església, que m'acaba de confirmar en aquest ministeri sagrat.»

Dóna corda al català

Perquè tu tens molt a dir. Perquè t'entendran. Perquè és important que convisis els altres a parlar en català. Dóna corda al català perquè sempre continuï avançant.

**Generalitat
de Catalunya**

Lleida

Taula rodona sobre «Veritat i mitjans de comunicació»

LLEIDA.— Dins del cicle de conferències *Veritat i mitjans de comunicació*, organitzat per l'Irel-ISCR, l'IEI, la Diputació de Lleida, la Fundació Joan Maragall i Cristianisme i Justícia, es va dur a terme la tercera de les conferències, en realitat taula rodona, d'aquest cicle. Aquesta taula rodona era especialment esperada, atès que s'hi reunien gairebé tots els principals responsables dels mitjans de comunicació a Lleida ciutat i el seu entorn. Hi havia Joan Cal, director del grup Segre i del diari *Segre* a Lleida; Josep Ramon Correal, director del Grup La Mañana i del diari *La Mañana*; Josep Lluís Cadena, del Grup Cadena SER a Lleida, i Josep Lázaro, director de Ràdio Popular-COPE a Lleida.

Preguntats sobre el concepte de *veritat* en els mitjans de comunicació, i si eren, en realitat, eines de poder, es va començar dient que cal un acte de modestia d'aquests mitjans i del seu poder, la qual cosa no treu la seva responsabilitat i tenir en compte que la nostra feina no està exempta d'una deontologia, que a Catalunya ha estat aprovada, i que s'intenta tenir en compte. Això comporta distingir els fets de les opinions, no fer apologia de la violència, de la xenofòbia, del racisme, de les activitats dels menors, etc. Al cap i a la fi, la tasca professional del periodisme està sotmesa a la llei i al control dels tribunals. «Diguem que estem treballant amb un material molt sensible, i que podem causar danys afegits», va dir un dels membres de la taula rodona. «Crec que en som conscients i que en parlem força a les redaccions. De vegades, però, per aconseguir quotes d'audiència alguns mitjans van més enllà d'un dret com el de la intimitat, per exemple.»

En aquest sentit, el llibre d'estil diu que és explicar la veritat. És allò que és, ha estat o serà, allò que no es pot negar racionalment. Fer això no és cap mèrit, és la feina d'un periodisme senzill que fa la seva feina, amb un instrument, fent-lo anar d'una forma tan adequada com sigui possible. És significatiu Internet, que va adquirint part d'aquest quart poder esmentat i que permet que la informació sigui bidireccional i unipersonal: el receptor pot ser emissor, i cadascú pot ser alhora emissor i receptor.

Tots els presents van estar d'acord que cal fer un servei de responsabilitat pública a l'hora de donar reiterativament determinades notícies, encara que directament o indirectament siguin negatives. (Carles Sió i Roca, coordinador de l'Irel)

Jornada de la Infància Missionera

■ Els infants de Lleida i de Llardecans responen al lema «Obre els ulls a la missió»

LLEIDA.— Un centenar de nens i nenes d'entre 7 i 9 anys, procedents de diversos grups de catequesi parroquial i també de centres escolars i esplais de Lleida, es van aplegar el 22 de gener al saló d'actes del col·legi Montserrat dels germans Maristes, per

celebrar la jornada de la Infància Missionera. La trobada, organitzada per la Delegació diocesana de Missions, va constar de dues parts. La primera d'elles va consistir en una pregària reflexiva sobre el lema «Obre els ulls a la missió».

El Gmà. Miquel va coordinar aquesta primera part, que va començar amb el cant *Aixeca els ulls*. Després es va explicar un conte a partir del qual els infants havien de tenir en compte els problemes que hi ha al seu voltant i les

món, més enllà de l'entorn més immediat. I en aquesta àmplia realitat, conèixer la tasca d'homes i de dones que dediquen les seves vides al servei dels més necessitats.» La propera activitat de la Delegació de Missions serà la celebra-

della, Juncosa, els Torms, el Soleràs, Almatret, Maials, Llardecans, Torrebesses i Sarroca de Lleida— van fer seu el lema «Obre el teu ulls a la missió» fent diverses activitats per aprofundir-hi.

Els infants van veure un vídeo per observar diferents realitats del món i buscar alguna manera de poder aportar-hi el seu ajut i col·laboració solidària. Entre altres accions, es va preparar una guardiola per convidar totes les persones dels pobles a participar econòmicament en la jornada. També es van confeccionar murals on es reflectien les principals actituds que ha de tenir l'infant missioner com: ulls oberts per conèixer tots els nens d'arreu del món; cor encès per acollir-los i estimar-los com a germans; mans esteses per compartir amb ells la vida i la fe, i peus lleugers per anar a anunciar Jesús on Ell vulgui.

El diumenge 23 de gener els nens i les nenes van participar en les eucaristies celebrades en el dia de la Infància Missionera llegint unes pregàries i oferint els diners recollits en guardioles perquè fossin enviats als infants de missions.

Jordi Curcó

Els infants i els mossens de Llardecans, després de l'eucaristia.

solucions que hi poden aportar. Van posar les conclusions en comú al mateix temps que van llegir les pregàries que havien preparat en aquell moment. La segona part va estar dedicada al joc que cada grup havia preparat.

El vicari general de la diòcesi, Mn. Joan R. Ezquerro, va participar en la jornada i va dirigir unes paraules als infants, tot convidant-los a ser col·laboradors de Jesús en la construcció del Regne. Fonts de la delegació han explicat que la Jornada de la Infància Missionera se celebra arreu del món i que és una de les campanyes dinamitzades per les Obres Missionals Pontificies. «Té com a objectiu mostrar als nens i nenes la inquietud per conèixer realitats diferents de les seves, obrint-se a la realitat negativa i positiva del

ció del Festival Missioner, que tindrà lloc el dissabte 26 de febrer, a les 18 h, al poliesportiu del Col·legi Episcopal.

Amb motiu de la Jornada de la Infància Missionera, també els nens i les nenes de diferents pobles de les Garrigues —Bovera, Bellaguarda, la Grana-

Festa de la Mare de Déu del Blau

LLEIDA.— El dimecres 2 de febrer, festa de la Presentació de Jesús al Temple, també es va celebrar a Lleida la festa de la Mare de Déu del Blau. Aquesta magnífica imatge de Maria amb l'infant Jesús, procedent de la Porta dels Apòstols de la Seu Vella de Lleida, es venera actualment al presbiteri de la catedral de Lleida.

Amb motiu de la festa, recuperada fa dos anys, quan la imatge

va ser col·locada en un lateral del presbiteri del primer temple de la diòcesi, el bisbe de Lleida, Mons. Ciuraneta, acompanyat per membres del Capítol Catedral, va presidir la tradicional benedicció de les candeles davant de l'altar de l'Encarnació. Tot seguit es va fer la processó amb les candeles fins a l'altar major, on es va celebrar la solemne Eucaristia de la festa litúrgica i en honor, també, de la Mare de Déu del Blau, advocació molt popular i arrelada a la tradició religiosa de la ciutat de Lleida.

El bisbe de la diòcesi, en l'homilia, va convidar els fidels a ser llum del món, com les candeles, amb el testimoni d'una fe compromesa. (J.C.)

La benedicció de les candeles es va fer davant de la capella de l'Encarnació.

CASA GAY

SERVEI DE LLOGUER
Des del 1860

C/ Puigcerdà, 100-102
08019 Barcelona

Tel. 933 080 104 - Fax 933 087 193

Lloguer de: cadires, taules, tarimes, passarel·les, tanques metàl·liques, parament de taula, estovalles, peanyes per a protocol, penja-robes...

Muntatge de: festes, concerts, reunions, exàmens, congressos, conferències, desfilades de modes, banquets i tota classe d'actes a petita o gran escala.

CASA GAY Vendes Hostaleria: c/ Roger de Llúria, 12-14 - 08010 Barcelona - Tel. 933 181 495
Servei de lloguer: c/ Puigcerdà, 100-102 - 08019 Barcelona - Tel. 933 080 104

Tortosa

Funeral per les víctimes de Sant Cristòfol de la Todolella

■ «La mort no té l'última paraula», va recordar Mons. Xavier Salinas en l'homilia

LA TODOLELLA.— Anar de rogativa, d'excursió, de relax... a Sant Cristòfol de Saranyana, al terme municipal de la Todolella, al nord de la província de Castelló, diòcesi de Tortosa, és de les coses més habituals per als habitants d'aquella comarca. ¡Quantes vegades el qui escriu n'ha pogut gaudir!

El paisatge és feréstec, lluminós, ample, escarpat... a un li sembla que ja està al cel. Però aquests dies el lloc, per a molts tan entranyable, s'ha fet tristament famós.

Un grup de divuit joves de la comarca i d'arreu de la Comunitat Valenciana van trobar la mort mentre dormien. La mala combustió d'unes estufes de gas butà, que ells mateixos havien portat per protegir-se del fred, els va resultar fatal.

Informació detallada s'ha pogut seguir pels noticiaris radiofònics, per les diferents cadenes de TV i també pels diaris d'àmbit local, regional i nacional. Els joves van morir el diumenge 6 de febrer i després de l'autòpsia i del seu reconeixement per part dels familiars van rebre sepultura el dia 7 a les seves poblacions d'origen se'n van fer els funerals.

El funeral institucional va tenir lloc el mateix dilluns 7, a les 17 h, a Morella, capital de la comarca, a la parròquia de Santa Maria, presidit pel bisbe de la diòcesi de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. Allí van assistir acompanyant les famílies dels difunts els prínceps d'Astúries, la

Els joves van trobar la mort en aquest alberg de la Todolella.

vicepresidenta primera del govern, el president de la Generalitat valenciana i un gran nombre d'autoritats de la Comunitat Valenciana i de l'Estat.

En les sentides paraules de l'homilia, el bisbe Salinas va recordar que encara que humanament només podem callar, cristianament podem escoltar una Paraula d'esperança que és la pronunciada per Crist: la mort no té l'última paraula sinó la vida, per això Jesús va viure, va morir i va ressuscitar. Ara, per a les famílies i per a tota la comarca, queda el llarg camí d'assumir, d'integrar i de caminar de nou amb l'esperança cristiana. La nostra pregària

URGELL

Pregària ecumènica a Bellvís per les víctimes del tsunami

BELLVÍS.— El diumenge 23 de gener, la parròquia de Bellvís va celebrar un acte ecumènic de pregària en solidaritat amb les víctimes del sud-est asiàtic. Va ser una trobada en la qual van participar els col·lectius creients, cristians, ortodoxos i els musulmans que viuen a la comunitat local. Tots hi van participar des de la seva fe i religiositat. Els participants, en especial els creients cristians, valoren amb simpatia el gest del món musulmà en voler participar en un acte com aquest, segons ha explicat el rector de la parròquia, Ramon Balagué.

Es va introduir la celebració amb una breu projecció sobre vistes i xifres de les conseqüències del terratrèmol. Al presbiteri hi havia un mapa gran del lloc i dels països que va afectar. També els infants de l'escola i de la catequesi hi pintaren cares d'infants de diferents cultures. El ciri pasqual simbolitzava la Vida, vencedora de la

mort. Textos bíblics i de l'Alcorà van ser els que configuraren la celebració de la Paraula.

Les pregàries es van fer ressò de cada col·lectiu que ha patit les conseqüències del tsunami: infants, joves, matrimonis, adults, estaments socials, religions i fenòmens naturals. Mn. Ramon ha explicat que el gest de la pau va voler ser una manifestació de plena solidaritat amb totes les víctimes amb l'expressió «Tots junts estem amb vosaltres» dita amb diferents idiomes. Aquesta mateixa frase va ser després repartida a tots els participants com a punt de llibre.

Els cants, el silenci, les diferents aportacions... van fer que tot un poble vibrés i visqués el sentit de la unitat i de la solidaritat. «Quan les religions s'uneixen t'adones que el que ens uneix és molt més que el que ens separa», com deia el beat Joan XXIII. (M.C.O.)

DAVANT DEL TRÀGIC ESDEVENIMENT DE LA TODOLELLA

La notícia de la mort de 18 joves a l'alberg de Sant Cristòfol de la Todolella ens ha omplert de desolació. En aquests moments, convido tots els feligresos de la diòcesi de Tortosa a pregar. Demano a totes les parròquies, i a les comunitats monàstiques, que en la celebració de l'Eucaristia d'aquests tres pròxims dies, s'elevin pregàries per aquests joves i els seus familiars.

Avui, la comarca dels Ports està, de forma particular, en el cor de tota la diòcesi de Tortosa. La nostra solidaritat es manifesta en gestos de proximitat i en l'oració. En aquestes hores difícils, l'esperança amb Déu, Senyor de la vida, il·lumina la foscor que genera un esdeveniment tan tràgic. Que Ell ens concedeixi experimentar el seu consol i fortalesa.

Xavier Salinas Viñals
Bisbe de Tortosa

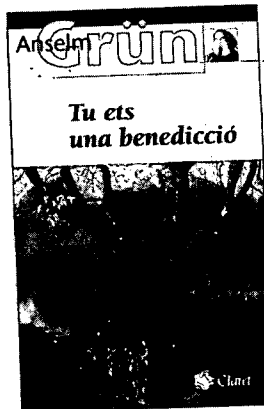
confiada estarà sempre encesa davant del Senyor de la història que coneix bé les nostres necessitats.

Víctor-Manuel Cardona

Roger de Llúria, 5 · 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 · Fax 933 174 830 · A/e: editorial@claret.es

www.claret.es

Anselm Grün
Tu ets una benedicció

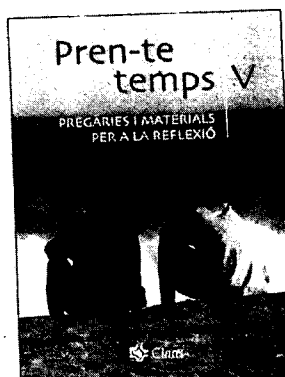
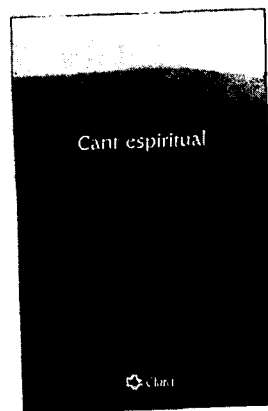
Cadascú, en la seva singularitat, pot esdevenir benedicció per als altres.

Gresol, 8. 96 pàgines

Joan Maragall
Cant espiritual

Un poema cabdal de la literatura catalana expressat en belles imatges.

El Bri, 45. 24 pàgines

Pren-te temps V

Nova entrega d'aquest popular recull de pregàries i materials per a la reflexió adreçat als infants i joves.

Els Daus, 225. 152 pàgines

Tortosa

75è aniversari del Col·legi Teresià

■ Mons. Xavier Salinas va presidir l'acte inaugural de commemoració

TORTOSA.— Amb motiu del 75è aniversari de l'edifici del Col·legi Teresià de Tortosa i en el marc de la festa de sant Enric d'Ossó, fundador de la Companyia de Santa Teresa de Jesús, s'han fet tot un seguit d'actes que volen recordar, agrair i esperonar tota la labor educativa que realitza la Companyia i que ja va iniciar el seu fundador.

L'Auditori Municipal de Tortosa va acollir l'acte inaugural.

Mons. Xavier Salinas va presidir una solemne eucaristia.

El curs 1929-1930 es va estrenar l'edifici actual del Col·legi Teresià de Tortosa, i s'hi van traslladar les alumnes i els nens i les nenes pàrvuls que ja estudiaven al primer edifici situat al centre històric de la ciutat des del 1895. El nou centre educatiu es va traslladar, en aquell moment, als afores de la ciutat, al costat del parc que hi ha dins de la ciutat. Entre els mesos de març i d'abril del 1930 es van fer les festes d'inauguració del nou edifici, que es coneixen amb detall ja que els diaris de l'època en donen molta informació i els alumnes que hi van participar ho han explicat personalment.

La celebració d'aquest 75è aniversari es farà de gener a juny d'aquest any amb quatre grans actes: el primer va ser el del 26 de gener passat; el 2 d'abril serà la trobada d'exalumnes i professors; el 27 del mateix mes tindran lloc els Jocs Florals, i el 4 de juny, la festa de fi de curs.

L'inici de les festes, doncs, va tenir lloc la nit del 26 de gener, vigília de la festa litúrgica de sant Enric d'Ossó, a l'Auditori Municipal de Tortosa Felip Pedrell. Va

presidir aquest acte inaugural el bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, acompanyat per la superiora provincial de la companyia, la Gna. Cristina Martínez; l'alcalde de Tortosa, Joan Sabaté; el president del Consell Comarcal, Ferran Bel; un representant del delegat d'Ensenyament a les Terres de l'Ebre i el president de l'AMPA del Col·legi Teresià.

En els parlaments de les autoritats es va notar el reconeixement a la gran i bona obra feta per les filles d'Enric d'Ossó a la ciutat de Tortosa per mitjà de l'educació a través d'aquest col·legi, es va agrair la seva abnegada i moltes vegades poc reconeguda labor. L'alcalde de la ciutat va reiterar el seu compromís per ajudar i col·laborar amb la Companyia de Santa Teresa en l'educació dels nois i noies que estan actualment al centre, i amb les generacions futures.

La Gna. Assumpció Àlvarez, antiga alumna del col·legi i actualment religiosa de la Companyia fundada per Enric d'Ossó, va oferir una interessant conferència sobre el seu fundador i Tortosa: va

recordar els seus orígens al poble de Vinebre, el seu pas pel Seminari de Tortosa com a alumne i la seva identitat de sacerdot diocesà tortosí. Per acabar, va recordar l'obra de la fundació del col·legi de Tortosa, i va al·ludir, encara que molt breument, a les dificultats per a la fundació d'aquest nou centre —estem parlant de l'edifici vell, no del que ara celebra els 75 anys—, per la qual cosa sant Enric d'Ossó va decidir quedar-se al seu poble natal, on estava fundant també un col·le-

gi, i des d'allí dirigir tota l'obra que es feia a Tortosa.

Com sempre que ens apropem a la biografia de sant Enric ens correnen la seva tenacitat, audàcia i valentia. No en va Joan Pau II el va qualificar de «genial» quan recordava una altra de les seves moltes i riques facetes: la catequesi.

Van ser un grup d'alumnes del centre els encarregats, després, de donar vida a sant Enric d'Ossó i de presentar els aspectes més destacats de la seva breu però

intensa vida sacerdotal i apostòlica. En acabar l'acte al col·legi, es va oferir un vi d'honor, es va inaugurar una exposició fotogràfica sobre Enric d'Ossó i es van beneir les noves imatges de l'oratori renovat pels grups del MTA.

L'endemà, festa litúrgica del sant, va haver-hi també tot un seguit d'actes en homenatge del fundador. Tots els alumnes del centre es van traslladar a la residència que la companyia té al barri de Jesús, a l'església de la qual es guarden les despulles de sant Enric d'Ossó. El centre d'aquesta jornada va ser la missa, que també va presidir el bisbe i que va ser concelebrada per més de trenta sacerdots diocesans.

Víctor-Manuel Cardona

Festa patronal al Seminari

TORTOSA.— Com mana una venerable tradició, es va celebrar amb gran solemnitat la festa litúrgica de sant Tomàs d'Aquino al Seminari diocesà de Tortosa. Festa preparada amb il·lusió pels seminaristes i en la qual van participar Mons. Xavier Salinas i tot el claustre de professors.

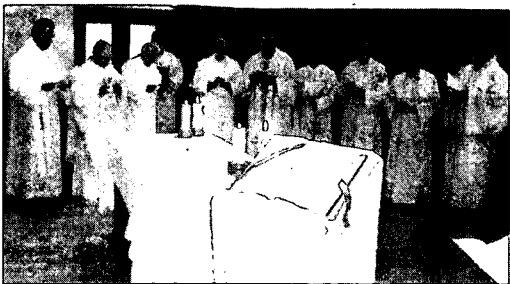
Enguany la jornada venia marcada per una novetat: al Seminari s'han programat les matèries acadèmiques en semestres, no en trimestres com fins ara. Això va portar a una primera trobada, a l'inici de la jornada, del claustre de professors per avaluar els alumnes del centre, els seminaristes.

L'Eucaristia, presidida pel bisbe Salinas i concelebrada pels sacerdots professors del Seminari, i altres de relacionats directament amb la institució, va ser preparada amb delicadesa i atenció pels seminaristes, que es van ocupar de la litúrgia, dels cants i del decòrum de la cripta del Seminari, on va tenir lloc la celebració. Com fa uns anys, també hi van participar el titular i els directors dels diversos centres que estan acollits al gran espai de l'edifici del

Seminari. L'homilia va ser pronunciada en aquesta ocasió pel professor d'Història de l'Església i d'Història de la Teologia, Mn. Francisco Garcia Monforte. En les seves paraules va aproximar-nos no sols a la profunditat teològica del pensament tomasià sinó que també ens va aproximar a la profunda espiritualitat que dominava la vida i l'obra d'aquest sant doctor de l'Església. Però no va quedar aquí, sinó que en un breu decàleg va presentar l'actualitat de la vida i l'obra de sant Tomàs per a la vida, l'estudi i la pastoral del sacerdot diocesà del nostre temps.

En les darreres paraules de l'Eucaristia,

Mons. Xavier Salinas va animar els professors i els alumnes a no parar en el seu estudi i investigació i centrar la seva vida en Crist, per qui, com sant Tomàs d'Aquino i tants d'altres, ho hem deixat tot i l'hem seguit. Un àpat fraternal entre el bisbe, el claustre de professors i els seminaristes, amb un brindis pel Seminari i per les futures vocacions, va posar punt final a una jornada sempre celebrada amb goig al Seminari Diocesà. (V.M.C.)

La festa es va viure amb una gran solemnitat.

Celebració litúrgica del beat Manuel Domingo i Sol

TORTOSA.— Com cada any, el Temple de la Reparació de Tortosa que regeixen els Operaris Diocesans, on es conserven les despulles de Mn. Sol —com és familiarment conegut a la nostra terra—, es va vestir de festa el dia 29 de gener per celebrar la litúrgia en honor del seu fundador.

L'Eucaristia va estar presidida pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, i concelebrada per l'arquebisbe emèrit de Burgos, Mons. Santiago Martínez, operari diocesà; pel director general dels Operaris; pel seu delegat per a Espanya; per un grup de 52 sacerdots operaris diocesans, i per un grup d'una vintena de sacerdots tortosins.

Al grup tan nombrós de sacerdots s'hi afegien els fidels que solen acudir cada dia al temple per participar en la santa missa i per retre culte a Jesús Eucaristia, així com els exprofessors i exalumnes del Col·legi de Sant Josep que va fundar Mn. Sol i que va participar en la vida de la ciutat durant gairebé cent anys.

En l'Eucaristia es podia respirar la il·lusió sacerdotal que sempre va animar Mn. Sol i que el va impulsar a fundar els Operaris Diocesans, els col·legis de vocacions sacerdotals, que considerava com el camp més important de la pastoral de l'Església, i el Pontifici Col·legi Espanyol de Sant Josep de Roma.

En l'homilia de l'Eucaristia, vibrant i entusiasmadora, el bisbe Salinas va recordar la identitat tortosina dels sacerdots operaris diocesans, va animar-los a redescobrir el seu carisma i a escoltar l'esperit que també en aquests temps continua cridant molts joves a seguir Crist en la vocació sacerdotal, absolutament necessària per a la vida de l'Església.

Les paraules, al final de la missa, del director general de la Germandat d'Operaris van ser d'agraïment per l'acollida, per les paraules del bisbe diocesà i per tants detalls que als operaris, vinguts en aquells dia de totes les regions que formen l'Estat espanyol, els feia sentir a Tortosa com a casa seva.

Abans de tornar cap a València, Madrid i Salamanca el gran grup d'operaris es van traslladar al Seminari Diocesà per fruit d'un agradable àpat. (V.M.C.)

Tarraconense

Tiana acull la reunió núm. 172 de la Tarraconense

TIANA.— Els dies 31 de gener i 1 de febrer va tenir lloc la reunió núm. 172 de la Conferència Episcopal Tarraconense, a la casa d'espiritualitat Maria Immaculada de Tiana. La reunió va ser presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi van assistir tots els seus membres.

1.— En el decurs de la reunió, els bisbes es van assabentar del comunicat de la Santa Seu en què s'informava de la suspensió de les activitats normals del Sant Pare, degut a uns símptomes gripals. Els bisbes van pregar per a una prompta recuperació de la salut de Joan Pau II i van seguir preparant la seva pròxima visita *ad limina apostolorum*, «als llindars dels apòstols», a Roma, on donaran compte al Papa de la situació actual de les diòcesis amb seu a Catalunya. Aquesta visita tindrà lloc, si Déu vol, els dies 21 de febrer a 1 de març, i a més de l'entrevista, personal i col·lectiva, amb el Sant Pare, serà ocasió per tenir contactes amb les diferents Congregacions i Consells Pontificis. L'anterior visita *ad limina* dels bisbes catalans va tenir lloc el mes de febrer del 1998.

2.— Així mateix, els bisbes van treballar en la preparació de la trobada commemorativa del 10è aniversari del Concili Provincial Tarraconense. Aquesta trobada tindrà lloc a Montserrat els dies 4 i 5 de juny i hi participaran, amb tots els bisbes catalans, els membres dels Consells epis-

copals i dels secretariats dels Consells presbiterals i pastorals de les deu diòcesis, amb altres invitats.

La trobada farà un balanç de l'aplicació del Concili Tarraconense, als deu anys de la seva celebració, i mirarà amb fe la realitat actual per donar una resposta a Déu oberta cap al futur, aprofundint en allò que és específic de la fe cristiana avui, en la comunió entre tots els membres de l'Església i en la missió de ser testimonis de la fe per a la nostra societat. La participació festiva en la missa conventual del diumenge 5 de juny clourà aquesta trobada commemorativa i serà oberta a tothom.

3.— El matí del dimarts dia 1 els bisbes el van dedicar a la XXII Reunió de treball amb els professors de les Facultats de Teologia (FTC) i de Filosofia (FEFC) de Catalunya. Hi va assistir per part de la FTC, el degà Dr. Josep O. Tuñí i els Drs. Antoni Matabosch, Gaspar Mora i Salvador Pié; per part de la FEFC, el degà Dr. Jaume Aymar i els professors Jordi Giró i Josep Maria Via.

Els temes tractats en la reunió van ser la

laïcitat i el laïcisme, a partir de quatre ponències. El Dr. Salvador Pié va exposar, a partir de les aportacions del Concili Vaticà II, la justa i legítima autonomia de les realitats temporals, pel seu origen en la creació, i com l'Església està al servei del món i de la seva humanització plena, analitzant després les diverses comprensions de la laïcitat, i afirmant que aquesta nova situació, que va de la secularitat a la laïcitat, es presenta com un nou areòpag, com un símbol dels nous ambients on ha de ser proclamat l'Evangeli de Jesucrist.

Per part seva, el Dr. Antoni Matabosch va presentar els diferents models de relació entre Església i Estat, amb especial esment als Estats Units d'Amèrica i a França, i les característiques que haurien de ser pròpies d'un estat aconfessional, com és el nostre. El model de fons de les dues instàncies de responsabilitat, la religiosa i la civil, en la societat actual va ser exposat pel professor Josep M. Via i l'experiència d'un any de vida al Marroc, en un context social i religiós ben diferent al nostre i que per contrast pot permetre entendre'l millor, va ser presentat pel professor Jordi Giró.

En el debat i diàleg subsegüents a les ponències es van tractar els diversos aspectes de la proposta ideològica de la laïcitat i del laïcisme i de com l'Església s'ha de situar en relació a elles. Així mateix, es van fer propostes, concretes per seguir es-

tudiant i aprofundint en aquesta temàtica.

4.— Pel que fa a l'àmbit de l'ensenyament, els bisbes van manifestar el desig de continuar els contactes i el diàleg amb l'Administració pel que fa a l'ensenyament de la religió a les escoles. D'altra banda, els bisbes participaran en els actes del VI Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya, que es clourà el pròxim 12 de març.

5.— En el capítol de nomenaments, els bisbes van designar Mn. Joan Magí Ferré, de Tarragona, com a president de l'Associació Bíblica de Catalunya, per a un nou període de quatre anys, i Mn. Salvador Batalla Gardella, de Girona, com a coordinador del Secretariat Interdiocesà de Pastoral del Turisme i Santuaris, per a un nou trienni.

6.— Així mateix, els bisbes van estudiar i aprovar el balanç de l'any 2004 i el pressupost del 2005 del Fons Comú Interdiocesà.

7.— Finalment, i amb motiu del 125è aniversari de la composició del *Virolai de la Verge de Montserrat*, pel mestre Josep Rodoreda, musicant una poesia de Mn. Jacint Verdaguer, i dels 1.125 anys de la troballa de la Santa Imatge, els bisbes van animar els cristians de Catalunya, dins d'aquest any de la Immaculada, a estimar i a difondre aquest himne marià que ha passat a ser un signe de la tradició catalana. (C.C.)

La ràdio amable

Freqüències

90.1	Tortosa
91.3	Vic
93.7	Catalunya central
96.8	Garraf
100.6	Tarragona
103.4	Girona
106.6	Barcelona

rádio principat
FM 105.0

91.5	Lleida
104.4	La Cerdanya
105.0	La Seu d'Urgell
107.5	Andorra

rádio
estel

www.radioestel.com

Tractat pel qual s'estableix una Constitució per a Europa

El proper 20 de febrer el Govern espanyol ha convocat un referèndum per ratificar el Tractat en virtut del qual s'estableix una Constitució per a Europa. Davant d'aquesta consulta, la Conferència Episcopal Espanyola ha subratllat que totes les opcions de vot, també l'abs-

tenció, com s'explica a la pàgina 10, són vàlides, però també ha constatat que cal tenir la informació necessària per votar amb coneixement de causa. El text que es posa a votació conté aspectes positius i negatius, però és llarg i complex i la seva lectura no resulta fàcil. Per

apropar-nos a aquest text us oferim un article de Concepció Ferrer, d'Unió Democràtica de Catalunya, on defensa el vot favorable, i un extracte del manifest de la plataforma HazteOir.org, que apunta algunes raons per dir «no» a aquest model de Constitució.

SÍ Per una Europa dels valors

Valorar el Tractat pel qual s'institueix una Constitució per a Europa requereix, abans que res, recordar que la gran aventura de la unitat europea és un ambiciós projecte de civilització ideat pel geni visionari d'uns homes decidits a reconciliar d'una vegada per totes els pobles europeus. Un projecte que es fonamenta en la concepció de l'home i de la societat que neix de les profundes arrels cristianes d'Europa, de les quals emanen els valors de la nostra identitat europea —d'aquí justament la reivindicació del reconeixement d'aquestes arrels en la Constitució. Fer realitat aquest projecte ha requerit un procés llarg i ple d'entrebancs. I és que no resulta fàcil desvetllar la voluntat de compartir un destí comú entre països històricament enfrontats, i conjuminar interessos no només diferents sinó sovint divergents. Però, pas a pas, el procés d'integració europea ha anat avançant.

Ara, davant dels problemes d'abast global que planteja el fenomen de la globalització, resulta imprescindible fer un nou pas perquè aquests problemes demanen respostes també globals. Respostes que, per tant, només una Unió Europea forta, que pugui actuar amb el pes que li donen els 450 milions de ciutadans que representa, està en condicions de formular. Només una Unió Europea fidel als seus orígens pot promoure amb autoritat la pau i el respecte dels drets humans, i garantir un ordre multilateral respectuós de la legalitat internacional que impedeixi que el llenguatge de les armes s'imposi al de les negociacions. D'aquí que necessitem, també, consolidar i donar fonament jurídic a l'Europa dels valors, els que ens van llegar els pares fundadors. La vivència d'aquests valors és imprescindible per poder sortir del cercle egocèntric del nostre individualisme, de la nostra seguretat i del nostre benestar i promoure la solidaritat i el desenvolupament dels pobles, factors indispensables per construir un món en pau.

Doncs bé, el Tractat pel qual s'institueix una Constitució europea, que se'ns sotmetrà a referèndum, permet fer el pas endavant cap a aquesta Europa que necessitem. Un gran pas gràcies al qual avançar de manera significativa en la direcció que reclama el moment de la història que vivim, tot i que hem de reconèixer com a europeistes que no va prou lluny, que hi ha mancances i que a vegades no serà fàcil aconseguir el consens que requereix la seva aplicació. Però sense la Constitució ni tan sols és possible intentar fer-la realitat. A més, sense la *Carta dels Drets Fonamentals* que incorpora i sense el reconeixement que fa dels valors sobre els quals s'ha de fonamentar l'edifici comunitari, entre ells el respecte de la dignitat humana, de la llibertat i dels drets humans, difícilment Europa podrà recuperar el sentit profund de la construcció europea, aquella ànima que li van dotar en els seus inicis homes com Schuman, De Gasperi i Adenauer i que fan d'Europa una comunitat de valors que mira el mateix horitzó.

Per això, el nostre vot a la Constitució ha de ser un vot positiu. Perquè amb el nostre «sí» estarem dient sí a l'Europa dels valors que defensem, a una Europa ferment de pau, d'estabilitat, de justícia i de llibertat al món.

Concepció Ferrer Casals
Unió Democràtica de Catalunya

NO La Constitució no garanteix els drets de la persona

El text constitucional és ambigu en la defensa dels drets fonamentals. La Constitució no garanteix explícitament els drets de la persona i de la família, el dret a la llibertat d'educació... molt menys protegeix amb claredat el dret a la vida. I els espanyols sabem per experiència

guem en compte el seu criteri. Joan Pau II sempre ha fet el bé, també en política: la seva contribució va ser decisiva en el final del sistema comunista a Europa, i va resultar un bé incalculable per a tots.

Aquesta «Constitució» nega les arrels cristianes d'Europa amb l'omissió en el

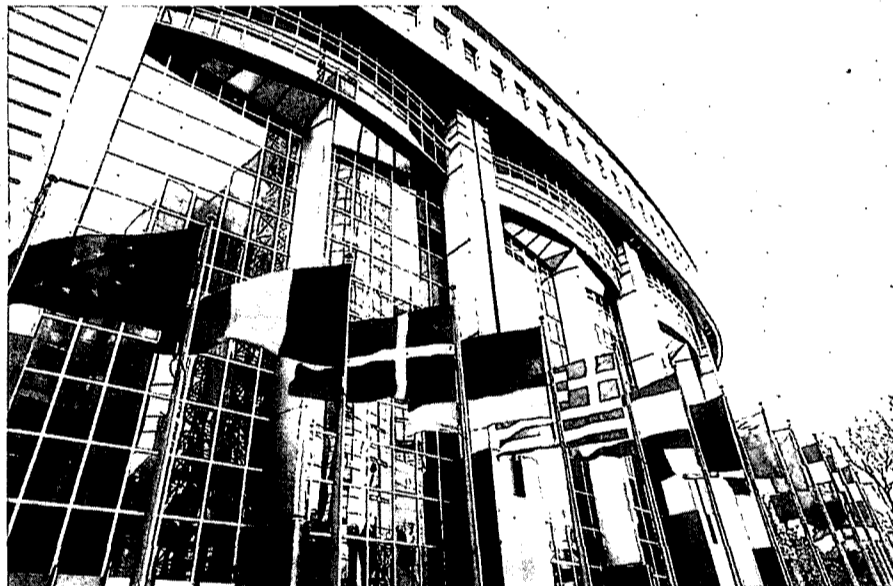
text dels seus orígens. No es pot construir res que duri negant o ignorant la veritat: que el cristianisme ha estat l'element històric unificador d'Europa. Els cristians han estat exemple i motor en la construcció europea. I no es pot crear una Europa unida ni democràtica obviant el màxim consens possible i imposant a països i a milions de ciutadans una exclusió explícita sense contrapartides ni raons que no siguin les idees laïcistes de França, pròximes al fonamentalisme ateu.

L'humanisme que impregna la democràcia europea és, en la seva base, humanisme cristià. Aquest raonament és vàlid per a creients cristians i no creients; és vàlid per als respectuosos amb la Història. De-

fensar aquesta realitat no és defensar que Europa sigui confessionalment cristiana. Això es pot veure amb un exemple evident: el fet que Mahoma recollís explícitament en l'Alcorà les arrels cristianes de la religió islàmica tampoc no ha fet dels musulmans un grup confessionalment cristià.

Amb aquesta Constitució, Europa s'avergonyeix del que va ser, del que és, i del que està disposada a ser. Amb aquesta Constitució, Europa amaga que va exportar valors democràtics, socials i culturals arreu del món, i que continua disposada a exportar-los per sobre de moltes consideracions, fins i tot a la mateixa Turquia. Amb aquesta Constitució, Europa renuncia a reconèixer que les seves idees van ser el motor de prosperitat i de pau en el seu territori i arreu del món.

HazteOir.org

que les ambigüitats en aquestes matèries poden acabar tenint impactes negatius molt tangibles a la nostra vida quotidiana, en la capacitat per tirar endavant les nostres famílies, per escollir el col·legi que volem per als nostres fills o per defensar la vida dels més febles.

La Constitució afavoreix el desequilibri i la discriminació entre persones i en perjudici de la família. La Constitució equipara o privilegia situacions molt minoritàries i, fins i tot, contràries a la dignitat humana i als costums de l'àmplia majoria de la població. La qual cosa és una discriminació greu.

Sa Santedat Joan Pau II ha estat molt clar en les seves crítiques a la Constitució, com ho va ser amb la guerra de l'Iraq. Van ser molts els qui van estar d'acord amb el Sant Pare. Siguem conseqüents com ell. Tin-

Bon dia!

Compren materials d'enderroc (teules, radiadors, fàbriques en desús, reixes, portals, etc.) i material antic (llibres, biblioteques, botigues velles, etc.).

Truqueu a en Raimon o en Pau al
972 645 262

LLOGERS • ALQUILERS

LOCATIONS • RENTS • ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

GESTIO
www.gestio Gandia.es
immobiliària
93 451 50 00

FINQUES GANDIA - DIPUTACIÓ, 193 -

189 - 08011 BARCELONA

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, ascensor, sala d'estar, seguiment mèdic i sanitari, animació, caliu humà. Estades temporals i indefinides. Poques places. Campoamor, 56 - Barcelona.

Tel. 934 274 453

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

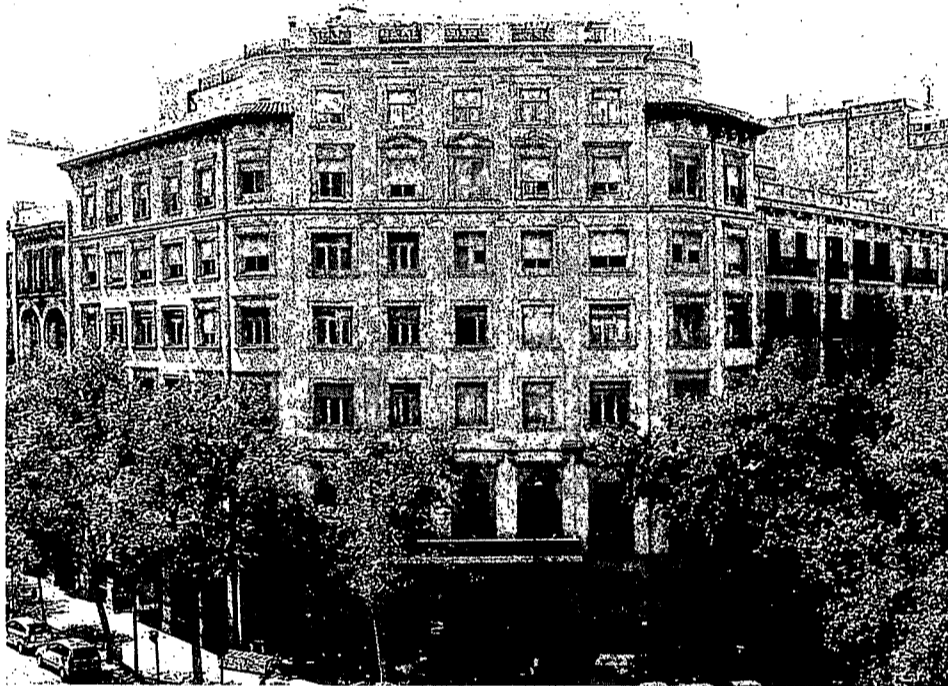
Fundació Conviure: atenció mèdica en els darrers moments

■ El centre està destinat a malalts que necessiten cures pal·liatives o passar una convalescència

La vellesa acostuma a anar acompanyada d'un augment de les limitacions pròpies, d'una pèrdua d'interdependència i d'una necessitat d'ajuda per part dels altres. Si a la vellesa afegim una malaltia de tipus terminal, es poden produir situacions difícils. Fa més

de 10 anys que la Mútua de Previsió Social, MUTUAM, va detectar la necessitat d'un centre on es poguessin rebre cures pal·liatives i es va posar en funcionament la Fundació Conviure. S'adreça a persones de qualsevol edat però la majoria dels pacients superen els 70 anys.

Aquesta mútua, creada el 1944, és l'antic Montepío Textil de Enfermedades que té els antecedents en la Mútua Catalana i en la Caixa de Jubilació. MUTUAM està especialitzada i orientada a oferir solucions a les necessitats socials i sanitàries de la gent gran, per la qual cosa té, entre altres serveis, sis equips d'atenció domiciliària. Un metge, tres infermeres i una assistenta social es desplacen fins a la llar del malalt. Segons ens explica el Dr. Xavier Esteban, director de la Fundació Conviure: «Per norma general es tracta els malalts de cures pal·liatives al domicili, perquè hi puguin morir. Però la Fundació Conviure neix perquè hi havia i hi ha casos que no es poden contenir al domicili, bé perquè la família no s'hi veu capacitada, bé perquè el malalt travessa una fase de la seva dolença en la qual és molt difícil contenir els símptomes a casa. Calia un centre on es poguessin fer cures pal·liatives per als malalts terminals.»

Façana de l'edifici on es troba la Fundació Conviure a l'Eixample de Barcelona.

ple a causa d'haver patit una intervenció quirúrgica. En aquest cas, durant l'any passat es van donar 191 altes. A més d'això, la Fundació gestiona un hospital de dia. I és que el centre atén també la necessitat de l'Hospital Clínic Provincial de Barcelona de derivar-hi alguns dels pacients ingressats. En total són 40 persones treballant en les cures de la salut en aquest centre de l'Eixample barceloní.

Voluntaris preparats per acompanyar els pacients

La Fundació Conviure té diferents voluntaris que acompanyen els malalts. El voluntariat prové de l'Associació Espanyola Contra el Càncer, amb qui té un conveni. Aquesta associació els dona un curs de formació sobre el pacient hospitalari en fase avançada i si volen «exercir»

quan acaben el curs poden anar a la Fundació, entre altres entitats. «Nosaltres els fem una entrevista i si el voluntari i nosaltres estem d'acord, ve un dia a la setmana durant tres hores. La seva funció mai no és la de suplir la tasca d'un professional. És un complement per a la família. La seva funció és fer acompanyament ja sigui a l'habitació, parlant o jugant a cartes per exemple, o ja sigui acompanyant el pacient a resoldre una gestió puntual, com anar al banc, anar a buscar una recepta, etc.», ens explica l'assistenta social del centre i coordinadora dels voluntaris, Maribel Arjona.

En aquests moments hi col·laboren set voluntaris. La primera cosa que fan quan arriben al centre és establir contacte amb l'assistenta social que els posa al corrent de tot allò relacionat amb el pacient, «sempre mantenint el secret professional; els

explico les característiques del pacient que portaran. Els el presento i ja els deixo sols a l'habitació». Prèviament es consulta al pacient si està disposat a rebre o no un voluntari. La reunió dels diferents voluntaris amb Maribel Arjona es produeix cada dia perquè segons ens comenta: «Els he d'informar de si hi ha hagut cap incidència amb el pacient que el voluntari porta de setmana en setmana. Potser porta algun pacient pal·liatiu i es troba que aquest senyor o senyora està en una situació molt dolenta o que ja ha mort.»

A més, tots els mesos, es fa una posada en comú entre tots els voluntaris, amb Maribel i amb la coordinació de l'Associació Espanyola Contra el Càncer: «Allà el que s'intenta fer és supervisar, orientar el voluntari, marcar límits, reflexionar sobre les situacions conflictives que es poden trobar amb el pacient i sobretot, donar-los suport. En les reunions es parla dels casos que porten i si algun dia volen parlar sobre algun tema puntual, el comentem.»

A banda d'això, la Fundació Conviure té, des de fa quatre anys, un compromís amb la promoció de la recerca relacionada amb la gerontologia clínica i l'atenció sociosanitària i convoca els premis de Recerca Fundació Conviure. Cadascun dels dos premis que hi ha en projectes de recerca està dotat amb 6.000 euros i el premi que es concedeix a un article científic, també de l'àmbit de la gerontologia clínica o de l'atenció sociosanitària, es premia amb 1.500 euros.

Consuelo Chaves Mejuto

FUNDACIÓ CONVIURE

C/AUSIÀS MARC, 41

08010. BARCELONA

TEL.932 650 865

www.mutuam.com

Generalitat de Catalunya
Departament
de Benestar i Família

xarxanet.org

XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i compartit

Treball en xarxa,
punt de trobada

Gran porta d'entrada
als àmbits associatius

Informació,
coneixements,
reflexió...

Persones
i entitats

Per a més informació

0126 atenció
ciutadana

www.voluntariat.org

Acollir i atendre els immigrants llatinoamericans

■ És l'objectiu d'Apla, una associació impulsada per congregacions religioses

MADRID.— Apla (Amics del Poble Llatinoamericà) és una associació civil i humanitària la finalitat de la qual és l'acollida i l'atenció a immigrants llatinoamericans. Avui dia, no gaire lluny de nosaltres, de les nostres vides, ambients i feina, ens trobem amb la realitat de tantes i tantes persones que pateixen la incomprensió, la soledat... que somien amb un món diferent on situar-se i poder emprendre una vida nova.

Són els immigrants, que arriben al nostre país amb el desig de trobar allò que no han pogut aconseguir fins ara. La missió d'Apla és acollir, lluitar per tots aquells que no tenen «drets» ni «veu». L'associació considera que les migracions són conseqüència del desequilibri entre el Nord i el Sud. Per tant, un dels seus objectius és ser-hi en el moment idoni per impulsar molts éssers humans a cercar condicions de vida més bones. Aquesta acollida, de fet, no és simplement una activitat humanitària, sinó que és un deure de justícia.

Aquest projecte ha nascut arran d'aquesta manca d'escolta i d'ajuda, gràcies a diferents congregacions religioses que, vista la situació, no van poder restar callades i sense fer res, sinó que es van comprometre a oferir alguna cosa diferent i que fos una solució

per a les famílies llatinoamericanes. La seva generositat ha donat lloc a un projecte més fort amb uns objectius més sòlids.

El punt principal d'Apla és oferir un centre d'acollida, orientació, promoció i suport als immigrants nous i als que es troben en situacions crítiques. Es tracta de promoure la integració d'aquestes persones a la comunitat de Madrid, en la qual viuen i intenten l'apropament, cerquen la trobada entre cultures, perquè coneixent-les es pugui arribar a una convivència més bona.

Aquest projecte compta amb diferents serveis i tallers per a la formació dels immigrants i així poder obrir-los una porta al món laboral. Els serveis ofertats són els següents:

A Apla es promou la integració dels immigrants.

acollida, borsa de treball, assistència social, assessoria jurídica, atenció psicològica i àrea sociocultural. També hi ha tallers. Entre altres, de cuina, de confecció, geriatria i nens, informàtica, perruqueria i habilitats socials.

Per acabar amb totes les injustícies, cal saber que podem i volem fer-ho, que l'important és caminar i no deixar-ho d'intentar mai i... per què no? somiar amb la possibilitat d'una vida millor. Més informació: Apla, c/ José Marañón, 15 C - 28010 Madrid, tel. 915 942 337, web: www.ongapla.org

Conchi García

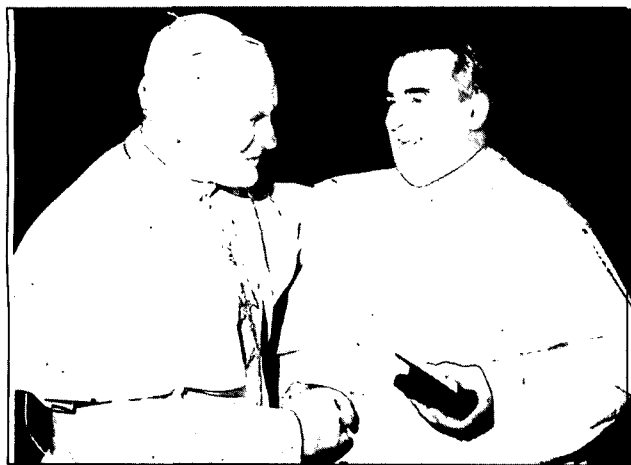
Coses de la vida

Complicitat

Hola, amics! El diumenge 30 de gener, a les nou del matí, vaig anar a la parròquia de Santa Tecla (Barcelona) per assistir a la santa missa. Després de llegir la primera lectura, el lector va convidar a qui volgués dels que hi eren presents a llegir la segona. Davant meu hi havia una parella jove i, en sentir la invitació, es van mirar mútuament. El noi es va aixecar, es va adreçar cap a l'altar i va llegir — molt bé, per cert — la segona lectura. En tornar al seu lloc, la seva companya li va somriure i tots dos es van crear una mirada de complicitat.

Va ser una alegria comprovar que aquells joves estaven al dia en la litúrgia i com els agradava participar de manera conscient i responsable en la Paraula. Així mateix, la jove, amb un somriure de satisfacció, va demostrar al seu company que se sentia orgullosa de la seva acció.

Cecilia Aranés Mallo

El 13 d'octubre del 1992, el pare Werenfried va començar a Moscou una gran campanya del res del Rosari. En aquells moments, després de la caiguda del comunisme a Rússia, la campanya del res del Rosari es va proposar un objectiu ecumènic: per a la conversió de l'Occident materialista, la victòria de Crist a Rússia i la reconciliació entre l'Església ortodoxa i la catòlica.

Però, la història no s'atura i objectius nous contribueixen a cada vegada més gran nombre de cristians que preguen cada dia a la nostra Mare com a mitjancera de les nostres súpliques. En aquests moments — i a petició dels senyors bisbes — l'objectiu de la nostra pregària diària va cap a Cuba. Quin és l'objectiu?: que 400.000 catòlics cubans puguin rebre un rosari beneït pel Papa i puguin sumar-se a la campanya del res del Rosari.

Des del començament de la campanya el 1992, amb el títol *Sota la teva empara ens acollim*, es va publicar un llibret de meditacions sobre els misteris del Rosari en nou idiomes. Ara s'ha reeditat amb textos i il·lustracions nous, així com amb la inclusió dels nous cinc «misteris de llum».

Amb un donatiu de 6€ vostè pot o:

- Adquirir el rosari i el llibret de meditacions i unir-se a aquesta meravellosa campanya de pregària a la nostra Mare.
- Encarregar-nos que — en nom seu — enviem el rosari beneït pel Papa i el llibret *Sota la teva empara ens acollim* a un germà nostre en la fe de l'Església necessitada a Europa de l'Est o del Tercer Món.

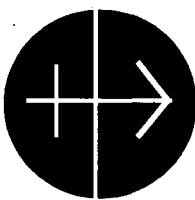
Ajudeu-nos a propagar aquesta campanya!

LA CAMPANYA DEL ROSARI VA CREIXENT

El Rosari beneït pel papa Joan Pau II i el Llibret de meditacions són a disposició de tots aquells que es vulguin unir a la CAMPANYA DEL ROSARI

COM S'AJUDA A LA CAMPANYA

Invitem tots els qui vulguin participar en aquesta campanya a enviar un DONATIU DE 6€. A canvi, rebran un Rosari beneït pel Papa i el Llibret «Sota la teva empara ens acollim», i nosaltres n'enviarem un altre GRATUÏTAMENT en nom seu als creients de Cuba que ens ho estan sol·licitant.

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu
Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. 917 259 212

Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona - Tel. 932 373 763
c/c: 0049-1806-91-2110636317 - BSCH - Barcelona

Vull rebre..... Rosaris i llibrets, Nom i Cognoms.....
i unir-me a la CAMPANYA. ....

Hi col·laboro amb ..... € Carrer ..... núm.....
C. Postal i Població.....

Per: Gir Transferència Xec Província.....

cultura

Nova aventura discogràfica del grup Bufanúvols

■ El segon disc del conjunt liderat per Pau Tarruell es titula «Núvol de danses»

El grup català d'animació Bufanúvols és especialista a transmetre joia i esperança en els seus espectacles. Ho fa a través de la música i la dansa d'arrel tradicional, convidant tothom a viure una experiència engrescadora que omple de llum el cor i obre a la transcendència. El conjunt liderat pel matrimoni format per Pau Tarruell i Carmina Mas ha esdevingut amb els anys un dels exponents més reeixits de l'animació musical d'inspiració cristiana. Ja és al carrer el seu nou treball discogràfic, *Núvol de danses*, que es presentarà en societat el dissabte 19 de febrer, a les 22.00 h, a l'IES Puig de la Creu de Castellar del Vallès.

Pau Tarruell i Carmina Mas viuen amb il·lusió el naixement de la seva nova criatura discogràfica. *Núvol de danses* ha estat el fruit madur de més d'un any de recerca de temes i assajos amb els nombrosos músics que han participat en l'enregistrament. Amb el segon disc del grup d'animació Bufanúvols es consolida un estil molt particular de fer música tradicional pensada per al ball. Un estil que ja han

passejat amb èxit per molts llocs de la geografia espanyola i que comença a generar un gran entusiasme.

La nova aventura discogràfica de Bufanúvols consta de 16 temes, 13 d'arrel tradicional i 3 cançons espirituals africanes que també tenen coreografia. En general, són danses fàcils d'aprendre que afavoreixen la participació de la gent. La majoria han estat «provades» en els seus

«Núvol de danses» ha comptat amb la participació de tots els membres de la família Tarruell-Mas.

espectacles i l'èxit està gairebé assegurat. Sovint expressen una joia contagiosa que fa moure el cos i l'ànima d'aquells que d'entrada pensen que no ballaran.

En la línia engegada amb el seu primer treball, *Núvol de danses* aplega balls d'arreu del món, des d'Irlanda fins a Israel, passant per Occitània, el País Basc i, per descomptat, Catalunya. Es recullen també tres temes inèdits, compostos expressament per al nou disc per un jove compositor, Gregori Ferrer. També ha estat molt valuosa la participació de Víctor E. Ugawba, músic i ballarí nigerià que es va desplaçar des de Mallorca, on es dedica també a l'animació infantil, per enregistrar els temes africans.

Una de les curiositats del nou treball és la participació de tots els fills del matrimoni Tarruell-Mas, des de la filla més gran, que té 19 anys, fins a la més petita, de només tres. Segons explica el mateix Pau

Tarruell, «tot el procés d'elaboració del treball discogràfic ha estat molt beneït. Hi ha hagut molt bon ambient entre tots. Som com una gran família. Estem contents del resultat assolit i també perquè hi ha col·laborat molta gent». Als nous fitxatges, entre els quals hi ha Xavi Arderius i Joan Avellaneda, s'han afegit músics habituals com Pep Coca, Mònica Solà i Clara Tarruell. *Núvol de danses* ha estat enregistrat a l'estudi AxB Músic de Montornès del Vallès durant el mes de gener del 2005. El treball realitzat pel tècnic de so Àlex Blanco, amb el qual ja es va editar *Danses per la pau*, ha estat molt encertat.

Núvol de danses sorprèn per l'alegria que desprenen la majoria de les seves cançons. Són el reflex dels «pares de la criatura», Pau i Carmina, que reconeixen sense embuts que darrere d'aquestes músiques «hi ha l'experiència viva de la joia del Crist Ressuscitat». Per a ells, la fe en Déu és el pòsit i l'objectiu de tot el que fan. A través de la música i el ball volen transmetre esperança i convidar la gent a obrir-se a la transcendència. Alhora confessen que l'aventura musical engegada fa més de deu anys ha estat per a ells molt enriquidora i els ha permès conèixer i compartir la fe amb altres persones que lliuren la vida en la mateixa tasca. Amb el nou disc comencen una nova etapa d'aquesta aventura. Tornaran a viatjar arreu del món amb les seves músiques i balls, fent volar la imaginació i intentant que els cossos i les ànimes de molts infants i joves s'aixequin del terra i toquin, tot dansant, els núvols.

Samuel Gutiérrez

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

- ✓ Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
- ✓ Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
- ✓ Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
- ✓ Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places benèfiques per ajudar persones amb pocs recursos econòmics.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

FUNDACIÓ B. NOSTRA SENYORA DE FÀTIMA
Carretera de Vallvidrera a Tibidabo, 102-104
08035 Barcelona
Tel. 934 343 630 - 609 101 344
Fax 934 343 650
e-mail: fundfatima@terra.es
web: www.fundacionntrasrafatima.org

Punts de llibre i pòsters per viure la Quaresma amb més intensitat

LAVERN-SUBIRATS. — Distribuïts per les germanes Clarisses del monestir de Santa Isabel, a Lavern-Subirats (Barcelona), s'han posat a l'abast de parròquies i comunitats religioses de tot l'Estat espanyol uns materials catequètics orientats a viure amb més intensitat la Quaresma. El lot de productes elaborats per l'associació belga FNP consisteix en una sèrie de punts de llibre i pòsters amb oracions il·lustrades basades en les lectures de cada diumenge. El text ha estat elaborat per les Missioneres Oblates de Maria Immaculada, mentre que els dibuixos són obra de la pintora Sabine de Coune. Tenen un estil senzill i evangèlic, que vol afavorir la interiorització i el treball personal. Aquests materials volen ser una invitació per viure, a la vida quotidiana, la

Paraula del Senyor en el camí vers la Pasqua.

La iniciativa parteix d'una associació amb molta presència a Bèlgica i França, l'objectiu de la qual és l'educació cristiana d'infants i joves. Aquests materials catequètics són un dels seus «productes estrella». A Bèlgica ja han esdevingut autèntics instruments pastorals. Editat a Espanya amb llicència eclesiàstica de l'arquebisbat de Madrid, els punts de llibres i pòsters volen anar més enllà de la imatge o la paraula: «Els dibuixos són més que una imatge, el

text més que paraules. Són el cor, la plegària d'un artista, d'una religiosa i d'un equip de voluntaris al servei de la Paraula de Déu.» Per a més informació podeu trucar a les germanes Clarisses del monestir de Santa Isabel al tel. 938 993 347. (C.C.)

Restaurat l'orgue barroc de l'església de Santa Maria de Castelló d'Empúries

CASTELLÓ D'EMPÚRIES.— En la passada festa de la Puríssima, i amb la presència del bisbe de Girona, el president de la Diputació de Girona i l'alcalde de la vila, es va inaugurar la restauració de l'orgue de l'església de Santa Maria de Castelló d'Empúries. Una restauració que ha durat trenta anys.

Unes sis-centes persones omplien de gòm a gòm la gran nau gòtica de l'església per gaudir de l'espectacle següent: seguir l'itinerari historicomusical des del 1981 fins avui, alhora que es pre-

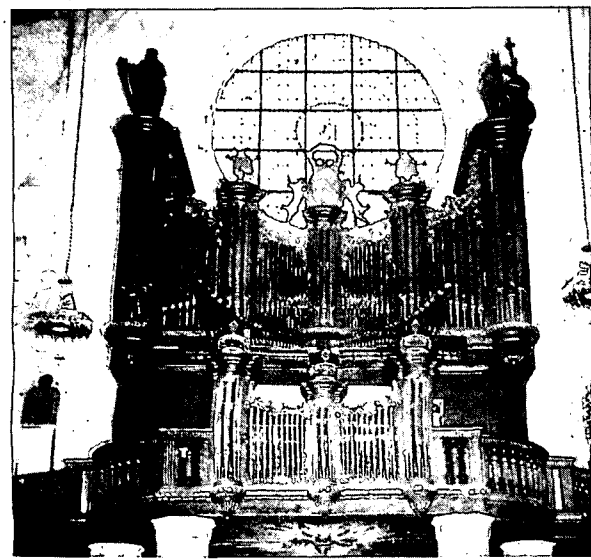
tica. No cal dir que la seva funció natural, solemnitzar l'Eucaristia i altres celebracions del culte, la podrà exercir molt dignament en endavant.

Tota la iniciativa, així com el finançament, ha estat duta a terme per la parròquia i el poble. També s'ha comptat darrerament amb la participació de l'Ajuntament, que ja hi havia ajudat en les primeres etapes. Cal subratllar els noms de tres rectors consecutius que han tirat endavant el procés de restauració: Mn. Salvador Pagés, Mn. Àngel Suñer i Mn. Narcís Costabella. Encara queden alguns complements per arranjar, com és la restauració del grandios moble barroc.

Com a concreció de la festa de l'orgue d'enguany, han sortit tres projectes ben engrescadors. El primer serà el conveni que s'ha de signar entre la parròquia i l'Ajuntament, pel qual hi ha el compromís d'oferir classes d'orgue a l'Escola Municipal de Música. El segon ja és gairebé una realitat: la sortida d'un llibre sobre l'orgue de Castelló d'Empúries a càrrec de Jaume de Puig i Irene Colomer. El tercer projecte és l'aparició d'un disc enregistrat en aquest orgue, a cura del reconegut organista Josep M. Mas i Bonet.

Les institucions polítiques, eclesiàstiques i cíviques de la nostra vila han acreditat una vegada més la secular afició empordanesa a la música dotant-se amb un orgue que en aquests moments és el primer del bisbat de Girona i un dels primeríssims de tot Catalunya. S'han fet mereixedors del respecte i de la felicitació de tothom.

Mn. Narcís Costabella i Casas

Imatge de l'orgue restaurat.

sentava un resum de les activitats musicals del poble, sense oblidar la intervenció activa de l'orgue i la participació de les diferents associacions.

A partir d'ara, caldrà comptar l'orgue de Castelló d'Empúries entre els grans orgues de Catalunya. Efectivament, després de l'orgue de la catedral de Sevilla, va ser el primer de la península que va incorporar un quart teclat manual, cosa que el situava entre els millors orgues europeus del seu temps. Després d'aquesta restauració (1974-2004), l'instrument queda configurat com un orgue històric, al qual s'ha afegit un teclat de pedal de vint-i-set notes, amb cinc jocs propis. D'aquesta manera és apte perquè s'hi pugui estudiar i per interpretar-hi gairebé tota la literatura organís-

Lliurament dels XIII Premis Edebé de Literatura

BARCELONA.— Andreu Martín i Agustí Fernández han estat enguany els guanyadors dels XIII Premis Edebé de Literatura, que van ser lliurats el 27 de gener en un acte celebrat a Barcelona. L'acte, que va reunir representants del món cultural i la Família Salesiana, va comptar amb la presència del provincial salesià de Barcelona, P. Joan Codina.

L'escriptor Andreu Martín (Barcelona, 1949) va obtenir el Premi d'Edicions Don Bosco en la seva categoria de literatura

juvenil (dotat amb 30.000 euros) per la seva novel·la *Els amos del paradís*, una crònica negra de l'arribada dels primers espanyols a Amèrica a través de la mirada de dos joves estudiants. Per la seva banda, el gallec Agustí Fernández Paz (Vilalba, 1947) va obtenir el guardó de literatura infantil (dotat amb 25.000 euros) per *A escola dos piratas*, que narra com una escola gallega es converteix, per art de màgia, en un vaixell; els seus alumnes, en pirates, i el mestre, en el capità Kidd. (C.C.)

La pedra ha estat donada pel Museu de Bolton.

El Museu Bíblic Tarraconense rep una rèplica de la pedra de Rosetta

TARRAGONA.— El Museu de Bolton (Regne Unit) ha obsequiat al Museu Bíblic Tarraconense amb una reproducció a escala de la famosa pedra de Rosetta en el marc de col·laboració que els dos museus duen a terme des de fa més de dos anys. El director del Museu Bíblic Tarraconense, Andreu Muñoz Melgar, ha agraït molt aquesta donació, que passarà a enriquir el fons d'aquest museu destinat a l'exposició del món cultural de la Bíblia i que està en fase de trasllat a l'edifici de la Casa dels Concilis al carrer de les Coques.

Andreu Muñoz explica que «la pedra de Rosetta va ser trobada a Egipte per un soldat francès durant l'època de Napoleó. Els anglesos la van prendre com a botí de guerra i va ser traslladada a Londres, on es troba ara, al Museu Britànic. La pedra apareix inscrita amb tres textos: grec, egipci demòtic i en jeroglífic que expliquen el mateix fet. Champollion la va fer servir per desxifrar l'escriptura jeroglífica».

La peça lliurada al museu tarragoní va ser realitzada fa vuitanta anys i era propietat del Museu de Bolton. La donació ha estat materialitzada per Angela P. Thomas, egiptòloga i arqueòloga del Museu de Bolton, gràcies a les gestions de John López, membre del Museu Bíblic Tarraconense i i del District Archeological Society del Museu de Bolton. La pedra va ser custodiada des de Bolton per Lawrence Payne com a representant del museu anglès. Ha estat lliurada a l'arquebisbat de Tarragona, titular del Museu Bíblic, en la persona del seu vicari general, Mn. Miquel Barbarà. (C.C.)

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

La jaqueta mullada

Víctor, el cap de sala del restaurant, em va donar un petit cop a l'espatlla. Aleshores, la meua jaqueta de cuiner, com que estava tan mullada de suor, se'm va enganxar a la pell i em va provocar una reacció molt desagradable.

L'excés de calor és bo si no tens res a fer i pots estar ben relaxat a la fresca, però, a la cuina i en ple mes de juliol, tot l'equip suem.

Tot i així, l'estiu, pels seus colors en general, és l'estació més bonica de l'any.

Hi ha un clàssic negatiu en l'alimentació que aviat descobrireu si us dic que, per exemple, no heu de rentar mai els ous perquè si ho feu, fareu la closca més porosa i els traureu la protecció natural. Els ous també s'han de guardar sempre aïllats de la resta d'aliments.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402 • www.joanvillaro.e.telefonica.net

Regina Mundi ofereix formació permanent per a religioses

CIUTAT DEL VATICÀ.— L'Institut Pontifici Regina Mundi, que compleix cinquanta anys al servei de la formació permanent de les religioses, presenta el curs que des de fa anys atreu dones de diferents congregacions d'arreu del món. Roma compta amb moltes universitats i instituts pontificis, però només l'Institut Pontifici Regina Mundi ha tingut la idea de programar cursos específics de formació permanent teològica en castellà, de pocs mesos i només per a dones (sobretot religioses i consagrades).

La secció hispànica d'aquest institut de ciències religioses, intercongregacional i femení, ja ha obert les inscripcions per al curs que s'inicia el proper 21 de febrer i acaba el 27 de maig. Amb aquesta oferta concentrada i en llengua espanyola es pretén oferir un servei útil a persones que es volen prendre uns mesos sabàtics i que no tenen temps per aprendre l'italià. L'objectiu queda explicat al prospecte dels cursos: «El programa de formació permanent en caste-

llà vol facilitar un temps i un espai de reflexió i estudi sobre la nostra vida consagrada i els desafiaments pastorals que es presenten.» Entre les ponències que s'impartiran al llarg del curs, cal destacar «El govern en la vida religiosa», a càrrec de Rita Burley; «Diàleg Interreligiós», per Justo Lacunza; «Dones consagrades, gènere i relacions», a càrrec de Rosaura González; «La persona i el món a la llum del Vaticà II», per Carmen Aparicio, o «Ecumenisme», a cura de Joan-Andreu Rocha.

L'Institut Pontifici Regina Mundi està situat just davant del Castel Sant'Angelo, a Roma, i està dividit en quatre seccions: hispànica, italiana, anglesa i francesa. El mes de març del 2005 hi haurà un congrés i diverses celebracions per commemorar els cinquanta anys d'aquesta institució que ja abans del Concili Vaticà II ofería la possibilitat a les dones d'accedir a estudis teològics. Més informació: mmundihispanica@yahoo.es

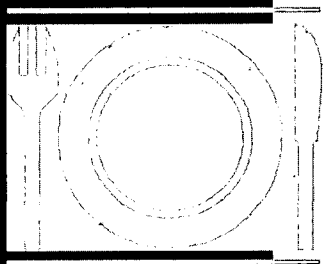
Miriam Díez Bosch

Concert de l'Orquestra de Cambra de la Unió Europea

TERRASSA.— El proper 10 de març, a les 21.00, tindrà lloc al Centre Cultural de Caixa Terrassa un concert a càrrec de l'Orquestra de Cambra de la Unió Europea, sota la direcció de Matthias Wollong i amb l'actuació dels germans M. Lourdes i Lluís Pérez Molina al piano. El programa inclou obres de Bach, Mozart i Haydn. L'Orquestra de Cambra de la Unió Europea es va fundar el 1981 amb instrumentistes de tots els països membres de la Unió Europea i com a ambaixadors culturals d'aquesta realitat política. (C.C.)

INGREDIENTS:

oli
3 grans d'all
3 ous

PREPARACIÓ:

Fregiu tres grans d'all en una paella, perquè l'oli n'agafi el gust, i retireu-los. A continuació, tireu-hi tres ous i fregiu-los. Després, gireu-los com si fos una truita i daureu-los, encara que segurament es trencaran. Torreu una llesca de pa de pagès, suqueu-la amb tomàquet i oli i poseu-hi els ous a sobre. Bon profit!

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atindrà al tel. 938 793 402.

El Museu Diocesà de Barcelona homenatja Dalí

■ Acull una exposició amb obres de l'artista croat Dimitrije Popovic

BARCELONA.— Fins al 27 de febrer, es pot visitar al Museu Diocesà de Barcelona l'exposició *Hommage à Dalí*, que aplega les obres que l'artista croat Dimitrije Popovic va realitzar amb motiu del centenari del naixement de Salvador Dalí. La mostra està organitzada per la Galerija Kóvicevi Dvori de Zagreb en col·laboració amb l'ambaixada de la República de Croàcia a Espanya, l'Institut Europeu de la Mediterrània i el Museu Diocesà de Barcelona.

Arran del centenari del naixement de Salvador Dalí (1904-1989), recordat en nombroses exposicions i manifestacions artístiques arreu del món, Dimitrije Popovic ha realitzat una sèrie de dibuixos i escultures per retre homenatge al «rei del surrealisme», en paraules del mateix artista. Des de fa 35 anys, Popovic viu i treballa a Zagreb.

«Aquesta magnífica exposició és el principi d'una col·laboració fructífera fonamentada en intercanvis culturals entre Catalunya i Croàcia», va afirmar Andreu Claret, director de l'Institut Europeu de la Mediterrània, durant l'acte de presentació de la mostra. Per la seva banda, Vesna Kusin, directora de la Galerija Klovicévi Dvori, va manifestar el seu agraïment a Mn. Josep M. Martí Bonet —que no va poder assistir a la presentació—, director del Museu Diocesà de Barcelona, per haver acollit aquesta exposició. Kusin va comentar que, per a Dimitrije Popovic, Dalí és una «inesgotable font d'inspiració artística».

Dimitrije Popovic (Cetinje, 1951), que també va estar present a l'esmentat acte, és un artista format a l'Acadèmia de Belles Arts de Zagreb. Durant la seva estada a París, va conèixer el col·leccionista parisenc Davrier, el qual el 1978 va exposar les seves obres a la Galeria Alexander Braumüller, juntament amb altres prestigiosos artistes com Salvador Dalí, Ernst Fuchs o Víctor Brauner. Popovic és un

Un dels dibuixos de la mostra.

dels quinze artistes, crítics d'art i filòsofs —M. Botta, M. Cacciari, M. Paladino o P. Portghesi, entre altres— que van ser convidats a respondre la *Carta del papa Joan Pau II dirigida als artistes*. Les seves respostes estan publicades en el llibre *Els artistes contesten al papa Joan Pau II*, editat l'any 2003.

Formant part ell mateix del corrent artístic del surrealisme, Dimitrije Popovic ha modelat la imatge de Dalí com a icona del surrealisme entrelligant-lo amb la seva obra. En el seu impuls creatiu ha agafat prestat el vocabulari de Dalí, reinterpretant-lo en una nova expressió de la seva pròpia cal·ligrafia artística. (M.A.C.)

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Sant Andreu, apòstol

Espanya va emetre el 1980 dos segells per homenatjar el gran pintor El Grecó. Un d'ells reproduïa un quadre seu on es veia l'apòstol sant Andreu amb sant Francesc d'Assís. El valor facial d'aquest segell era de tretze pessetes. Sant Andreu era un dels dotze apòstols de Jesús. Fill de Jonàs i germà de Simó Pere, procedia de Betsaida i vivia de la pesca. Primer, va ser deixeble de Joan Baptista i després va ser cridat per Jesús entre els primers apòstols. Va predicar a l'Àsia Menor, Grècia i Rússia. Va morir crucificat a Patres (Grècia) en una creu en forma d'aspa, anomenada des de llavors «creu de sant Andreu». El seu cos va ser traslladat a Constantinoble l'any 357.

LLIBRES

Visió optimista de la fe

Rafael Gómez Pérez, doctor en Dret i Filosofia, ofereix una visió optimista i esperançada sobre el futur de la fe en Déu. Sense desconèixer errors o dificultats del passat o perplexitats del present, aquesta visió recolza en fets reals i molt estesos. Els tòpics sobre la secularització o la descristianització —que són qüestions diverses— tenen un origen intel·lectual, a partir de finals del segle XVIII, cosa que és explicada amb detall en aquesta obra. Centrant-se en la dimensió cristiana, el llibre acaba amb un comentari de diferents aspectes de l'Evangeli que resulten especialment vius avui. Per a l'autor, és la gent comuna amb sentit de la fe la qui sosté el vigor de la creença. En aquestes pàgines s'esbossa una filosofia, una teologia i una concepció del sacerdoti enfocats cap al poble. No ha de témer res la visió cristiana del perfeccionament dels mètodes democràtics. «Quan les estructures polítiques i socials es transformen en el sentit de la democratització, aquestes mateixes transformacions afavoreixen una floració més fecunda de la fe», explica Gómez Pérez. (C.C.)

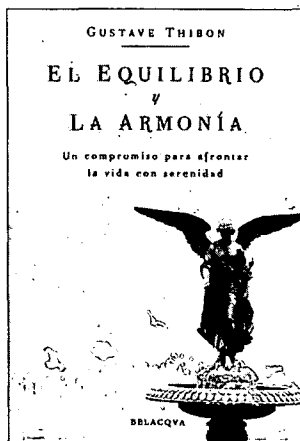
Rafael Gómez Pérez, *El futuro de la fe*. Publicacions de la Universitat Catòlica San Antonio (UCAM), Col·lecció Ensayo, Múrcia 2004, 225 pàg.

El camí cap a la felicitat

Aquest llibre està format per una selecció de textos breus inspirats en l'actualitat que no tenen cap altra ambició que il·luminar amb la llum de la saviesa els esdeveniments i els problemes de la vida quotidiana: un desafiament per trobar-nos a nosaltres mateixos. Diferents qüestions com la felicitat, el procés de créixer, l'amor, les trampes de la imatge, la virtut de les idees senzilles, la responsabilitat, la desmitificació dels diners, l'acceptació del destí, la resistència al dolor, el descobriment del proïsme o la soledat són plantejades per l'autor com un compromís per afrontar amb valor i serenitat la vida. L'escriptor i filòsof Gustave Thibon convida el lector a la reflexió per conquerir el més bo de cadascú i aprendre que de les persones, les situacions i les coses que es creuen en el nostre camí l'ésser humà pot assolir l'equilibri i l'harmonia amb la finalitat de realitzar-se com a persona i aconseguir la felicitat. «El "Déu amagat" és el Déu que ens amaguem a nosaltres mateixos: l'únic vel entre nosaltres i Ell es troba en la impuresa de la nostra mirada», afirma Thibon. (C.C.)

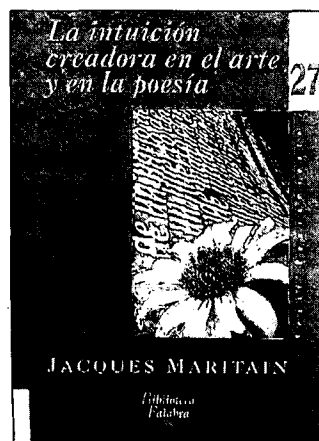
Gustave Thibon, *El equilibrio y la armonía. Un compromiso para afrontar la vida con serenidad*. Editorial Belacqua, Col·lecció Pensamiento, Barcelona 2005, 251 pàg.

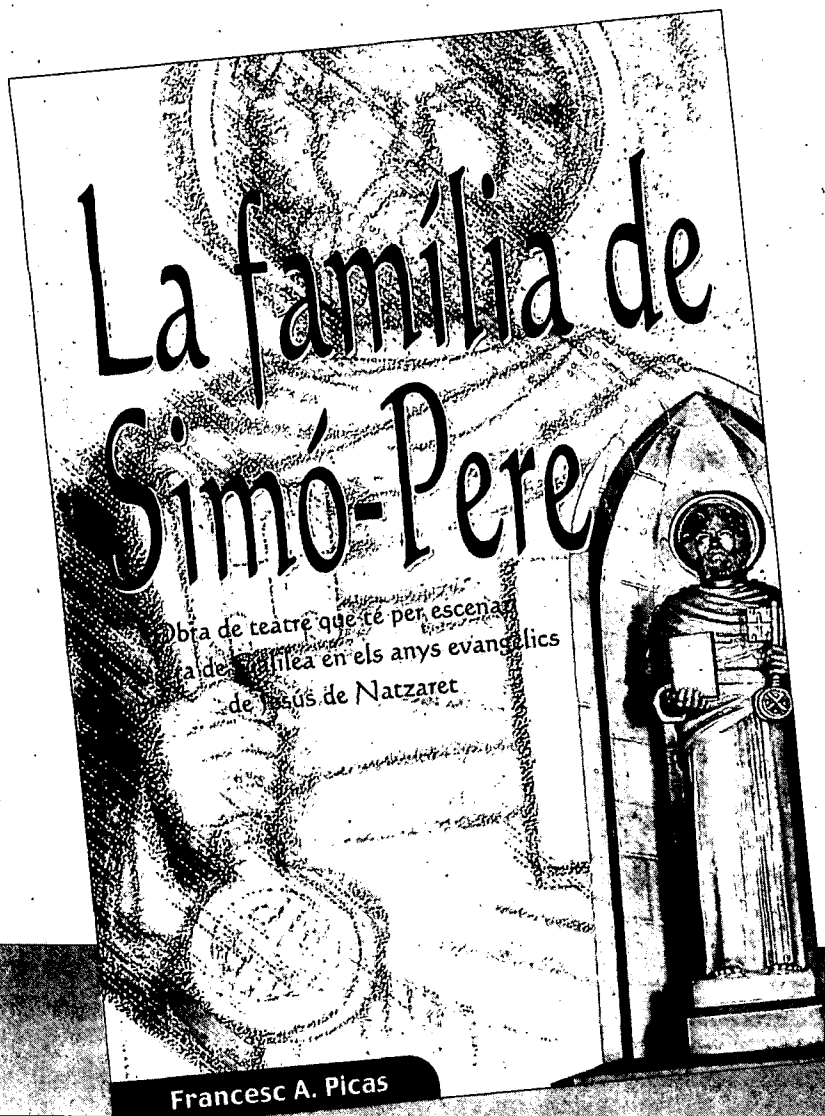
Reflexió sobre el món de l'art

«Per poesia no entenc aquell art particular que consisteix a escriure versos, sinó un procés més general i més primari: el d'intercomunicació entre l'ésser íntim de les coses i l'ésser íntim del jo humà.» Així comença Jacques Maritain *La intuición creadora en el arte y en la poesía*, una de les obres més importants de l'estètica en el segle XX. Aquest text és la síntesi madura d'una reflexió de més de trenta anys fonamentada en una privilegiada sensibilitat i en l'amistat i la freqüentació de nombrosos artistes. L'obra, brillant i erudita, resulta summament suggeridora per haver estat pensada i concebuda des de dins de l'univers de l'art. No es tracta d'una reflexió distant sobre un món aliè, sinó del pensament en marxa d'un filòsof amb ànima d'artista. Bona prova en són les més de seixanta làmines i els nombrosos textos poètics que conformen l'armadura experimental d'aquesta obra. Des del punt de vista temàtic, els temes que s'aborden són molts i d'enorme calat: la relació complexa entre intel·ligència i creació artística, el paper de l'inconscient en la formació de l'obra de l'art, el sentit de l'experiència poètica, etc. (C.C.)

Jacques Maritain, *La intuición creadora en el arte y en la poesía*. Editorial Palabra, Col·lecció Biblioteca Palabra, Madrid 2004, 573 pàg.

LA FAMÍLIA DE SIMÓ-PERE

Arribada la Quaresma, a diferents teatres de Catalunya es representa *La Passió*. A fi que molts centres culturals i parroquials, que tenen possibilitats escèniques o de personal limitades, puguin representar escenes de la vida i mort de Jesucrist, oferim l'obra de teatre *La família de Simó-Pere* que conté situacions molt simpàtiques, humanes, romàntiques i captivadores.

L'autor de l'obra és Francesc A. Picas, autor de *La Flor de Nadal* (els Pastorets de l'Ametlla), espectacle nadalenc conegut i aplaudit per un extens públic de Catalunya.

La família de Simó-Pere necessita un sol decorat, amb un complement, uns cortinatges i uns reflectors de llum per a unes breus estampes de Passió i permet oferir al públic una agradable tarda de teatre.

També molts particulars han demanat aquesta obra a l'autor per gaudir de la lectura.

Atès que els principals personatges de l'obra són sant Pere i la seva sogra, a la qual Jesús guarí de febres, s'ofereix també a parròquies que tenen per patró sant Pere i és molt apte per representar en aquella festivitat.

Les persones o entitats que estiguin interessades a conèixer aquesta obra literària i evangèlica es poden dirigir a «Pivesa», apartat 21 - 17700 La Jonquera, i rebran un exemplar de *La família de Simó-Pere* gratuïtament. Poden utilitzar també una fotocòpia d'aquesta nota.

L'obra està en venda a la Llibreria Balmes (c/ Duran i Bas, 11) i la distribueix a totes les llibreries de Catalunya Distribució Nordest, (c/ Alvarez de Castro, 26 - 17600 Figueres). Tel. 972 672 354 i fax 972 503 629.

La crítica literària d'aquesta setmana

Somiar la història

Premi Carlemany 2004, aquesta història, àmplia i complexa, sorgida de la fèrtil i ben concisa ploma de Villatoro és, sens dubte, el resultat d'un treball documental extens i d'una meticulositat digna dels alts relleus de les grans basíliques, per on es mouen els personatges.

Perquè l'autor no s'ha acontentat amb el fet d'escriure una història trepidant centrada en els trastorns tremends —públics i ocults— de tot el que passa des de temps immemorial a l'Orient Mitjà, sinó que ha donat carn i ossos a personatges reals, que donen vida a moltes pàgines de pergamins, i que ell, sens dubte, ha pogut consultar.

La història d'Israel, el drama dels jueus, l'holocaust, els encreuaments de races, les pors dels sionismes mal entesos, les persecucions basades en el secret de les inscripcions o de les pedres mil·lenàries són, per a Villatoro, elements per construir aquest gran panorama on la distracció més petita fa perdre el fil de la història.

Tot es belluga, certament, entre intrigues i ambicions, i hi manquen potser els elements religiosos seriosos, que sens

dubte han de coexistir en l'esperit dels grans personatges. Villatoro els suposa i potser també els obvia, perquè li va més bé en l'entramat dels sigils, les traïcions o els temors falsos o veritables. S'hi conjunten amb dificultat certes amenaces amb la història de l'Església, per a l'anècdota breu i el detall petit en el qual es mouen alguns personatges... De cardenals-rectilinis, de Papes dubitatius o somiadors, n'hi haurà sempre, perquè són homes, però potser Villatoro els acumula en un moment d'aquesta història, per fer-la més real o perquè sembli més dramàtica. I en tot cas, en els moments més solemnes sap mantenir el hieratisme, o exagerar el suspens, que dubtem si ara com ara es pot donar, tot i les llegendes pseudopolíciques que solen envoltar el Vaticà, a la qual cosa s'afegeix la presència d'algun

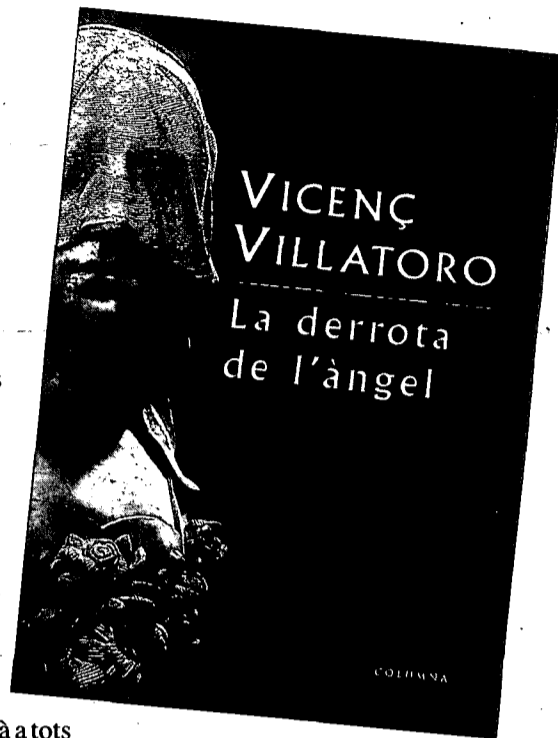
jesuïta o d'algun membre de l'Opus Dei, potser perquè creu que així donen sentit d'actualitat a tot el que s'ha explicat. Encara bo que no s'abusa d'aquests incisos, tan innecessaris com gratuïts, sobretot en una obra que intenta ser seriosa, i que fuig de les fantasies falses de *best-sellers* que han de recórrer a codis crítics i secrets per explicar no se sap ben bé què.

La derrota de l'àngel interessarà a tots aquells a qui els agraden els llibres d'història amb bonès dosis de suspens, sobretot si tot està tractat amb la dignitat i la seriositat que requereix l'assumpte. Són unes pàgines denses, en les quals no ens podem distreure pel perill de perdre'ns en la identificació dels personatges. Com diu molt bé l'autor a l'epíleg, la feina

d'invenció s'ha sacrificat en nom de la fidelitat a la història, i aquest recurs fa de l'obra un conjunt vàlid, encara que es bellugui sempre en els límits de la utopia, de vegades dolorosa.

Cristóbal Sàrrias

Vicenç VILLATORO,
La derrota de l'àngel.
Columna, Barcelona 2004, 269 pàg.

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

Febrer Musical a Cardedeu

L'Agrupació Sardanista Cardedeu organitza des de fa 14 anys el Febrer Musical: una festa dedicada a homenatjar algun personatge rellevant del món sardanista i que enguany està dedicat a Josep Cassú i Serra, conegut intèrpret de fiscorn, director, compositor i pedagog.

El dia 20 de febrer se celebra el 14è Febrer Musical, que s'inicia a dos quarts de dotze del matí, amb una ballada de sardanes al Pati del Casal de la Gent Gran, interpretada per la cobla Els Montgrins amb un programa de peces del compositor homenatjat. La festa culmina, a partir de les sis de la tarda, amb un concert al Centre Cultural en el qual es farà una glossa de la trajectòria artística de Josep Cassú amb la programació de diverses sardanes seves i d'una havanera, *Les voltes d'en Rosés*, així com l'estrena de la sardana *Teixint records* que Josep Cassú ha escrit per a aquest homenatge. En el programa del concert també s'inclou una sardana del fill del compositor homenatjat, Francesc Cas-

sú, així com obres de Joaquim Serra, Vicenç Bou, Conrad Saló, Ricard Viladesau i un arranjament de Max Havart de diferents fragments de l'òpera *Carmen*, de Georges Bizet.

Josep Cassú és actualment el director de la Cobla La Flama de Farners i forma part del claustre de professors del Conservatori de Música de Girona i del Col·legi Bell-lloc del Pla de Girona. Però cal recordar que Josep Cassú prové d'una nissaga familiar de músics de cobla, que ha estat un destacat instrumentista de fiscorn i que ha exercit la direcció de dues de les més prestigioses cobles: Els Montgrins, a partir del 1963, i La Principal de la Bisbal, des del 1977 i fins al 1992. Cal remarcar també que Josep Cassú és autor d'un ampli ventall de composicions plenes de vitalitat, encisadores i ben treballades, que demostren el seu gran talent; entre els títols de les seves sardanes més conegudes cal esmentar *En Lluís de casa*, *Carme*, *Fent camí*, *L'avi Pep*, *Maria* i moltes d'altres.

Concert de cloenda dels 25 anys

La Cobla Ciutat de Terrassa ha festejat les seves noccs d'argent amb un seguit d'activitats que es clouen el dia 19 de febrer, amb un interessant concert que se celebra en el marc del nou Auditori de Terrassa (c/ Miquel Vives, 2).

El programa es divideix en dues parts molt diferenciades. La primera, dedicada a la sardana en el seu vessant més líric; i, la segona, en què la protagonista serà la música creada per ser ballada en escena o inspirada en danses tradicionals.

Les entrades per a aquest espectacle costen 5 euros i es poden obtenir a través de Caixa Catalunya o a les taquilles de l'Auditori. (C.C.)

CATALUNYA CRISTIANA

El cel, plenitud de comunió amb Déu

Catalunya
Cristiana
Una xarxa per a
l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 80,60€ l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català Edició en castellà

Nom Cognoms

Adreça Població

D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

Amb un únic pagament de 80,60€ per any

Amb dos pagament semestral de 40,30€

Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

Xec nominatiu que adjunto

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data

Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Un curios ocell de fa més de 120 milions d'anys

La ciència de la Paleontologia, a part dels descobriments de restes d'avantpassats dels homínids que surten als diaris i tot, ofereix també de tant en tant troballes fòssils d'altres espècies insospitades pels experts i que són ben interessants fins i tot per als profans en la ciència dels fòssils. La revista *Science* n'ha publicat una que m'ha semblat que és prou curiosa per donar-vos-la a conèixer. L'article aparegut en aquesta prestigiosa revista és signat per Zhoughe Zhou i Fucheng Zhang, científics de l'Acadèmia de Ciències de la Xina. Exposa que han trobat un ou fòssil d'ocell amb el pollet a dins, ben desenvolupat a punt de néixer. La importància de la descoberta ve del fet que estava en un estrat sedimentari que té 120-121 milions d'anys. Això fa que s'hagi de considerar la primera més antiga de les aus anomenades neornites trobades fins ara. Va conviure, potser durant milions d'anys, amb els dinosaures, que, com sabem, s'extingiren ara fa 65 milions d'anys.

Però encara s'ha de dir una cosa més curiosa: s'hi veu, un cop tret la closca, el pollet amb els seus ossos, crani, urpes i plomes, ja clarament formats. Avui

dia la majoria dels ocells neixen implumes i indefensos. Els nius moltíssimes vegades són fets als arbres o a llocs alts, inaccessibles als depredadors, i els pollets són protegits pels pares fins que arriben a poder volar. Pocs són els que es fan ran de terra i amb pollets que es valen tot just nascuts. Fer-ho així és bastant general per als rèptils, però, de les aus, només les gallinàcies, ànecs i pocs més ho fan així. És, doncs, d'aquest tipus més escàs que havia de ser l'espècie d'aquest ocell fòssil. Això, diuen els articulistes, indica que devien tenir pocs enemics i per això no havien desenvolupat encara el costum d'anar a dalt d'arbres per a la defensa de les cries. Però hi podem afegir: si són ocells de l'època dels grans rèptils dinosaures, no és estrany que tinguessin costums semblants als rèptils.

Sigui el que es vulgui de la interpretació d'això, el fòssil farà repensar el moment d'aparició dels ocells sobre la terra. La classe de les neornites no es creia que s'hagués originat tan aviat. Havia de provenir d'un rèptil anterior, segons sembla. Però, de quin? Els paleontòlegs hauran d'esperar altres troballes, per poder-ne dir alguna cosa més. La ciència avança de mica en mica.

Actualitats científiques

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

El progrés de la medicina

És probable que els lectors que han anat seguint els temes que hem desgranat en els capítols precedents hagin pensat que ens en deixàvem un de molt important i molt antic: el de les «angines de pit» i els «atacs de cor», que han produït tantes morts al llarg de la història. No el passarem per alt. Ja hi fèiem referència al capítol 50 quan dèiem que les tres causes que més morts causen són càncer, carretera i cor. El cor tard o d'hora fallarà a la vellesa —si no ha vingut el desenllaç final per altres causants a una edat anterior— però pot fallar també abans d'arribar-hi i això és el que la medicina vol solucionar. Però és un problema no resolt del tot. La causa que provoca les angines de pit i els atacs de cor és l'arteriosclerosi. Ho hem d'explicar.

Causas de l'arteriosclerosi

El mot té un significat clar: «Esclerosi de les artèries.» *Esclerosi* vol dir «enduriment» (del grec *sklerós*, que significa «dur, rígid»). És un enduriment d'artèries provocat per dipòsits greixosos en la seva superfície interna. Això fa que l'artèria que els tingui minvi la seva capacitat, es faci més estreta i el cor es veu obligat a fer un esforç més gran per bombar la sang a ritme normal per la dificultat de pas que troba en aquest indret.

Hi ha diferents formes d'arteriosclerosi. S'anomena *ateroma* (del grec *athera*, «tumor») cada placa de contingut lipòide, de color groc pàl·lid, dipositat a la part de la paret interior o túnica íntima de l'artèria. Un ateroma pot calcificar-se i complicar més la cosa. Els ateromes se situen principalment en els grans troncs arterials. És una primera forma d'arteriosclerosi. Quan els dipòsits greixosos afecten artèries de calibre mitjà, en la seva túnica mitjana (cosa que passa de vegades en els diabètics) se'n produeix una segona forma: *mediocalcosi*. I l'arteriosclerosi més

59 L'arteriosclerosi i el seu tractament

greu és la que arriba fins a la degeneració maligna de tota la paret arterial dels vasos de calibre més petit. I com que entre els vasos de calibre petit hi ha les artèries *coronàries* que són les que porten corrent sanguini al cor mateix, quan per culpa de l'arteriosclerosi no hi poden aportar l'oxigen transportat per la sang i que el cor tant necessita, aquest comença a fallar i la persona sent un dolor molt fort: és l'angina de pit, que si no s'hi posa remei de vegades causa la mort perquè el cor s'atura. És un «atac de cor» fulminant.

A voltes passa encara una altra cosa. La fricció de la sang que esgarrapa les parets internes de l'artèria, per culpa dels lipoides pot arribar a formar un *trombe* (del grec *thrombos*, «coàgul») que és una massa sanguínia coagulada que en arribar a artèries estretes interromp el pas de la sang líquida i provoca una *trombosi* que afecta aquella regió del cos que havia de rebre la sang. Això s'anomena *apoplexia* (mot que en grec significa «paràlisi») i vulgarment una «feridura», i consisteix en una extravasació sobtada de sang a l'interior d'un òrgan. No cal que parlem de les conseqüències que això comporta que prou conegudes són. També en aquest cas una trombosi coronària pot produir la mort quasi instantània.

Ara bé, ja som al segle XXI i encara no sabem amb precisió quines són les causes de la formació de dipòsits greixosos en les artèries. Són objectes de controvèrsia entre els especialistes. Només hi ha acord a atribuir al colesterol la causa principal d'aquestes formacions. (Això ja ho havia

afirmat el rus Nikolai Anitxkov [1885-1964] el 1913, si bé fins al cap de mig segle no es començà a fer-li'n cas.) Però s'ignora per què es diposita. El *colesterol* (ve de *khole*, «bilis» i *estero*, «sòlid», en grec, per haver-se trobat per primera vegada als càlculs biliars; també se'n diu *colesterina*) és un lípid (o sigui compost greixós) necessari per a la vida humana. Es considera un lípid pilot de l'organisme. Però, com que és greixós, sembla clar que en excés pot provocar els dipòsits arterials que causen l'arteriosclerosi. En el plasma de la sang humana hi ha sempre colesterol, a més d'altres substàncies que també poden portar greix (les *lipoproteïnes*). Així, doncs, per evitar l'arteriosclerosi la primera cosa serà evitar l'excés de colesterol, encara que s'ignori per què en certs individus es diposita i en altres no.

Remeis per a l'arteriosclerosi

Controlar la quantitat de colesterol a la sang és el que cal fer. Però això no és tot. Si la tendència a les deposicions greixoses és congènita no es pot frenar fàcilment. Hi ha persones que són obesas i ho són genèticament. L'obesitat prové d'un excés de greix i per això els obesos tenen més colesterol a la sang. Combatre l'obesitat serà també combatre el perill d'arteriosclerosi. Estadísticament se sap que l'esperança de vida de les persones amb obesitat és bastant inferior a les que són de constitució prima. Lògic. El cor pot batejar més temps quan no troba estorbs en les artèries. Per això les persones d'aspec-

te esquàlid viuen més que les grasses. Però evitar l'obesitat no és fàcil. Per una altra banda, els diabètics, sense ser grassos (i si ho són pitjor), també tenen propensió a l'arteriosclerosi perquè és alta la proporció de greixos que tenen a la sang. Cuidar la diabetis serà una altra recomanació per prevenir l'arteriosclerosi.

Ara bé, a tothom s'ha de dir que una vida massa sedentària, en la qual no es «cremen» prou els greixos, també predisposa a tenir-ne dipositats en les artèries. Serà un remei preventiu fer exercici. I també sembla demostrat per estadístiques que el tabac també hi influeix. No fumar, doncs, és un altre remei.

I no hi ha remeis per als qui tenen ja l'arteriosclerosi declarada? La primera cosa: una dieta ben adequada. Cal recordar que els ous sobretot, la carn, la llet i les mantegues animals tenen un contingut alt de colesterol. Cal evitar-ne l'abús (aquí hem de recordar que al nostre país es menja massa carn). Els vegetals també contenen àcids de greixos, però són de tipus saturat i poden contrarestar els efectes del colesterol. Cal dir, però, que en aquest camp no s'ha dit l'última paraula. Encara s'està investigant. El que importa esbrinar no és la simple presència del colesterol sinó d'on ve la tendència a dipositar-lo. Hi ha laboratoris químics que estan investigant per trobar fàrmacs que n'inhibeixin la formació o que en combatin la deposició a les artèries de les persones que hi són propenses.

Finalment hem de dir que des del 1969 es fa ús d'una operació per evitar la mort per trombosi coronària. Es tracta del *bypass*. Si algunes artèries coronàries estan ja esclerotitzades es fa una connexió entre artèries sanes que eviti el pas de la sang per on trobaria dificultat. Això fa que el pacient no tingui aquells dolors d'angina de pit i allarga un xic la vida.

Esperem que la medicina segueixi progressant en aquest camp tan delicat.

Pensadors cristians del segle XX (121)

Battista Mondin i la nova cultura

PREOCUPACIÓ PER L'HOME

La vida de Battista Mondin és la d'un capellà catòlic dedicat completament a la docència. Neix a Monte di Malo, Vicenza (Itàlia), el 1926. De ben jove, ingressa a la congregació religiosa dels Missioners Xaverians.

Els seus estudis d'Història i de Filosofia l'han portat a conrear la seva veritable passió: conèixer més profundament l'ésser humà. Aquest coneixement de l'home el porta a cercar la veritat. Per això, es doctora en Història i en Filosofia de la Religió a la Universitat de Harvard (EUA).

Finalitzats els estudis als Estats Units torna a Itàlia, on s'incorpora a la Universitat Catòlica de Milà com a professor de Filosofia medieval i a la Pontifícia Universitat Urbaniana com a professor d'Antropologia filosòfica. Com a reconeixement a la seva tasca com a investigador i docent en l'àrea filosòfica és nomenat membre de la Pontifícia Acadèmia romana de Sant Tomàs d'Aquino.

Entre les seves obres podem destacar: *¿Qué es el hombre?*, *Una nueva cultura para una nueva sociedad* i *Teologías de la praxis*.

A Mondin li interessa tot allò referent a l'home, al seu comportament, a la seva relació amb l'Ésser. Per al nostre filòsof italià, en l'ésser humà mateix trobem un neguit profund per trobar la veritat que neix de la recerca de l'Ésser Suprem.

La seva Teologia s'orienta a donar raons de la fe dins de la nova cultura a la qual assistim. L'home contemporani viu immers en aquesta nova cultura. Una cultura caracteritzada per l'especulació filosòfica i ideològica, la practicitat de la vida, la secularització de tot allò religiós. Segons Mondin, «l'home modern només s'atén als resultats: és realista i pragmàtic, per això les ciències, amb els seus resultats enlluernadors, l'han doblegat i conquerit». Aquesta mentalitat ha portat lògicament el teòleg a considerar els aspectes concrets de la vida del cristià, la seva situació de fet, les seves relacions socials, econòmiques i polítiques, a cercar les respostes que el missatge cristià pot oferir als problemes que sorgeixen d'aquestes situacions i relacions.

Un dels temes candents que més afec-

«**E**n les seves obres, quan hi ha l'ocasió, Battista Mondin indica breument, i amb gran encert, allò positiu i allò negatiu de les diferents doctrines, i orienta així el lector en la valoració, de vegades gens fàcil, a causa de les aparences que revesteixen aquestes doctrines. A l'home agitat dels nostres dies, necessitat d'informació ràpida i segura, els seus llibres li ofereixen un servei excel·lent» (A. Perego).

ten l'home occidental és la secularització. La mateixa Teologia, assegura Mondin en els seus escrits, ha pres una nova orientació, s'ha anat secularitzant: «Aquesta orientació, deixant de banda el component vertical del missatge cristià, ha afavorit una atenció més gran envers el seu component horitzontal en les seves múltiples manifestacions: pau, guerra, justícia, desenvolupament, treball, etc.»

TEOLOGIES DE LA PRAXI

Davant d'aquesta nova cultura, Mondin ens presenta en el seu escrit *Teologías de la praxis* (1974) una nova Teologia centrada en la preocupació per l'home. Orientada a donar solució als problemes d'aquesta nova cultura, les teologies de la praxi consideren que ja no és la Paraula de Déu la que il·lumina la praxi, sinó que és la mateixa praxi la que il·lumina i explica la Paraula de Déu.

A més, hi ha una raó poderosa, almenys en determinats ambients, que ha orientat la reflexió teològica vers l'esfera social i política. La urgència de trobar una solució als problemes que amoinen alguns pobles, especialment a Amèrica Llatina i al Tercer Món.

Segons Mondin, alguns teòlegs catòlics i protestants han elaborat diversos tipus de Teologia de la praxi. Per esmentar-ne algunes trobem: Teologia del món i de les realitats terrestres (Chenu, Congar, Metz, Frosini...), Teologia del treball (Chenu, Auer, Todd...), Teologia de la pau (Comblin, Gollwitzer, Coste...), Teologia del desenvolupament (Alfaro, Land, Laurentin...), Teologia política (Metz, Cox, Moltmann, Schillebeckx, Lehmann...), Teologia de la revolució (Schaufl, Cox, Díez Alegria...), Teologia de l'alliberament (Pironio, Alfaro, Boff, Gutiérrez...), Teologia del joc (Cox, Moltmann, Rahner...), Teologia de la cultura (Congar, Tillich, Niebuhr...).

Battista Mondin observa clarament que podrien sorgir altres formes de teologies de la praxi perquè les activitats humanes són múltiples i cadascuna d'elles és susceptible de reflexió teològica.

TEOLOGIA DE LA CULTURA

L'ésser humà es distingeix dels animals per la seva intel·ligència, llibertat, treball, llenguatge, etc., però se'n distancia encara més per la cultura. La cultura abasta tot allò que l'ésser humà pot arribar a produir més enllà i millor, gràcies a la seva intel·ligència, a la seva tècnica i a la seva lliure iniciativa.

Des de la fe cristiana, la cultura té com a finalitat providencial glorificar Déu i estar al servei de l'home. La cultura té un destí religiós i diví. No es tracta només d'un conjunt d'idees i de sentiments amb els quals l'ésser humà assoleix el propi desenvolupament, és l'àmbit en què la humanitat pot assolir el fi sobrenatural per al qual ha estat creat.

Segons Mondin, l'Església no pot restar indiferent ni estranya a la cultura, ni assumir una actitud d'antagonisme davant d'ella. El seu deure és el de promoure la cultura, segons els dissenys de Crist, sense

pretensions imperialistes, respectant la llibertat humana. Mondin considera que «la fe cristiana no ratlla absolutament gens ni mica l'estructura íntima de l'activitat laïcal i de les realitats terrestres: el cristià, com a metge, enginyer, advocat, filòsof, etc. no actua de forma diferent de qualsevol altre metge, enginyer, advocat o filòsof. La fe l'ajuda només a donar una orientació particular a les seves activitats i a les realitats sobre les quals opera, una orientació vertical o teològica més que simplement horitzontal».

TEOLOGIA DEL TREBALL

Segons Mondin, l'anomenat *Homo faber*, és a dir, l'home en la seva dimensió tècnica, ha suscitat molt d'interès en la nostra societat actual. Això és així, perquè la concepció de l'home en la societat moderna és poc espiritualista. Es considera que el treball és una activitat tan significativa per a la comprensió de l'ésser humà com conèixer, estimar, parlar o desitjar.

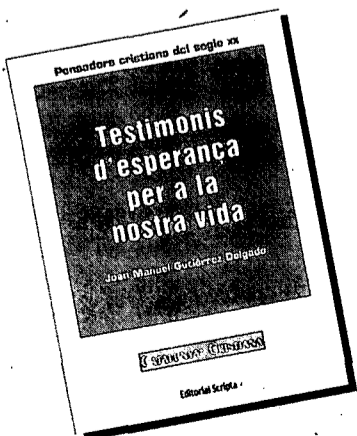
Com ja deia Mounier, avui l'home és considerat *artífex*, creador de formes, realitzador de treballs... La naturalesa de l'home és treballar. Altres filòsofs com Marx o Ricoeur han potenciat aquesta filosofia del treball en l'home. Mondin ens ofereix la Teologia del treball com a paràmetre vertical del treball.

Precisament en l'obra de la Creació, Déu ha volgut tenir com a col·laborador l'ésser humà. És més, Mondin afirmarà que «a l'home, al seu treball, li ha confiat la continuació i l'acabament de la creació. L'home, per la seva part, en la seva constitució psicofísica, presenta una aptitud excel·lent per complir aquest disseny». I en una altra ocasió ens recordarà: «La civilització tècnica és una matèria meravellosa per al regne. L'*Homo artifex* és salvat en Crist de la mateixa manera que l'*Homo sapiens*. L'operari com a tal és destinatari de l'Evangeli. Aquí estem alliberats d'un aristocratismes espiritual que aburgesava el cristianisme i feia l'Església inaccessible a les masses. Fins i tot sociològicament, l'Església és el poble de Déu.»

Joan Manuel Gutiérrez Delgado

Escriptor i humanista (stein@mixmail.com)

Si t'han agradat els
«Pensadors cristians del segle XX»,

**NO US
PERDEU EL
LLIBRE**

Regala't el llibre i ajudaràs el setmanari

Desitjo rebre el/els llibre/s: Testimonis d'esperança per a la nostra vida
Testimonios de esperanza para nuestra vida

català: _____ castellà: _____ total llibres: _____ a 9,62 € = _____ €
(com a donatiu, despeses d'enviament incloses)

Nom: .....

Adreça: .....

C.P.: ..... Població: .....

Forma de pagament:

gir postal enviament xec es pot presentar un càrrec a:

Entitat Oficina DC Compte

ENVA LA BUTLLETA A:

Catalunya Cristiana, Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014-Barcelona

RADIO

GRAELLA DE PROGRAMES

Dilluns

- 07.00-08.00 *El tren de les set* (reflexió)
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santorat
- 08.00-09.00 *El Primer Cafè* (informatiu i tertúlia)
- 09.00-22.00 *Radiofórmula*
- 22.00-23.00 *Finestra oberta* (l'actualitat de l'Església)
- 23.00-00.00 *Planeta Blau* (medi ambient)
- 00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència (selecció musical)
- 01.00-02.00 *Ressons* (música en català)
- 02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
- 02.30-07.00 *Música instrumental*

Dimarts

- 07.00-08.00 *El tren de les set*
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santorat
- 08.00-09.00 *El Primer Cafè*
- 09.00-22.00 *Radiofórmula*
- 22.00-23.00 *Finestra oberta*
- 23.00-00.00 *Radiofórmula*
- 00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
- 01.00-02.00 *Ressons*
- 02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
- 02.30-07.00 *Música instrumental*

Dimecres

- 07.00-08.00 *El tren de les set*
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santorat
- 08.00-09.00 *El Primer Cafè*
- 09.00-22.00 *Radiofórmula*
- 22.00-23.00 *Finestra oberta*
- 23.00-00.00 *Radiofórmula*

- 00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
- 01.00-02.00 *Ressons*
- 02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
- 02.30-07.00 *Música instrumental*

Dijous

- 07.00-08.00 *El tren de les set*
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santorat
- 08.00-09.00 *El Primer Cafè*
- 09.00-19.00 *Radiofórmula*
- 19.00-20.00 *Temps d'oci*
- 20.00-22.00 *Radiofórmula*
- 22.00-23.00 *Finestra oberta*
- 23.00-00.00 *Radiofórmula*
- 00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
- 01.00-02.00 *Ressons*
- 02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
- 02.30-07.00 *Música instrumental*

Divendres

- 07.00-08.00 *El tren de les set*
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santorat
- 08.00-09.00 *El Primer Cafè*
- 09.00-19.00 *Radiofórmula*
- 19.00-20.00 *Catalunya sense Barreres* (atenció a discapacitats)
- 20.00-22.00 *Radiofórmula*
- 22.00-23.00 *Finestra oberta*
- 23.00-00.00 *Amb llum pròpia* (personatges famosos)
- 00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
- 01.00-02.00 *Ressons*
- 02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli

- 02.30-07.00 *Espurna d'Alba*
Música instrumental

Dissabte

- 07.00-08.00 *El tren de les set*
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santorat
- 08.00-10.00 *Radiofórmula*
- 10.00-12.00 *A tota costa* (submarinisme)
- 12.00-14.00 *Trotamundos* (turisme rural)
- 14.00-00.00 *Radiofórmula*
- 00.00-01.00 *Pregària de Completes*
La gran diferència
- 01.00-02.00 *Ressons*
- 02.00-02.30 *Dietaris*
Evangeli
Espurna d'Alba
- 02.30-07.00 *Música instrumental*
- 07.00-08.00 *El tren de les set*
Evangeli
Sant Rosari
Espurna d'Alba
Santorat
- 08.00-09.00 *Radiofórmula*
- 09.00-10.00 *Tot sardana*
- 10.00-12.00 *Rutes per Catalunya* (excursions)
- 12.00-18.00 *Radiofórmula*
- 18.00-18.30 *La taula de l'Evangeli* (comentari de les lectures dominicals)
- 18.30-20.00 *Avui és el dia del Senyor* (prèvia i Eucaristia des de la catedral de Barcelona)
- 20.00-21.00 *La cantata del diumenge* (música de Bach)
- 21.00-23.30 *Melodies de fe* (música cristiana)
- 23.30-00.00 *Missatge en una ampolla* (reflexions)
Moments a mitjanit (reflexió cristiana)
- 00.00-00.30 *Pregària de Completes*
- 00.30-01.00 *Cova de Country*
Jazz
- 01.00-02.00 *Ressons*
- 02.00-02.30 *Dietaris, Evangeli, Espurna d'Alba*
- 02.30-07.00 *Música instrumental*

Desconnexions de Ràdio Estel

De dilluns a divendres:

- 09.00 *Informatiu matí + el temps + agenda*
- 10.30 *Agenda*
- 12.00 *Butlletí informatiu*
- 14.00 *Informatiu migdia + el temps + agenda*
- 16.00 *Butlletí informatiu*
- 18.00 *Butlletí informatiu*
- 18.30 *Agenda*
- 20.00 *Informatiu vespre + el temps + agenda*

Dilluns

- 20.30 *Música Principat* (radiofórmula)

Dimarts

- 20.30 *Música Principat* (radiofórmula)

Dimecres

- 20.30 *Música Principat* (radiofórmula)

Dijous

- 20.30 *La Taula de l'Evangeli*

Divendres

- 20.30 *Església d'Urgell*

Dissabte

- 08.00 *Agenda*
- 14.00 *Agenda*
- 16.00 *Agenda*
- 17.30 *Agenda*

Diumenge

- 08.00 *Agenda*
- 14.00 *Agenda*
- 16.00 *Agenda*
- 17.30 *Agenda*

RÀDIO BARCELONA (OM 666)
Diumenge - De 22.00 a 23.00h,
Objectiu, l'home
Programa de valors humans: fets, el cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominicana» de l'arquebisbe de Barcelona, Lluís Martíñez Sistach (edita i presenta: J.M. Alimbau).

CADENA ESTEL

- 90.1 FM Tortosa, Baix Ebre, Montsià, Terra Alta i Ribera d'Ebre*
- 91.3 FM Osona*
- 93.7 FM Alt Penedès, Baix Penedès, Anoia, Bages i Berguedà
- 96.8 FM Garraf*
- 100.6 FM Tarragonès, Baix Camp, Alt Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Priorat*
- 103.4 FM Gironès, Selva, Alt Empordà, Baix Empordà, Pla de l'Estany i Garrotxa
- 106.6 FM Barcelonès, Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat

- 91.5 FM Ràdio Principat: Lleida, Segrià, Garrigues, Ribera d'Ebre i Priorat*
- 104.4 FM Ràdio Principat: Cerdanya*
- 105.0 FM Ràdio Principat: Alt Urgell, Noguera, Segarra, Pla d'Urgell i Urgell
- 107.5 FM Ràdio Principat: Andorra

* (en període de proves)

TELEVISIÓ

2

Diumenge 20

- 08.45 *Islam hoy*
Programa de la comunitat musulmana.
Director: Mohamed Chakor.
- 09.00 *Buenas noticias TV*
Programa de la comunitat evangèlica.
Director: José Pablo Sánchez Núñez.
- 09.15 *Shalom*
Programa de la comunitat jueva.
Director: Benito Garzón.
- 09.30 *Pueblo de Dios* (repetició del dilluns 14)
«Sudán, la hora de la paz.»
Els missioners que viuen i treballen al sud del Sudan han patit, juntament amb la població, els desastres de la guerra que ha deixat dos milions de morts.
Director: Julián del Olmo.
- 10.00 *Últimas preguntas*
«Nadie sin futuro.»
Entrevista a Silverio Agea, secretari general de Càritas espanyola.
Directora: M. Ángeles Fernández.
- 10.25 *Testimonio*
«Apocalipsis, la música de esperanza.»
Agustín J. Lázaro, professor de música i compositor, dedicat a la música litúrgica i religiosa prepara un concert

homenatge a les víctimes de l'11-M, que se celebrarà a la catedral de Valladolid.

Director: Isidro Catela.

10.30 *Santa Missa*

Amb la participació de l'Orfeó Laudate de Barcelona (Barcelonès), sota la direcció d'Esteve Cot.
(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)

11.20 *Els camins de la calma*

«La vall de Boí III.»
Avui acabem el recorregut que hem fet durant tres diumenges per la vall de Boí. Visitem l'església de Sant Joan, amb el seu campanar esplendorós.
Director: Josep Sardà.

Dilluns 21

19.30 *Pueblo de Dios*

«La Graciosa, una isla habitada.»
A l'arxipèlag canari hi ha una petita illa, al nord de Lanzarote, on hi viuen 600 persones.

Diumenge 20

10.15 *Signes dels Temps*

Magazín sobre temes d'Església que inclou diferents

seccions com ara reportatges, entrevistes, comentaris de llibres, comentari de l'Evangeli, secció de cinema, etc.
(Dirigit per Francesc Rosaura.)

Divendres 18

20.00 *Creure avui*

Cultural, «Les religions del món», un reportatge basat en el llibre *Déu té més d'un nom*; *Actual*, entrevista d'actualitat; *Agenda*, activitats de grups, comunitats i parròquies, preparada per l'equip de redacció; *Temps de reflexió*, comentari de les lectures del diumenge, espai preparat per Dolores Fernández.
Programa coordinat per Ramon Safont-Tria. El programa es repeteix el dissabte a les 12.30 h.

Cada diumenge

Els quatre vents

Espai escrit i dirigit per Mons. Jaume Pujol que s'emeta a les 10.00, 12.00 i 14.00 hores.
El programa també s'emeta pel Canal Reus TV a les 8.30 i es repeteix cada quatre hores.

Canal Berguedà de Televisió

Bona notícia, programa quinzenal que s'emeta els dimecres a les 20.15h, el dissabte (migdia) i el diumenge (nit).

www.radioestel.com

Els teus programes a la web, per escoltar-los quan vulguis

FEBRER ÉS EL MES CONSAGRAT A LA PURIFICACIÓ DE LA MARE DE DÉU

Internet

• **QUARESMA.**— El portal de la Conferència Episcopal de Xile, www.iglesia.cl, ofereix un especial amb diferents recursos per viure la Quaresma. Hi inclou pregàries, textos per meditar, recursos didàctics per treballar amb nens... també ofereix un via crucis que recorre les estacions per Jerusalem.

Altres bisbats

• **EXERCICIS ESPIRITUALS PER A SACERDOTS I RELIGIOSOS.**— Del 13 al 18 de març, dirigits pel P. Juan José Rodríguez Ponce, s.j., a Los Molinos (Madrid). Més informació: tel. 918 551 859.

Barcelona

• **PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DEL REMEI.**— El 16 i 23 de febrer, i 2, 9 i 16 de març, a les 19.15, conferències quaresmals sobre la carta apostòlica *Mane nobiscum Domine*, a càrrec de Mn. Francesc Raventós, a l'església (pl. Concòrdia, 1 - Barcelona); el 14, 21 i 28 de febrer, i 7, 14 i 21 de març, a les 20.30, lectio divina *La Pasqua de Crist, sacrifici de la nova i eterna aliança*, amb Mons. Pere Tena, a la sala Joan Pau II (Dr. Ibáñez, 21 - Barcelona).

• **ASSOCIACIÓ CIC.**— Organitza una aula d'extensió universitària per a la gent gran. El 21 de febrer, a les 17.00, Joan M. Saliotti (IQS) parlarà sobre *Drets dels ciutadans respecte del medi ambient*. Més informació: Via Augusta, 228, baixos - Barcelona, tel. 932 013 701, fax 932 412 577, a/e: associaciocic@terra.es

• **LLIBRERIA CLARET.**— El 21 de febrer, a les 19.00, *Hola Jesús! Hola*

Déu!, una col·lecció per compartir la fe amb els nens. Presentada pels autors J. Longàs i J. Marquès, i la directora de la col·lecció Roser Bosch; el 22, a les 18.45, presentació del llibre *Momentos de un catequista*, d'Enrique Calicó. Presentarà el llibre el professor Eudaldo Forment, catedràtic de Metafísica per la UB. Llibreria Claret, c/ Roger de Llúria, 5 - Barcelona.

• **XII ESCOLA DE TEOLOGIA.**— El 21 de febrer, a les 21.00, als maristes La Immaculada (c/ València, 370 - Barcelona), sessió sobre *El grup de referència*, a càrrec de Josep M. Bové i grup; el 22, la mateixa xerrada i pel mateix ponent als maristes Champagnat (c/ Dos de Maig, 67 - Barcelona).

• **CRISTIANISME I JUSTÍCIA.**— El 21 de febrer, a les 20.45, escola de pregària sobre *25 anys de Lluís Espinal*; el 25, a les 19.30, cinefòrum amb Josep Mària, s.j. (professor de Filosofia Social a ESADE), Ignasi Salvat, s.j. (professor de Moral a la FTC) i Quim Pons, s.j. (de Migra Studium). S'hi projectarà la pel·lícula *Mi vida sin mí*. Més informació: c/ Roger de Llúria, 13 - Barcelona, tel. 933 172 338, fax 933 171 094, a/e: info@fespinal.com, web: www.fespinal.com

• **MUSEU GEOLÒGIC DEL SEMINARI.**— El Museu Geològic del Seminari de Barcelona i els Amics del Museu organitzen un cicle de conferències sobre «La geologia avui (I)», que pronunciarà Mn. Francesc Nicolau; sotsdirector del Museu i professor emèrit de Filosofia de la Natura a la Facultat de Filosofia (URL). La propera xerrada serà el 22 de febrer, a les 18.30, sobre *Origen i formació del planeta Terra*. C/ Diputació, 231 - Barcelona, tel. 934 541 600.

• **PARRÒQUIA DELS SANTS GERVASI I PROTASI.**— El 22 de febrer, a les 21.30, conferència del Dr. Antoni Bentué sobre *Monoteisme cristià i «integrisme»*. Pl. de la Bonanova, 12 - Barcelona, tel. 934 175 858, fax 934 171 218.

• **ESCOLA DE PREGÀRIA.**— El 24 de febrer, a les 20.00, Escola de Pregària a la catedral de Barcelona, presidida per l'arquebisbe Lluís Martínez Sistach. El tema serà *Mirada nova des del món de la salut*.

• **ESGLÉSIA CRISTIANA ESSENIÀ.**— El 24 de febrer, a les 21.00, celebració Comunió de l'Amor. C/ Villarroel, 172-174, ent. 6è - Barcelona.

• **PASTORAL DEL SORD.**— El 24 de febrer, a les 18.00, conferència per a pares sobre *La família, escola de valors*, amb Xavier Reguant; el mateix tema per a avis i famílies, amb José Antonio Pastor, el 26, a les 19.30. Totes dues interpretades amb llengua de signes per a sords. Serà a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68 - Barcelona. Entrada pel jardí del carrer Sant Marc).

• **PASTORAL JUVENIL VOCACIONAL.**— El 26 de febrer, de 9.30 a 17.00, jornada de formació en la Pastoral Juvenil Vocacional al col·legi La Salle Gràcia (pl. del Nord, 14 - Barcelona).

• **HOMENATGE A LES VÍCTIMES DEL TSUNAMI.**— El 26 de febrer, a les 18.00, a l'església de Sant Ambrós (c/ Concili de Trento, 299 - Barcelona) s'homenatjarà les víctimes del tsunami amb una pregària interreligiosa i el pas de diapositives preses per Ignasi Marqués, pocs dies després, en zones afectades del sud de l'Índia. Organitza: Grup de Paquistanesos cristians.

• **VIII CICLE DE CORALS I ORQUESTRES UNIVERSITÀRIES.**— El 26 de febrer, a les 21.00, concert del cor Argentinum de la Facultat de Química (UB), dirigit per Víctor Frigola. Prèviament, a les 20.00, participarà a l'eucaristia. Parròquia de Sant Gregori Taumaturg (pl. Sant Gregori Taumaturg, s/n - Barcelona).

• **CONFRARIA DEL NEN JESÚS.**— El 27 de febrer, a les 17.00, consagració de nens i peticions de fills pels matrimonis que els desitgin. Monestir de la Visitació, Vall d'Hebron, 256 - Barcelona, tel. 934 281 620.

• **CASAL ARC DE SANT MARTÍ.**— El 27 de febrer un membre del Seminari del Poble de Déu parlarà sobre *El Cos com a lloc de litúrgia*; a les 17.45, arribada i salutació; a les 18.00, exposició del tema; a les 18.45, treball per grups i diàleg; a les 20.00, comiat. Més informació: tel. 933 135 019 i 933 144 521.

SANTUARI DE MONTSERRAT

• **QUARESMA.**— El 26 de febrer, a les 21.45, veïlla de pregària de Quaresma amb la possibilitat de rebre el sagrament de la Reconciliació.

• **JOVES.**— Del 26 al 27 de febrer, jornades de reflexió per a joves sobre *Viure de les petites actituds: austeritat, senzillesa, pobresa, gratuïtat, disponibilitat...* Més informació: tel. 938 777 766, a/e: ccpastoral@santuari-montserrat.com, web: www.abadia-montserrat.net

• **PARES TEATINS.**— El 27 de febrer, a les 18.00, concert a càrrec de la coral Scias Xaloc i el grup Assistència. Piano i direcció: Jordi Guri. Entrada gratuïta. Aportació voluntària per a la restauració de l'orgue. C/ Consell de Cent, 293 - Barcelona, tel. 934 549 863.

• **CONFERÈNCIA QUARESIMAL.**— El 27 de febrer, a les 19.00, Jordi Pujol, expresident de la Generalitat, parlarà sobre *Valors per a una nova Europa*. Després de la xerrada hi haurà un estona de silenci, vespres solemnes i, a les 20.30, eucaristia. Possibilitat de rebre el sagrament de la Reconciliació. Servei de guarderia. Parròquia de la Concepció, c/ Aragó, 299 - Barcelona, tel. 934 576 552.

• **FUNDACIÓ JOAN MARAGALL.**— Del 28 de febrer al 4 de març, a les 19.15, Antoni Bentué parlarà sobre *És Jesús l'únic salvador universal?* Més informació i inscripcions: c/ València, 244, 2n - Barcelona, tel. 934 880 888, web: fundaciojoan-maragall.org

• **SECRETARIAT DE TEOLOGIA A LA UNIVERSITAT.**— De l'1 de març al 19 de maig, dimarts i dijous de 12.30 a 14.00, *Islam i Occident: diàleg de civilitzacions* coordinat per Xavier Marin. Lloc: Facultat de Filologia (UB). Més informació: tel. 619 994 106, web: www.teologia-alauniversitat.org

Girona

• **FORMACIÓ.**— El 21 de febrer, a les 21.00, VII curset de formació «L'educació social de la fe», organitzat per l'arxiprestat de Girona-Salt, Càritas interparroquial de Girona i la Delegació d'Apostolat Seglar. Conferència titulada *La socialització dels adolescents i els joves: reptes*

CURSETS DE CRISTIANDAT

Casa d'espiritualitat de Banyoles, 3 - 6 març 2005

Tres dies per conèixer i aprofundir el fonamental cristià

Tel. 972 571 758

INSTITUT DE TEOLOGIA ESPIRITUAL DE BARCELONA

Curs 2004-2005

Del 17 de febrer al 7 d'abril del 2005

Curs complementari

Professor: Dr. Joan E. Jarque i Jutglar

L'home, un misteri

Del misteri de l'home al misteri de Déu
(Les conferències Gifford de Sir John C. Eccles)

兵者不祥之器非君子之器
不得已而用之恬淡為上勝
而不美而美之者是樂殺人

Les armes són instruments de
desgràcia,
no són instruments per al príncep,
només les fa servir si hi està obligat,
per a ell la pau és el més important.
Per tant, si guanya, no en
celebra la victòria.

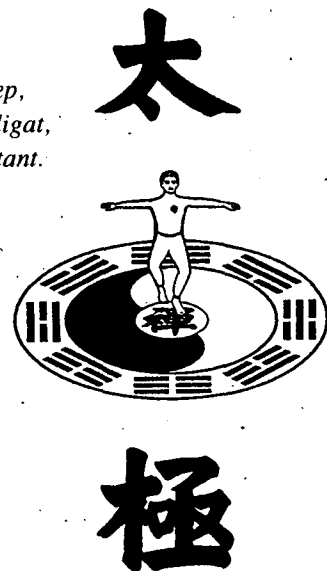
MOVIMENT I TERTÚLIA
AMB PETER YANG

Entrada lliure el dissabte
19 de febrer, a les
18.30 hores.

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

«Rincón del Silencio»

c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 562 444

Des del carrer

De forma paral·lela al reconeixement que viu la dona al si de la societat, en l'àmbit eclesial també augmenta l'interès per posar en relleu la influència de l'univers femení en la història de l'Església. D'aquí que la Delegació de Pastoral Universitària de Barcelona hagi dedicat al tema «Dones a la Bíblia» el concurs bíblic que organitza anualment i que va adreçat als estudiants de 1r, de 2n o de 3r cicle universitari de qualsevol universitat pública o privada. Rosa M. Boixareu i Vilaplana, membre de l'Associació Bíblica de Catalunya i professora de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona i de l'EUIFN Blanquerna, forma part del jurat d'aquest concurs que ens recorda que «a la Bíblia, des de diferents períodes històrics, des de diferents gèneres, a través de múltiples personatges, la dona, les dones, esdevenen el rostre més elaborat i ric d'allò que és més genuïnament humà». Per a més informació: Delegació de Pastoral Universitària, c/ Rivadeneyra, 6, planta 9, Barcelona 08002. Tel. 934 121 551 i 933 011 277.

Rosa M. Boixareu és membre del Concurs Bíblic que promou la Delegació de Pastoral Universitària de Barcelona

«Les dones de la Bíblia no són diferents de nosaltres»

—Quin és el paper que més li agrada de la dona a la Bíblia?

—El paper que més m'agrada tant a l'Antic com al Nou Testament, avui i sempre, és el de la dona anònima. El seu nom no apareix recollit en cap llibre d'història, però és la dona que construeix la societat. En aquest sentit, hi ha un treball molt interessant i que cal tenir en compte, *Dones bíbliques. Una interpretació feminista*, que presenta un CD-Rom i un quadre històric sobre les dones a l'Antic i el Nou Testament, i que dedica un apartat a les dones citades sense nom. El personatge que més m'agrada de la història és el personatge que té nom però que no apareix recollit en cap llibre d'història.

—Quina ha estat la lectura més habitual que s'ha fet de la dona a la Bíblia?

—La d'un personatge de segona, anònim en un sentit pejoratiu, servicial, disposada a tot i que veu com el seu criteri no li és reconegut. És, realment, una lectura molt trista i, fins i tot, tenebrosa. Aquesta és la lectura més habitual però amb excepcions, perquè si fésim un recorregut per la història en

general veuríem que el protagonisme de les dones ha estat cabdal. De la mateixa manera, si seguim amb uns altres ulls el recorregut de la dona a través del text bíblic ens adonarem que el mateix text reconeix el paper de dones com Sara.

—Quina és la lectura que podria causar certa sorpresa?

—A mi hi ha una dona de la Bíblia que sempre m'ha interessat molt i que és la figura de Tamar, especialment a l'episodi de Gn 38,6-30. Tamar ha estat casada amb dos fills de Judà, que s'han mort tots dos, i el seu sogre la desterra cap a casa del seu pare. Però Judà s'oblida que fent fora Tamar el nom dels seus dos fills queda escapçat, sense continuació, i la llei demana que la vídua sigui acollida per la família del seu marit i que es torni a casar amb un altre germà. Tamar és una dona amb criteri i vol aconseguir l'acompliment d'aquesta llei. D'aquí que, quan s'assabenta que el seu sogre ha de pujar a Timnà per a la tosa de les ovelles, es cobreixi la cara amb un vel i es faci passar per una prostituta. Judà li demana el servei, Tamar li diu que sí però li demana una penyora a canvi. Al cap d'un temps, Judà s'assabenta que la seva

nora està embarassada i s'enfada perquè la considerava com una possessió de la família. «Traieu-la fora i que la cremin» (Gn 38-24), crida Judà, però Tamar es treu la penyora i li diu: «L'home a qui pertany tot això és qui m'ha deixat embarassada.» Tamar és una dona que té clar què vol i per què ho vol, que no fa cas de les convencions socials i que sap de l'honestat i de la fidelitat del seu objectiu. Reflecteix una societat que no està tan lluny de la nostra societat, perquè les dones de la Bíblia no són diferents de les dones d'avui. Són els mateixos perfils.

—Jesús va ser un precursor en el tracte amb les dones?

—El contingut del missatge de Jesús pot ser el precursor del que després hem anat descobrint o hem volgut anar descobrint. Però precursor entre cometes perquè aquest missatge de Jesús té una gènesi, no surt perquè sí, sinó que té un antecedent que és l'Antic Testament. És una solució de continuïtat que comença en el moment de la creació i que es va coent a través dels textos de l'Antic Testament.

—Quina és la saviesa que transmet la Bíblia a través de l'univers femení?

—Una mena de sensibilitat que li és més pròpia, una capacitat per percebre i per donar resposta concreta a una problemàtica més de tocar de peus a terra, una intuïció fonamentada en la capacitat crítica i d'argumentació.

Carme Munté

Deu anys després

Aquest 2005 fa deu anys de la fi de la primera guerra civil iugoslava, que va provocar desenes de milers de morts, sobretot a Croàcia i Bòsnia. Cal celebrar que ara ja quedi més lluny aquell conflicte que va suposar el retorn al territori europeu de les barbaritats bèl·liques, un fet que no havia succeït des de la Segona Guerra Mundial. Durant aquells anys de lluita intestina als Balcans, els ciutadans de la resta d'Europa van demostrar la seva solidaritat amb les víctimes de la guerra, i no cal dir que especialment el Vaticà es va mostrar profundament dolgut per tot el que passava a la zona.

Quan l'any 1995 la pau va arribar, nous països com Croàcia i Bòsnia van gaudir per primer cop d'una autèntica emancipació nacional. La Santa Seu sempre va veure de bon ull aquestes noves realitats estatals; de fet, quan abans de la guerra Eslovènia i Croàcia es van desvincular de Iugoslàvia i es van declarar independents, el Vaticà va ser el primer estat del món que en va reconèixer la independència. No va ser, però, un fet aïllat; aquesta predilecció de la Santa Seu pels nous països de l'Europa oriental també s'ha notat en altres casos, com el de les repúbliques bàltiques o el d'Eslovàquia, països que van optar per la independència en un escenari de pau i sense haver estat prèviament atacats.

Eduard Brufau

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

El vell color del divendres

Es dies, al llarg de l'any, prenen colors diversos. Reflecteixen les nostres formes de vida, les nostres creences, els nostres estats d'ànim... com l'aigua incolora de la mar emmiralla els colors del cel.

En la nostra cultura cristiana —ja bimilenària— la litúrgia de l'Església ha estat determinant en l'acoloriment del temps. Fins i tot ara que la secularització, teòrica i pràctica, domina la societat, són perceptibles encara els vells colors del calendari catòlic, entre contradiccions i banalitzacions a desdir. Per què, fa una setmana, ha tingut lloc el Carnaval, malgrat que no hem arribat encara ni a mig hivern? Ho manen la Pasqua... i la Quaresma que la precedeix. Molts que no tenen la menor idea de les exigències de l'exercici quaresmal ni, menys encara, cap voluntat d'entrar-hi, n'han celebrat l'arribada amb un desbordament de gresca. Alguns, amb ànim de vaga contestació; altres, fins i tot, amb un rerefons de befa; molts, senzillament, amb ganes de divertir-se. Ara, per cert, sento dir i repetir que el Carnaval és la festa de la transgressió. Si és així, no creieu que, amb els nivells actuals de permissivitat i amb els que fàcilment podem preveure, comença a estar en perill el gust de transgredir? Potser ve d'aquí un cert afebliment de l'eufòria carnavalesca que les administracions cuiten a reparar amb generositat. El referent de la transgressió flaqueja tant que moltes disfresses han de recuperar models obsolets, com ara certs hàbits religiosos. Deprés vindrà la Setmana Santa, que serà repintada amb els colors agradosos dels viatges i les vacances... I així successivament.

Ara mateix

A nosaltres, fidels del Crist, aquestes evolucions ni han d'impacientarnos ni han de seduir-nos. Gaudim, per gràcia, dels colors que l'any litúrgic dóna als dies de la nostra vida. Participant de la litúrgia de la terra, pregustem la del cel (Catecisme de l'Església catòlica, 1090). L'Esperit Sant és el nostre pedagog, el pedagog de la fe del Poble de Déu (*ibídem* 1091). Fins i tot sovint enriqueix aquests colors de fons amb nous matisos que ens aporta la vida moderna. Però, per damunt de tot, ens sentim responsables de l'obra de l'Esperit i desitgem testimoniar-la, transmetre-la.

En la Quaresma tot just iniciada no hauríem de menystenir el color humil dels divendres. No tenen el relleu del diumenge, la Pasqua de cada vuit dies. Però el de Setmana Santa forma part del triduum pasqual i juntament amb tots els altres, ens recorda la Passió i mort del Senyor. Els divendres tenen color de glicina, d'esforç penitencial, de pregària. Potser hem estat lleugers subestimant les abstinències i els dejunis. Són signe, tanmateix, del dejuni més radical que Déu vol. Suprimir el signe equival a assegurar el significat o... al contrari? Amb tanta discreció, ha desaparegut dels mercats i dels restaurants un petit senyal d'identitat que podia ser punt de partida d'un diàleg. Com diuen en el món del cinema, cal valorar els actors secundaris.